

LIÊN LẠC

Tiếng nói của Hướng Đạo Trưởng Niên

Những khuôn mặt 5 thế hệ đại diện Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam tại trại Kỷ Niệm Sinh Nhật lần thứ 80 (1930-2010) tổ chức tại thành phố Montreal, Canada vào các ngày 10-12/7/2010 (ảnh: Hồ Đăng)

**SỐ ĐẶC BIỆT KỶ NIỆM
SINH NHẬT 80 HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM**

Bản Tin Liên Lạc
Tiếng Nói của
Hương Đạo Trường Niên
Việt Nam

BAN CỐ VẤN

TR. Mai Liệu
TR. Tôn Thất Hy
TR. Vĩnh Đào
TR. Nguyễn Văn Thuất

TIỀN NHIỆM

TR. Nguyễn Trung Thoại
(1985-2005)

CHỦ NHIỆM

TR. Nguyễn Đình Tuấn

CHỦ BÚT

Lê Thanh Bình

BAN BIÊN TẬP

TR. Tôn Thất Hy
TR. Vĩnh Đào
TR. Trần Anh Tuấn

BAN YẾM TRỢ TÀI CHÁNH

TR. Lê Văn Tĩnh
TR. Bernard Nguyen

BAN PHÁT HÀNH

TR. Bùi Công Thắng
TR. Tăng thị Linh

LIÊN LẠC phát hành mỗi năm 4 số

XUÂN, HẠ, THU, ĐÔNG

Bài vở xin gửi về

Lê Thanh Bình

PO BOX 111604

Campbell, CA 95011-1604

USA

ĐT: (408) 459-0315

FAX: (408) 866-4219

Email: baolienlac@yahoo.com

YẾM TRỢ VÀ THƯ TỪ XIN GỞI VỀ:

Báo Liên Lạc

71 Golden Rain Dr

San Jose, CA 95111

Hình bìa: Trại Kỷ Niệm 80 Năm HĐĐVN tại Montreal
Hình trong số này: Tr. Hồ Đăng, Tr. Lê Bình, Tr. Bùi Thắng

Lá Thư Liên Lạc

Thời gian! Thời gian!

Ai có thể nắm giữ thời gian đừng cho ngừng trôi?

Ca dao Việt có câu “Thời gian như thể thoi đưa, nó đi đi mất không chờ đợi ai.”

Thật vậy. Tám Mươi Năm (80) trôi qua biết bao là thăng trầm, vinh nhục, hạnh phúc và khó khăn. Nhưng 80 Năm thọ của HĐVN là những bước đi vững chắc, là vượt qua thác ghềnh, vượt trùng ải gian nan. HĐVN vẫn chứng tỏ sức sống bền vững. Trại Kỷ Niệm 80 Năm HĐVN vừa bế mạc tại Montreal, Canada đánh dấu chặng đường đầy kỷ niệm. Thế hệ khai sinh HĐVN có kẻ còn người mất. Nhìn vào Ban Điều Hành của trại, những gương mặt trẻ trung, những cánh tay rắn chắc, những ánh mắt ngời sáng là chúng ta có thể tin tưởng sức sống vẫn còn, Nhựa cây vẫn còn và HĐVN vẫn đi tới.

Lý tưởng là một ý niệm trừu tượng, phong trào HĐ đã thể hiện sự trừu tượng đó qua việc làm, qua hành động, và nói rõ ra là thể hiện lý tưởng qua cuộc chơi. Trò chơi Hương Đạo.

Hương Đạo Trường Niên không phải là những huynh trưởng già. Có, trong HĐTN có những huynh trưởng cao niên, nhưng HĐTN không già. HĐTN mang tinh thần BP đi cùng, đi tới, đi với các em HDS cho đến ngày nào nhận dấu hết đường. Cuộc chơi của HĐ là cuộc chơi bất tận. Trẻ già cùng chơi. Tiếng còi đã nổi lên, khăn quàng đã dắt sau lưng và chạy...nào mặt thư, nào kho tàng, nơi nào nước uống được, nào trở ngại phải vượt qua; và đi theo lối này, coi chừng nguy hiểm...Đi nhanh lên...Đi chậm lại. Đây! Có lúc thì đi nhanh lên, có lúc nên đi chậm lại. Cuộc chơi của HĐ bày ra trong cuộc đời và cuộc đời là sức sống của trò chơi HĐ. Ngày nào bạn không còn thấy hứng thú tham dự cuộc chơi là ngày đó bạn đã sắp nhận dấu hết đường dù bạn đang còn sức khoẻ, còn làm việc, và còn đủ thú trên đời.

Sau 80 năm HĐVN vẫn còn thu hút hàng ngàn, hàng chục ngàn...và kể từ năm 1930 đến nay HĐVN có hàng triệu đoàn sinh cùng chơi.

Kỷ niệm 80 năm chỉ là mốc thời gian. Xin chào đón sinh nhật thứ 80 của HĐVN bằng băng reo A!A!A! Và hãy nhìn và những hình ảnh ghi nhận tại đất trại đã thấy mầm non đang mọc, và sẽ mọc thẳng.

Liên Lạc-Tiếng Nói của Hương Đạo Trường Niên- số 64 chào đón và hãnh diện cùng đi với phong trào cho đến ngày hôm nay. Lửa vẫn còn, củi vẫn còn và Liên Lạc sẽ còn đèn với các Trường Niên và Độc giả.

Xin nhận lời cảm ơn của Liên Lạc và mời tất cả mọi người cùng sống những ngày Hè tuyệt diệu.

Thân Ái Bất Tay Trái

Báo Liên Lạc

NHỮNG CÂY CỘT TRỤ

Của Phong Trào Hưởng Đạo Việt Nam

Trương-Gà-Hùng-Biến Trần Điền

Cọp Già Lai
Tôn Thất Hy

Vài nét về Trương-Trần Điền:

A). Về đời tư:

Sinh ngày 01.1.1912 trong một gia đình quý phái, hậu duệ của Phụ Chính Đại Thân Trần Tiên Thành dưới triều vua Hiệp Hòa. Lúc nhỏ học tại Huế, năm 1931 học Trường Bưởi Hanoi. Năm 1933 học trường Albert Sarraut, đậu Tú Tài 2 triết học Pháp. Về Huế dạy học tại trường Providence. Năm 1944, thi đậu Tri huyện được bổ nhiệm làm Tri huyện Tiên Phước rồi Đại Lộc (Quảng Nam) cho đến 1945 VM cướp chính quyền. Năm 1949-51, giữ chức Giám Đốc Sở Thông tin Trung Việt. Năm 1954 làm Quận trưởng Triệu Phong (Quảng Trị). Sau hiệp định Genève, được cử làm Tỉnh trưởng tỉnh Quảng Trị và được ân thưởng Bảo Quốc Huân

Chương. Năm 1957, vì “vụ án Ba Lòng” về dạy học tại Huế, làm Hiệu trưởng trường Trung học Bình Minh (Hồ Đắc Hàm cũ). Sau cuộc đảo chánh 1.11.1963, làm Giám Đốc Viện Hán Học Huế. Tháng 6.1966 đắc cử dân biểu Quốc hội lập hiến. Tháng 9.1967, đắc cử Thượng nghị sĩ trong liên danh Nông Công Binh. Năm 1968, bị CS bắt trong biến cố Tết Mậu Thân và đem giết tại Lăng Xá Cồn Huế. Gia đình lấy ngày 8.2.1968 làm ngày húy nhật của Trương.

B). Về Hưởng Đạo:

Gia nhập Hưởng Đạo năm 1934, có tên rừng Gà Hùng Biện. Thành lập Tráng đoàn Bạch Đằng Huế. Có công lớn trong việc thành lập Trại trường Tùng Nguyên và Bạch Mã. Năm 1936, làm Đạo trưởng Thanh Hóa, thành lập Tráng đoàn Võ Tánh và xuất bản tạp chí “Bạn Đường”. Năm 1943, nhận Bằng Rừng Tráng cùng 2 Trưởng Cung Giũ Nguyên và Đoàn Đức Thoan từ DCC Tạ Quang Bửu. Năm 1951, đại diện HĐVN tham dự Trại họp bạn HDTG lần thứ 7 tại Úc. Năm 1953, Trại trưởng Hẹp Bạn Huỳnh trưởng 3 miền tại Đalat. Năm 1964 Trại Trưởng Hẹp Bạn Tráng sinh Mỹ Khê (Đà Nẵng) soạn thảo quy chế Ngành Tráng và xây dựng nhà ở cho dân tỵ nạn miền giới tuyến. Năm 1965 phát động Ngành Kha và được bầu làm Tổng ủy viên HĐVN. Năm 1966 được Trại trưởng Gilwell-Park phong nhậm DCC ngành Tráng và Trại Trường VN.

*****

Mỗi lần nói đến ngành Kha HĐVN, chúng tôi lại tưởng nhớ tới Trương Trần Điền, vị Tổng ủy viên kiêm Trại trưởng Việt Nam, người đã phát động ngành Kha tại Hội nghị Huỳnh trưởng toàn quốc và Đại hội đồng HĐVN họp tại Gia Định cuối năm 1965. Tuy là một chính trị gia lỗi lạc, nhưng cũng là một Trương Hưởng Đạo không biết nói dối, nên đã bị Việt cộng bắt và sát hại trong biến cố Tết Mậu Thân 1968 tại Huế.

Mặc dù thuộc thành phần quan lại và công chức cao cấp trong chính quyền, Trương Điền là một cấp lãnh đạo tài ba, có rất nhiều sáng kiến, hoạt động rất hăng say và lý tưởng, đôi lúc quá nghiêm khắc, gần như độc tài, nhưng biết phục thiện, biết vui cái vui của tuổi thanh niên và hòa mình với giới trẻ lúc sinh hoạt một cách dễ dàng. Những ai có dịp gần gũi và hoạt động chung, mới thấy rõ tính tình và tài năng đức độ của Trương.

Anh em chúng tôi rất khâm phục vị chúa sơn lâm nào đó đã ban cho Tr. Điền tên rừng “*Gà Hùng Biện*”, vì đáng người mảnh dẻ, cách đi đứng giống hệt như Gà. Mỗi lần có trại Đạo, ngành Tráng chúng tôi thường mời Trương đến nói chuyện. Trương không nói nhiều, chỉ một đề tài ngắn và không cần tóm lược trên giấy, nhưng câu chuyện trình

bày rí ròm lớp lang, lại thêm giọng nói hùng hồn, hấp dẫn, lôi cuốn mọi người, khiến ai nấy đều chăm chú lắng nghe không biết chán.

Có lẽ cũng vì thế nên Trường thích ký tên rừng là **“Gà Hùng Hồn”** hơn **Gà Hùng Biện**. Hùng biện hay hùng hồn gì cũng được, chỉ biết nổi tiếng nhất là khi làm Tỉnh Trưởng Quảng Trị, vì liên can đến “vụ án Ba Lòng,” phải ra toà về tội chống chế độ Ngô Đình Diệm. Lúc xét xử, Trường không cần nhờ luật sư biện hộ, chỉ đứng lên tự cãi lấy cho mình. Nhờ những lý lẽ phản bác hùng hồn và xác đáng, Tòa tha bổng.

Ca ngợi về tài lãnh đạo và nói năng hùng hồn của Tr. Điền, cố Tr. Lê Hữu Khải, một kỹ sư Thủy Lâm và soạn kịch gia nổi tiếng, nguyên Thiếu trưởng thuộc Đạo Thanh Hóa năm 1936, đã ghi lại trong tập hồi ký như sau: “Gà Hùng Biện! một giai thoại khởi đầu cho cuộc đời Hướng Đạo của cố Tr. Trần Điền, bằng cái tên rừng ấy. Trong một buổi gặp gỡ đầu tiên tôi với anh, tôi đề ý ngay đến cái tật nói cà lăm của anh ấy. Cà lăm là nói lấp theo nghĩa của miền Trung, xứ Huế. Tôi tự hỏi “vội điệu nói cà lăm cà cặp ấy, sao anh Điền lại mang tên rừng là Gà Hùng Biện nhỉ?” Sau đó không bao lâu, tôi đã tìm thấy ý nghĩa đích thực của tên rừng ấy.

Trên một đôi thông sườn thoải thoải bên bờ Sông Mã (Thanh Hóa), trên 200 tráng sinh hội học, phan đông gồm những lý hương thôn ấp, áo nâu quần cụt và răng đen. (Thời kỳ của HĐ thôn quê “Scoutisme rural”, mà Đạo Thanh Hóa là thí điểm đầu tiên và thành công nhất). Anh Trần Điền, Đạo trưởng và Trại trưởng khai hội. Những lời mở đầu ngọn ngật và... cà lăm--nhưng chỉ vài phút sau đó, giọng nói của anh trở nên mạnh dạn, ào ạt như dòng sông Mã cuộn cuộn và biến hoá như đám mây trôi. Cừ chi không rườm, lời không hoa mỹ, ý không cao xa, nhưng sức lôi cuốn, thu hút, thì quả thật là mãnh liệt. Trên 200 tráng sinh, lứa tuổi từ 20-40—im lặng nghe, nét mặt càng lúc càng rạng rỡ. Cả một sự cởi mở tâm tình bộc lộ trên khuôn mặt. Ta không khỏi tự bảo mình: **“Anh Điền hùng biện thật!”** Nét chính hay là bí quyết của lối hùng biện ấy, là một cái gì thành thật, hơn thế nữa thành khẩn toát ra trong từng lời nói của anh. Tôi có cảm tưởng anh nói bằng tất cả tấm lòng tha thiết của anh khiến cho người nghe có đoạn tuy không đồng ý, nhưng cũng đồng tình. Câu nói của A. Gide vang lên trong đầu óc tôi, đồng thời với giọng nói của anh Trần Điền:

“Nathanael, je t’enseigne la ferveur!”

(Nathanael, tôi dạy cho em sự nhiệt thành). Nhận xét thứ hai khiến tôi thương tiếc kính phục anh Trần Điền hơn nữa là tài lãnh đạo của anh, trên một khía cạnh đặc biệt, anh tin tưởng vào người cộng sự, và tạo cơ hội, giúp điều kiện cho người này thi thố và phát triển tài năng của mình. Đó là đức tính căn bản của người huynh trưởng (chef) và người lãnh đạo cấp cao. Có người bạn nói đùa anh: “Anh Điền, Tôi chỉ thấy những người cộng sự với anh làm nhiều việc, chứ anh thì chẳng thấy anh làm gì”. Anh cười đáp: “Le chef ne travaille pas; il fait travailler” (Người lãnh đạo không làm việc, ông ta chỉ khiến người khác làm thôi).

Về óc sáng kiến và tài tổ chức, trường hợp điển hình sau đây đã chứng minh được tài năng đó:

Sau 6 năm gián đoạn vì chiến tranh, đến 1952 HĐVN mới có hội nghị huynh trưởng toàn quốc họp tại

Quốc tử giám Huế để bầu cử Tr. Tôn Thất Dương Vân, Giám đốc sở Xã hội Trung Phần làm Tổng ủy viên và Giáo sư Lâm Toại, Giám đốc nha Học chánh Trung phần làm hội trưởng. Vì HĐVN vừa mới phục hoạt, huynh trưởng khắp ba miền đều mong muốn có một kỳ trại họp bạn dài ngày hơn để thảo luận và ấn định đường lối sinh hoạt cho phong trào. Mỗi miền đề cử 15 Trường đại diện, ngoài ra còn có phái đoàn HĐ Cảnh Sát và HĐ Cao Đài tham dự với tính cách quan sát.

Vì Hội quá nghèo, được đề cử làm Trại trưởng Trại họp bạn nhưng chẳng cấp một đồng bạc nào làm kinh phí. Mùa Thu năm 1953, Trường Điền đơn thương độc mã mang ba lô lên đường vào Saigon gặp anh em để giải quyết vấn đề HĐ Cảnh sát, tiếp xúc với anh em HĐ Cao Đài rồi đi thẳng lên Đalat.

Việc trước tiên tại đây là tìm gặp Tr. Nguyễn Anh Võ để nhờ tập họp một số thiếu sinh lớn tuổi thành lập một đơn vị Kha phục vụ Trại Họp Bạn. Kế tiếp là đến thăm Tr. Chử Ngọc Liễn, phó thị Trưởng Đalat, đề nhờ giúp đỡ các thủ tục hành chánh xin giấy phép chánh quyền địa phương. Sau đó, liên lạc với Thiếu Tá Nguyễn Văn Chuân, một bạn học cũ ở Phú Cam, hiện làm phó Giám đốc Trường Võ bị Sĩ quan Đalat, hỏi mượn một số lều trại, ghé bố, mừng mèn và nhờ quân xa chở đến ngọn đồi bên hồ Than Thở (sau này là Trại trưởng Tùng Nguyên) để các kha sinh xây dựng trại họp bạn.

Chi trong vòng một tuần lễ, dưới sự điều khiển tài ba của Trường, các Kha sinh đã hăng hái xây dựng và hoàn tất mọi công trình của Trại Họp Bạn như kế hoạch ấn định để đón tiếp trại sinh mà không tốn kém gì hết.

Một sự kiện vô cùng cảm động trong kỳ trại này là Giáo sư Lâm Toại được tuyên lời hứa trước giờ khai mạc trại để chính thức gia nhập phong trào và Tr. Tổng ủy viên được trao gậy nặng trong lễ lên đường vào chiều tối hôm đó.

Một chuyện khá vui thiết tưởng cũng nên nhắc lại, là trong buổi lễ chào cờ khai mạc, sau khi quan khách ra về, Trường Gà Hùng Biện đã yêu cầu các vị cựu Trường mặc thường phục đến thăm trại nán ở lại vài mươi phút để hỏi thăm sức khoẻ: Trường Gà lớn tiếng hỏi tại sao Quý Trường không nhớ lời B-P đã dặn là lúc nào đến thăm trại thì phải mặc đồng phục? Đáng lý phải phạt chạy vài vòng quanh ngọn đồi, nhưng vì quý Trường đã có tuổi, nên chỉ phạt tượng trưng bằng cách cắt cả vạt mỗi người ra từng mảnh nhỏ để phân phát cho trại sinh làm kỷ niệm. Đặc biệt trong số những người bị phạt có Tr. Sêu Siêng Năng của chúng ta và Tr. Nguyễn Tăng Diên. Tất cả đều vui vẻ tháo cả vạt ra giao cho Tr. Lê Phi dùng kéo xấp nhỏ đem phát cho trại sinh. Trong kỳ trại kỷ niệm 70 năm HĐVN năm 2000 tại San Jose, Tr. Lê Xuân Đăng có cho tôi xem tấm ảnh chụp Tr. Lê Phi đang lột cả vạt của Trường Sêu vào hôm ấy.

Trường nào đã đọc bài hồi ký của Tr. Lê Mộng Ngộ về Trại Họp bạn huynh trưởng “Lửa Sóng” này, sẽ cảm nhận được tài ba tuyệt vời của Tr. Trần Điền và những thành quả đạt được của Trại Họp Bạn.

Về tình nghĩa huynh đệ giữa anh em Hướng Đạo, thiết nghĩ chưa có nơi nào sâu đậm cho bằng đạo Thừa Thiên. Một Đạo lớn, có rất nhiều đoàn sinh và huynh trưởng kỳ cựu tiếng tăm như các Tr. Nguyễn Hòe, Trần Điền, Tôn

Thất Dương Vân, Nguyễn Thúc Toàn, Lê Hữu Khải, Lê Văn Ngoạn, Nguyễn Thúc Tuấn, Bùi Nguơn Khánh, Nguyễn Tấn Đức, Lê Mộng Ngộ, Tôn Thất Đông, Lâm Toại, v.v... Những Trưởng trên đây đều thuộc thành phần trí thức và có thể bắt đồng chính kiến, nhưng cùng tôn thờ chung một lý tưởng Hướng Đạo. Trong các buổi họp Trưởng, lúc nào cũng nghe tiếng hát, tiếng cười, vì anh em biết tự chế và nhường nhịn lẫn nhau nên không bao giờ xích mích to tiếng. Tuy nhiên việc gì cũng có ngoại lệ, như trường hợp sau đây:

Có một lần, trong lễ chào cờ có duyệt binh và diễn hành quân cán chính do chánh quyền thành phố Huế tổ chức tại công trường Phú Văn Lâu, mọi người đều ngạc nhiên thấy Tr. Trần Điền, Giám Đốc Nha Thông Tin Tuyên Truyền Trung Việt, khi đến dự lễ lại mặc đồng phục HĐ lên ngồi trên khán đài danh dự cùng các chính khách Việt Pháp. Trong buổi họp Đạo tuần lễ kế tiếp, Tr. Tôn Thất Dương Vân (*lúc đó là giám đốc Sở Xã hội Trung Việt*) đã công khai chỉ trích Tr. Điền đem Hướng Đạo vào chính trị. Tr. Điền nói rằng mình đã đặt bộ đồng phục HĐ vào một vị trí đáng kính chứ không làm xấu hổ nó. Tr. Vân bảo rằng HĐS không bao giờ được nói dối. phần vụ của Tr. Điền là Giám đốc Sở Thông Tin Tuyên Truyền Trung Việt, tức phải nói dối, không thích hợp với tinh thần HĐ, yêu cầu Tr. Điền cởi áo HĐ. Ai cũng tưởng Tr. Điền sẽ giận hờn không muốn nhìn mặt Tr. Vân nữa! Nhưng không! Tr. Điền là người biết phục thiện, nên khi trở về nhà đã vui vẻ xếp khăn quàng và bộ đồng phục HĐ cho đến ngày nghỉ việc mới trở lại với phong trào.

Trong dịp tham dự khóa huấn luyện dành cho các giáo chức tại Bạch Mã, có lần Tr. Lê Mộng Ngộ đã nửa đùa nửa thật hỏi Tr. Điền: “Nếu anh được làm Tổng thống, anh sẽ chọn ai làm phụ tá?” Không một chút do dự, Tr. Điền đáp: “Anh Dương Vân” và tuy không được làm Tổng thống, khi làm Tổng ủy viên HĐVN, Trưởng Điền cũng đã tin tưởng giao phó mọi việc quan trọng nhờ Tr. Vân giải quyết.

Trong thời gian từ 1960 đến 62, ngành Tráng Vệ Đạ Thừa Thiên thường tổ chức những buổi hội học về sách “Đường Thành Công” của Baden-Powell. Tr. Trần Điền và Đức Hồng y Nguyễn Văn Thuận (*lúc đó còn là linh mục*), thường luân phiên đảm nhận công việc chủ trì. Một tối thứ bảy, buổi hội học được tổ chức trong khuôn viên trường trung học Bình Minh do Tr. Điền làm hiệu trưởng. Tráng sinh phải mượn ghế băng từ các lớp học đem ra xếp ngoài sân làm vòng họp. Khi chấm dứt, Trưởng Điền bảo: “**Mỗi người hãy ngâm một que tăm, đem hết ghế đẩu trả lại cho nhà trường. lúc nào xong mới về.**” Thế là tiếng ồn ào như vỡ chợ của mấy trăm tráng sinh bỗng nhiên im bật. Mọi người như những bóng ma lặng lẽ mang ghế băng vào trả các lớp học, không một ai dám hỏi môi, dù chỉ là lời nói nhỏ. Chúng tôi chưa bao giờ được chứng kiến một cuộc tan hàng trật tự đầy kỷ luật và có ý nghĩa như thế!

Cuối năm 1963, Đại Hội Đồng HĐVN nhóm họp tại Hội Quán Lửa Hồng đường Lục Bộ Thành Nội Huế. Trưởng Trần Điền cũng được mời tham dự. Vốn không ưa thuốc lá, khi thấy Tr. Vũ Thanh Thông và một vị khác (không nhớ tên) lấy thuốc ra hút trong lúc đang họp, Trưởng nạt một tiếng: các Trưởng có biết B-P nói gì về tệ trạng của thuốc lá không, sao dám hút thuốc trong lúc họp? làm hai Trưởng đó sợ hải mặt xanh như tàu lá, vội và dụi tắt thuốc.

Trong kỳ Họp Ban Tráng sinh tại Mỹ Khê Đà Nẵng năm 1964 để soạn thảo quy chế ngành Tráng, thầy tôi hút thuốc lá, Trưởng Điền cũng bực mình lắm, nhưng có lẽ vì nề nang nên không nói. Trong lễ chào quốc kỳ một buổi sáng, khi nói câu chuyện dưới cờ, Trưởng bắt thân tuyên bố: “Xin thông báo cho ace một tin vui: **“Anh Trưởng Xưởng Quy Chế vừa mới cho tôi biết từ nay anh không hút thuốc nữa”**!”. Mấy trăm Tráng sinh tưởng thật, A lên một tiếng lớn để hoan nghênh. Nghe Trưởng nói, tôi chưng hửng và cũng vì quá bất ngờ nên không kịp phản ứng gì hết. Vào buổi chiều hôm đó, khi các Tráng sinh họp chung để thảo luận từng phần về bản quy chế ngành Tráng, tôi đứng lên đưa tay chào và nói: “**Lúc sáng sớm chào cờ, anh Trại trưởng có loan báo từ nay tôi không hút thuốc nữa. Tôi xin nói để anh em biết: Vì Tr. Gà bị bệnh suyễn, nên không hút thuốc, còn tôi mạnh khỏe như thế này, có bị suyễn đâu mà bỏ hút thuốc**” Nói xong, tôi móc túi lấy bao Ru bi rút một điếu châm lửa hút. Các Tráng sinh vỗ tay reo cười ầm ĩ. Trưởng Điền thấy thế liền nói: “**Đưa bao thuốc đây! Đưa bao thuốc đây! để ta rút hết cho mà coi!**” Các Tráng sinh lại cười ầm lên và la ó thêm một lần nữa, làm cho không khí buổi họp hết sức vui nhộn không thể nào tả được.

Trong những buổi họp Trưởng của Đạo Thừa Thiên, mỗi lần có sự hiện diện của Trưởng Điền, hầu hết mọi chương trình kế hoạch đều thay đổi. Tuy nhiên, những nhận xét và đề nghị của Trưởng phần lớn đều xây dựng và thiết thực, vì thế các Trưởng kỳ cựu trong Đạo đều hết sức trọng nể.

Mùa Hè năm 1964, Trưởng Cò Yêu Đòi Tôn Thất Đông tổ chức khóa huấn luyện Bạch Mã Thiếu tại Huế và mời Tr. Nguyễn Tấn Định làm khóa trưởng. Những vùng đất cắm trại như Nam Giao, Quảng Tế, Ngự Bình v.v... nếu mất an ninh. Ban tổ chức dự tính mượn khuôn viên một trường Tiểu học trong Thành Nội để làm nơi huấn luyện. Sau khi đi thăm đất trại trở về, Trưởng Gà không hài lòng nói: “**mở trại huấn luyện nơi đó sẽ đào tạo nên những thiếu sinh hôi xon, không ai muốn tới huấn luyện**”. Bị Trưởng Gà chê, Trưởng Cò yêu đòi phải đi tìm đất trại khác. Khi chọn được khu đất trước điện Kiến Trung trong Đại nội Huế, Trưởng Điền mới bằng lòng. Cò Yêu đòi là một nhà giáo. Ủy viên huấn luyện miền I, có cuộc sống rất mẫu mực và tận tụy với phong trào. Anh chị em HĐ miền Trung đều kính mến. Năm 1958, Trưởng đã từ chối lời đề nghị của Trại trưởng Cung Giũ Nguyên, không nhận Bằng Rừng cùng với các Trưởng Tôn Thất Dương Vân, Mai Liệu, Vũ Thanh Thông, Nguyễn Xuân Long, Lê Mộng Ngộ, cho mãi đến 9 năm sau, mới nhận vòng dây da với hai mẫu gỗ Zulu từ tay Trại Trưởng Trần Điền trong một buổi lễ đơn giản nhưng cảm động trước sự hiện diện của toàn thể huấn luyện viên khóa học.

Từ 1962 cho đến 30.4.1975, Ngành Tráng HĐVN bị khủng hoảng, hầu hết tráng sinh đều phải tòng quân nhập ngũ. Những đô thị lớn có trường Đại Học như Huế, Saigon, Cần Thơ mới còn Tráng đoàn hoạt động. Năm 1963, Đạo Thừa Thiên còn 7 Tráng đoàn hoạt động gồm Bạch Mã, Bạch Đằng, Chương Dương, Chi Lăng, Trường Sơn, Hoa Lư và Trần Quốc Toàn. Tr. Trần Điền là Trưởng xưởng Tráng. Tôi là phụ tá kỹ thuật, Tr. Tôn Thất Sam là phụ tá hành chánh. Năm 1964, Trưởng Điền được Bộ TUV đề cử làm Trại trưởng Họp

UÔNG NƯỚC NHỚ NGUỒN

Chuyện bên lề Liên Lạc

Thưa quý độc giả Liên Lạc, em là con trai của trường Ngựa Chậu Khó, vì chưa có công cán chi với phong trào HDVN nên chưa được nhân lãnh tên rừng “ba chữ” hay “bốn chữ” chi chi □□, đã bao lần trường Bình có nhẹ nhàng trách khéo và nhắc nhở điều chi là em nên và phải viết lách ít nhiều rồi xung phong nộp bài cho Liên Lạc đi ch□□, đặc biệt là kỳ này LL64 sẽ hy vọng rằng phát hành trước ngày họp bạn kỷ niệm 80 năm của phong trào HDVN tổ chức tại thành phố để thương Montreal. Khổ nổi là văn chương và tài viết lách thì trường NCK đã vội và đem ra đi hết rồi, em bây giờ tuy được mang tiếng là con trai của trường NCK nhưng than ôi văn tài chỉ là một cái túi rỗng tuyền!

Trường Bình gợi ý cho em viết về những kỷ niệm đẹp của Ba em với các Anh-Chị-Em phong trào HDVN, cảm nghĩ về sự thành tựu của LL, v.v... Cũng nhờ vài lần tham d□□ các buổi họp mặt HĐ Trường Niên xóm San José nên dần dần em cũng “thấm thuốc” của trường đáng kính Mai Liệt, nhắc nhở mọi người mỗi lần gặp mặt lá phải luôn luôn mở lời rằng “Anh-Chị-Em HĐ” không được thiếu chữ “Chị”.

Em vô đầu moi óc suy nghĩ triền miên mấy ngày trời mà cũng không nhớ ra được đề tài nào dính liu về HĐ chi cả, bí quá thôi thì em xin phép được đem chuyện gia đình của em kể lên trên LL. Thứ nhất là trả nợ trường Bình cho xong, thứ hai em mong là ban biên tập LL cũng như quý độc giả nhận ra là chữ nghĩa của em quá khô khan hy vọng sau này em sẽ được yên thân đọc báo LL dài dài mà ít khi nộp bài vớ trong những số báo tới. Nếu quý độc giả thấy bài viết này lắm cảm mà được đăng lên LL 64 thì xin hiểu rằng không phải lỗi của riêng em, mà tại vì ban biên tập LL đã nề tình trường NCK nên vui vẻ nhắm mắt làm ngơ nâng đỡ em út, nhưng em cũng xin cảm ơn ban biên tập LL với nhã ý muốn độc giả LL sẽ dành một vài phút tưởng nhớ tới một cố huynh đệ HĐ xứ Huế “ăn rất lạ, nói rất mau, văn chương tao nhã, tâm hồn vui tươi lạc quan nhưng cũng tràn đầy sức chịu đựng với những thăng trầm của phong trào HDVN”... (Nguyễn Trung Tường)

Thư gửi người đang rong chơi bên Nguồn Thạt

Thưa Ba thương nhớ,

Hôm nay là ngày sinh nhật của Ba “13 tháng 5”, con nhớ ngày xưa ngày này là một trong những ngày họp mặt lớn của đại gia đình chúng ta, những tiếng cười đùa rộn rã của các người lớn trẻ con trong nhà, mặc chược thêu đêm, vô số đồ ăn Huế chính cống cay nồng xé lưỡi do di, thim, me và mấy chị nấu lầy, đúng thật là những kỷ niệm đẹp khó quên trong trí nhớ của chúng con. Ba ơi, hôm nay con đã dọn bàn thờ, thấp nhang đèn, rót bốn chén trà thơm và thấp nhang khẩn nguyện cung thỉnh Ba về thăm gia đình con tại miền nắng ấm Bắc Cali, cảm thông với con - qua không gian, trao đổi với con (trong tâm tưởng) đôi lời âm áp tình cha con mình.

Bạn Mỹ Khê Đà Nẵng đề soạn thảo quy chế ngành Tráng và xây dựng nhà cửa cho dân tỵ nạn vùng giới tuyến. Tôi được đề cử làm Trưởng xưởng Quy chế và có trách nhiệm đưa 7 Tráng đoàn từ Huế vào Mỹ Khê họp bạn. Tuy là tín đồ Công giáo nhưng Tr. Điền hết sức rộng rãi và tôn trọng tín ngưỡng của người khác. Trưởng thường nói: “**Gia đình tôi đều là Phật giáo, chỉ một mình tôi được ơn trên kêu gọi mà thôi**”. Tại Trại Hợp Bạn Tráng sinh, Trưởng đã cho ghi vào quy chế ngành Tráng lời nói của Tr. Cung Giũ Nguyễn: “**Giá trị của người đang đi tìm cũng giống như người đã tìm thấy**”. Vì vậy, khi người tráng sinh đã hướng thượng, nghĩa là đang thao thức tìm kiếm một tôn giáo, đều có thể lên đường chứ không đòi hỏi phải có một tôn giáo thật sự như ngày trước.

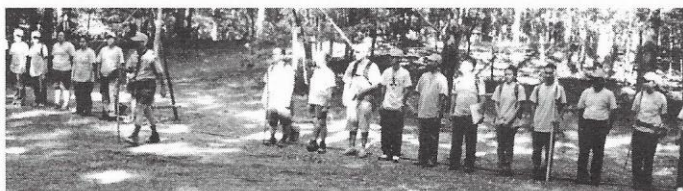
Trong thời gian làm Tổng ủy viên HDVN, Tr. Điền là một dân biểu quốc hội lập hiến. Trưởng đang xin HĐTG tổ chức Trại Hợp Bạn Vùng Á Châu Thái Bình Dương tại Đalat và vận động chính quyền yểm trợ phương tiện. Thiếu Trưởng Đình Xuân Bình tại Saigon cũng dùng đề tài “Trại Hợp Bạn Á Châu Thái Bình Dương” để làm đồ án tốt nghiệp bằng Kiến trúc sư của mình. Đồ án này đã được đem triển lãm các trại Hợp bạn Quốc gia Suối Tiên, Tam Bình, và ngay tại phòng tiếp tân hội nghị huynh trưởng Costa Mesa thành lập Hội Đồng Trung Ương HDVN năm 1983.

Nhiệm kỳ của Tr. Trần Điền quá ngắn ngủi, không cho phép Trưởng thực hiện những mộng ước của mình về Ngành Kha, về Trại Hợp Bạn AC/TBD, về Hướng Đạo hóa học đường.v.v...

Trong bản tường trình luân lý đọc trước Đại Hội Đồng cuối năm 1966, có một câu nói rất cảm động đáng ghi nhớ: “**Hướng Đạo là một tia nước trong trong dòng nước đục. Mong rằng Anh Chị Em hãy gìn giữ lấy tia nước mong manh ấy!**” Đó là những lời nhắn nhủ cuối cùng của Tr. Gà Hùng Biện Trần Điền với anh chị em HDS Việt Nam./

**Cọp Gia Lai
Tôn Thất Hy**

Trại Bồng rừng Tùng Nguyên 6, tại Virginia

Đã sắp sửa gần 5 năm rồi, kể từ ngày Ba lên đường trình diện BiPi, hội ngộ trường Khắc họp đoàn cùng nhau với bao nhiêu huynh đệ HĐ thân yêu trên cõi Nguồn Thật, con xin báo cáo Ba đôi chút tình hình của b□n tin LL. Ngay sau khi Ba vừa ra đi, LL đã tạm đình hoãn trong vòng hai năm với tình trạng chờ đợi ngày ra mắt một ban biên tập mới, lý do là thành phần các trưởng của ban biên tập cũ muốn rút lui vì đã thấm mệt và mong muốn nhường đuốc lại cho một BBT mới trẻ trung và chuyên nghiệp hơn. Con nghe phong phanh có những buổi họp HĐ số phận của LL đã được đưa ra bàn thảo, tiếp tục hay vẫn tạm ngưng vô thời hạn, nên giữ tên bản tin LL hay thay đổi tên mới, vv... May thay, trưởng Bình, trưởng Tuấn và những trưởng HĐ ở San Jose đã không ngại xãng tay áo, quyết tâm gồng mình vác ngà voi, tiếp tục cầm đuốc theo dấu chân đàn anh để trả ơn phong trào HĐ, tiếp nối sợi dây thân tình của HĐTN trên toàn thế giới, phổ biến đời sống HĐS ngay thật, kêu gọi tình yêu thương Anh-Chị-Em HDVN, luôn đoàn kết giữ chắc mỗi giây và xin tuyệt đối tránh sự chỉ trích lẫn nhau, đó cũng là tất cả tâm tư, hoài bão của trưởng NCK đã trải dài trên các bản tin LL rờn rả từ mười mấy năm qua.

Cho đến hôm nay bản tin LL được tái phát hành suông sẽ nhờ những đóng góp “cùi lử” nhiệt tình của nhiều Mạnh Thường Quân, nhờ công sức của ban biên tập, làm việc hùng hục tranh thủ ngày đêm với phần nội dung hấp dẫn, có quảng cáo mới, phương cách trình bày cũng như in tập điệu nghệ, rất là “xịn”. Xin Ba phù hộ cho LL, giúp mấy trưởng SJ một tay, dùng thân giao cách cảm nhắc nhở các trưởng HĐ trên toàn thế giới nhớ gởi bài viết cho LL đều đặn, bởi những trưởng HĐ thợ lặn từ lâu nay đã ôm bình lặn khá lâu xin hãy trồi lên bờ giúp LL càng sớm càng tốt và con nhận thấy dạo này trưởng Bình cũng xuất chiêu ra tài không kém trưởng NCK như lúc xưa, nhắc nhở và ca bài “con cá sông được nhờ nước” do đó LL tạm được ấm áp nhờ “cùi lử” tiếp tục chêm thêm từ các độc giả thân yêu.

Nghĩ lại đời HĐ của con hoàn toàn tẻ nhạt không sao so sánh được với Ba, những ngày đầu tiên đi Sói con ở Phan Rang, đi Thiểu ở Sài Gòn, Montreal, qua Cali làm “cố vấn quen” trong đoàn BSA của con trai con, mọi sự tâm thương không có chi đáng nói. Nhưng bù lại thì cuộc đời của con lại rất hên, sinh ra trong tình thương tràn ngập của Ba Mẹ và các chị, lớn lên trưởng thành tại Montreal (cái nôi của bản tin LL – theo lời nói của trưởng Bình) và hiện tại đang chứng kiến sự phát cở của bản tin LL gần ngay tại nơi con đang cư ngụ - San José, nơi đây mỗi lần các trưởng nhìn thấy mặt con là nhớ ngay đến Ba, ai cũng nói là con hao hao giống Ba, mấy trưởng thương con nhiều lắm lắm, hay mời đi họp, hay mời tới nhà ăn cơm ngon, thường hỏi thăm sức khỏe của Mẹ, sống trong tình thân HĐ con cảm thấy mình may mắn và sung sướng vì đã chọn được đất lành chim đậu.

Khi con mới sinh ra đời, Ba đã không một chút do dự đặt ngay tên con là “Sói”(sói con), thế mà lúc con vào đoàn Sói con thì than ôi sao mà con làm biếng đi họp HĐ thế, mặc dù chỉ họp đoàn cuối tuần, ngay trong sân nhà mình, tại dinh phố TT Phan Rang, vậy mà con cũng loay hoay kiếm đủ trăm điều để trốn họp! Lúc đó Ba vì quá bận rộn với công việc của tỉnh và của HĐ nên ít theo dõi con cái, mọi việc trong nhà thì có Mẹ lo hết rồi, bây giờ nhớ lại thời gian đó

con thật thấy xấu hổ!

Rồi con khôn lớn, lấy vợ rồi có con, đến lúc vợ chồng con quyết định dọn nhà qua Cali sinh sống để trốn cái lạnh khắc nghiệt ở Montreal, con biết Ba Mẹ đã buồn rất nhiều nhưng không hề lên tiếng bàn ra, lúc đó con đã tự phân bua bào chữa với mình: “có lẽ đó cũng là sự di truyền của dòng máu HĐ từ Ba, thích mạo hiểm xư lạ, thích phiêu lưu trên đường đời...” Còn thằng con trai của con, Trung Nam, cháu nội đích tôn của Ba, lúc nhỏ nó cũng giống hệt con, lười biếng đi họp đoàn HĐ, mặc dù ông bà nội vẫn thường phoned qua khuyên bảo, luôn gởi quà và cho tiền đều đặn, nhưng tánh nào tật nấy không hề thay đổi. Bên Mỹ, cho con đi h□p với đoàn HĐ Mỹ, phần lớn cha mẹ các em thường phải có mặt đều đặn cùng với con mình trong những buổi họp, cắm trại, hay những sinh hoạt khác, nhiều lúc con thấy rất mắc cở với những hành động vô ý thức của Nam nó xem thường luật lệ của BSA, đôi lúc con có y’ nghĩ hay là để nó rời đoàn HĐ để cha con bớt gây gỗ, không khí đỡ căng thẳng, nhà cửa bớt ồn ào trong những ngày vui cuối tuần!

Thế rồi ngày đau buồn nhất đã xảy đến cho đại gia đình mình, trong những ngày tang lễ đầy thương tiếc, chúng con đã cảm thấy vô cùng hãnh diện cho Ba và cả nhà mình khi được tiếp đón nhiều bà con ở xa về Montreal chịu tang Ba, điều đặc biệt bất ngờ là sự góp mặt rất đông đủ của quý trưởng HDVN không quản ngại đường xá xa xôi từ Ottawa, Québec, Toronto, Washington DC, Virginia, San Jose, Los Angeles vv... đã bỏ hết công việc vội vã qui tụ về Montreal để tham dự và điều hành tang lễ trưởng NCK trong nghi lễ truyền thống của phong trào HDVN, con nghĩ lại quả thật là những giây phút vô cùng cảm động, thiêng liêng và tràn đầy tình nghĩa Anh-Chị-Em HDVN, hai cháu Nam & Hải đứng trước bàn thờ chào già từ ông nội ông ngoại trong bộ đồng phục HĐ nghiêm chỉnh. Về lại Cali, con được mời tham dự buổi lễ cầu siêu 49 ngày cho hương linh của Ba tại chùa ở Hayward do các trưởng Anh-Chị-Em HĐTN xóm Bắc Cali đứng ra tổ chức, con còn nhận thêm tin tức là có những buổi lễ cầu siêu thiêng liêng khác cho Ba do các huynh trưởng các xóm HĐTN tổ chức tại chùa ở Ottawa và Sydney, con vô cùng cảm kích và xúc động trước những thâm tình huynh đệ sâu đậm của gia đình HĐTN.

Thưa Ba quả là phép lạ xảy đến, sau tang lễ của Ba cháu Nam tự nhiên hoàn toàn biến đổi, trở nên chững chạc ra và rất cố gắng trong đoàn BSA của nó, tuy vẫn chưa phải là một HĐS xuất sắc của đoàn tại Walnut Creek, nhưng nó đã làm sững sốt nhiều lãnh đạo huynh trưởng HĐ Mỹ vì họ thấy được lòng quyết tâm và ý chí mạnh mẽ của Nam muốn trở thành một HĐS gương mẫu (đem lại vẻ vang cho ông nội). Đầu năm nay, vợ chồng con còn mừng hơn bao giờ hết khi Trung Nam đã được chuẩn cấp đẳng Đại Bàng (Eagle Scout) lúc nó vừa được 16 tuổi. Con xin “mê tín” cho rằng đó là Ba đã linh thiêng trợ giúp Nam rất nhiều, nhưng con cũng xin lý luận rằng chính những hành động, cử chỉ đầy nhiệt tình và đầy tình nghĩa của các trưởng HDVN trong những ngày tang lễ đã đánh thức được lý trí của Nam “thế nào là tinh thần thương yêu đoàn kết của Anh-Chị-Em HDVN”.

Ui chào! viết đến đây thì con thấy một cảm giác vô cùng thoải mái, thế là con đã trả xong bài cho LL trước ngày hạn chót, hăng hái chuẩn bị về lại Montreal thăm Mẹ và các

chị, được cắt cỏ, trồng hoa, tưới nước mộ Ba; nhắc tới Mẹ, “bê trên của Ba” thật là một người mẹ hiểu biết, chịu đựng và can đảm gấp mười lần con, mặc dù sức khỏe yếu đi thật rõ ràng nhưng không hề than vãn câu nào với những đứa con ở phương xa, những ngày gió bão tuyết thì chỉ thở thê nói nhỏ với con: “Montreal hôm nay lạnh hơn tuần rồi, Sói ơi!...”, và cuối cùng con sẽ được dự trại Kỷ Niệm 80 năm HDVN tại Montreal, một nơi đã và đang xuất phát ra rất nhiều Anh-Chị-Em HD tài ba, đầy nhiệt huyết cho phong trào HDVN trong tương lai.

Ba ơi, tâm sự với Ba đến đây đã nhiều, con xin nghỉ tay, nếu không Ba sẽ trách nhẹ con “...tồn đất đai của LL lắm rồi...” con xin đề nghị thêm là Ba cũng nhớ khen trưởng Bình về tài rất kiên nhẫn làm thế nào mà trưởng đã thúc đẩy được con cố gắng vận mười hai thành công lực để viết được bài viết dài này cho LL. Ba ơi! Ba ơi!

Thăng Sói.

TOUR FLORIDA

NHỮ VẤN TRI.

Cái nóng năm nay khác hơn mọi năm. Vùng trời Maryland và Virginia không khí khô. Nhiệt độ kể có lúc lên đến trên 100 độ. Càng về chiều trời càng oi bức. Đi biển vào Mùa hè để tránh cái nóng quả thích hợp với anh em Hướng Đạo Vùng Hoa Thịnh Đốn. Chương trình sinh hoạt Mùa hè của Đạo Thủ Đô (Liên Đoàn Hồng Bàng và Liên Đoàn Khởi Hành) năm nay kết hợp với chương trình sinh hoạt của Làng Bách Hợp Vùng Hoa Thịnh Đốn. Một tuần lễ cắm trại được tổ chức từ ngày 25/6/2010 đến ngày 2/7/2010 tại Orlando, Florida. Khu vực cắm trại là vùng đất trong Disney World. Phương tiện di chuyển bằng xe bus. Nhiều điểm du lịch hấp dẫn như Disney World, Sea World và Universal Studios hay những bãi biển đẹp, nổi danh trên thế giới như Clear Water beach, Miami beach, Daytona beach được hoạch định cho anh em hưởng đạo vui chơi một tuần.

Vì tình hình kinh tế xuống dốc của toàn nước Mỹ. Địa điểm du lịch Florida cũng bị ảnh hưởng lây. Lượng du khách đến Florida cũng giảm. Để câu khách nhiều Hotel tại Florida giảm giá tiền thuê phòng. Nếu người thuê đông sẽ được giảm giá nhiều hơn nữa. Đem so sánh giá thuê đất cắm trại và giá thuê tiền phòng tại Hotel cho một tuần lễ, giá thuê Hotel rẻ hơn nhiều. Lợi dụng tình hình này, Ban Tổ Chức quyết định tour Florida sẽ ở Hotel thay vì cắm trại trong Disney

World. Việc trại sinh ghi danh tham dự trại được Ban Tổ Chức cập nhật và thông báo hàng ngày trên email làm anh em trại sinh phần khởi. Trước ngày trại Ban Tổ Chức cho biết hai xe bus đã không còn chỗ trống. Con số trên 100 trại sinh thích hợp cho một chuyến du lịch bằng tour. Đây là một điểm son cho Ban Tổ Chức đã thực hiện đúng con số trại sinh như đã dự trù. Ngày 25 tháng 6 năm 2010 lúc 6:00' giờ chiều vợ chồng tôi đã có mặt tại khu Thương Xá Eden trước cây xăng BP. Cây xăng BP là địa điểm tập trung trại sinh. Theo đúng chương trình 7:00' giờ xe bus khởi hành. Tôi và nhà tôi nghĩ rằng chúng tôi đến sớm nhất. Ai dè rất nhiều anh em hướng đạo đã có mặt trước chúng tôi. Lâu ngày gặp nhau anh em tay bắt mặt mừng. Trước khi lên xe bus Trại phó Nguyễn

Phi Hùng phát cho mỗi người một cái áo thun. Áo thun màu nâu gụ, mặt trước áo có in bản đồ tiểu bang Florida. Mỗi điểm đến của tour đều có ghi ngày, tháng, năm trên bản đồ. Muốn biết chương trình tour trong ngày chỉ cần nhìn lên mặt áo thun là biết. Phải cảm ơn sáng kiến của ban Tổ Chức làm áo thun kiểu này. Trước khi lên xe Trại Trưởng Nguyễn Đức Tùng phát cho mỗi người một tờ giấy (ticket) hay vé xe. Trên vé có ghi số ghế mỗi người cho chuyến đi và chuyến về. Ai đóng tiền trại phí sớm ngồi trên. Ai đóng tiền trại phí trễ ngồi phía dưới. Điều này rất thuận tiện cho anh em khỏi phải tranh dành chỗ ngồi tốt xấu trên xe. Việc tuy nhỏ nhưng Ban Tổ Chức đã khéo sắp xếp làm mọi người hài lòng về chỗ ngồi. Hai xe bus đến rất đúng giờ. Anh em hưởng đạo chất đồ đạc vào thùng xe: Vali lớn, nhỏ, túi sách, ghế, dù, cooler. Tất cả vui vẻ lên xe. Tôi không thấy ai đến trễ. Bài hát “Con Đường Vui” của nhạc sĩ Phạm Duy được Trưởng Tùng bắt giọng hát. Trong ánh nắng chiều, hai xe bus lăn bánh lúc 7:30'. Xe chạy len lỏi qua các con đường trong thành phố và đi vào exit ra free way. Lòng người hơn hờ ra mặt. Mọi người cùng cất tiếng hát. Tiếng hát thật vui tươi. Đời sống hưởng đạo là vậy. Có tiền cũng không mua được giây phút vui tươi hạnh phúc đơn giản này. Theo chương trình xe bus đến Orlando lúc 10:00' giờ sáng. Trên đường đi tài xế hai xe bus phải dừng lại dọc đường nhiều lần cho anh em xuống xe: ăn uống, nghỉ xả hơi do đó thời gian đến Orlando có thay đổi đôi chút. Khoảng 1 giờ trưa ngày 26 xe bus mới đến địa điểm dừng xe đầu tiên là tiệm phở Hoà, Orlando.

Một số anh em hưởng đạo tại Florida như Trưởng Phụng, Trưởng Vinh, Trưởng Xuân đã có mặt tại tiệm phở chào đón anh em. Ông chủ tiệm phở Hoà ngỡ ngàng. Ông không ngờ có trên 100 khách hàng đến tiệm ông cùng một lúc. Tiếng chào mừng, tiếng kéo ghế ngồi, tiếng order phở, nước uống... hoà vào nhau

làm thành một âm điệu náo nhiệt, vui tươi. Ăn uống xong. Mọi người lên xe. Xe dừng tại chợ Việt Nam cho anh em thăm viếng chợ và mua đồ ăn. Điểm chính đến là Hotel “Celebration Suites”. Anh em xuống xe tại Hotel lúc 4:00' giờ. Đồ đạc, dụng cụ đi biển được chuyển ra khỏi xe. Cảnh huyền ảo như chợ chiều thật vui. Người lo đi nhận phòng, kẻ di chuyển đồ đạc. Khoảng 2 giờ đồng hồ sau mọi người đã ổn định chỗ ở tại khách sạn. Chiều cùng ngày một bữa ăn chung được thực hiện ngay khu hồ tắm lớn của khách sạn. Buổi ăn chiều khá thơm tất. Một con heo quay do Trưởng Hoàng (thỏ công Florida) giúp đặt mua và nhiều món ăn do mỗi gia đình mang theo. Cái vui nhất là sự có mặt của Trưởng Vinh, Trưởng Xuân (Florida) đến họp với anh em. Những tâm tình xưa cũ được dịp tuôn ra. Từng nhóm anh em kẻ ngồi người đứng quanh hồ tắm, nói nói, cười cười, chụp hình chung, chụp hình riêng để làm kỷ niệm. Hạnh phúc đơn giản. Cái tươi thắm, đầm ấm, chân tình nơi anh em chan hoà trong cái nắng đang ngả về chiều. Tôi thấy rất nhiều dưa hấu, thổ sản của Florida, do Trưởng Vinh mang đến tặng. Ăn dưa

hầu mệt nghỉ. Mà ăn làm sao hết gần chục trái dưa hấu trong một buổi. Dưa hấu được chia cho hai xe bus đem theo ăn trong những ngày du ngoạn kế tiếp. Suốt những ngày sau đó mùi thơm của dưa hấu để trên xe quyện theo anh em. Tôi lại được dịp kể cho mọi người nghe câu chuyện “An Tiêm” ông tổ trồng dưa hấu. Chuyện “An Tiêm” xưa rồi nhưng người lớn biết, các em nhỏ thì không. Có người để tâm nghe cũng không uống công tôi kể chuyện.

Theo chương trình sau bữa ăn

(Xem tiếp Tr. 34)

CHUYỆN 80 năm HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM

Hướng đạo Việt Nam đến nay vừa tròn 80 tuổi, và 80 năm qua HĐVN đã kinh qua nhiều giai đoạn thử thách, đụng chạm với nhiều thế lực, cũng có lúc vươn lên như rồng và phi nhanh như bạch mã, nhưng cũng có lúc đành im lặng và tìm cách nhẹ nhàng vượt qua... Dù trong vị trí nào, trò chơi HĐ vẫn có những thử thách. Dưới sự lèo lái và đóng góp của các bậc đàn anh trong HĐVN có thể kể đến nhiều tên tuổi và điển hình có thể như Tr. Siêu Sừng Năng Trần Văn Khắc, Tr. Dã Mã Võ Thành Minh, Tr. Gà Hùng Biện Trần Điền... Tr. Vịt Bể Cung Giũ Nguyễn, Tr. Hải Ly Gan Dạ Phan Như Ngân, Tr. Sói Trảm Lặng Mai Liệu... v.v. để giữ vững lý tưởng của phong trào.

Cho đến nay, 80 năm sau, các thế hệ HĐVN đang lớn lên tại hải ngoại... và có những thử thách mới.

Bài viết dưới đây của Tr. Nguyễn Văn Thuát, cựu Chủ tịch Ban Thường Vụ Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam, là một cách nhìn về vai trò của HĐTU/HĐVN trong tình hình mới. Mong được đón nhận nhiều ý kiến xây dựng trong đề tài này. [LL]

VƯỢT QUA NHỮNG THỬ THÁCH MỚI

Nguyễn Văn Thuát

Kỷ niệm 80 năm hoạt động của Phong trào mang đến cho toàn thể chúng ta rất nhiều hân hoan lẫn tự hào, nhưng sau niềm vui lớn lao đó chúng ta cần khách quan nhìn vào tình hình xem hiện có những vấn đề nào phải đặc biệt lưu

CÁC TRƯỞNG TRONG BỘ TỔNG ỦY VIÊN HĐVN TẠI TAM BÌNH-THỤ ĐỨC 1974 (NGUỒN GIUPICH.ORG)

tâm, phải có giải pháp thích đáng hầu giảm thiểu những khiếm khuyết và tạo thêm điều kiện cho những niềm vui khác sẽ có thể đến được trong tương lai.

Thử thách lớn lao mới nhất hẳn phải là sự thay đổi chính sách của Hội Nam Hướng Đạo Hoa Kỳ (Boy Scouts Of America – BSA) đối với Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam (HĐTU-HĐVN hay ICCVS). Được Trưởng Laslo Nagy (nguyên Tổng Thư Ký Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới tại Geneva, từ trần năm 2009) yểm trợ từ khi thành lập vào năm 1983, ICCVS cũng được BSA là Hội Hướng Đạo Quốc Gia duy nhất công bố văn bản “Thủ Tục

Điều Hành” (Operational Procedures) ấn định sự liên lạc giữa BSA và ICCVS. Mọi việc diễn tiến đều đặn và tốt đẹp từ đó cho đến lúc khai mạc Thăng Tiến 9 (TT9) thì có những dấu hiệu bất thường cho thấy rõ sự đơn phương thay đổi chính sách của BSA đối với ICCVS: không có sự hiện diện của Giám Đốc Liên Lạc Quốc Tế của BSA (vốn là đại diện chính thức của BSA Trung Ương trong mọi liên lạc với ICCVS) tại lễ khai mạc TT9 mà cũng không có thư chúc mừng của vị đại diện này như trong những lần họp bạn Thăng Tiến trước. Sau đó thì sự thay đổi chính sách này đã được xác nhận bởi một viên chức thuộc Trung Ương BSA có mặt tại TT9 và nhiều Trưởng có trách nhiệm thuộc Ban Thường Vụ HĐTU-HĐVN. Trong quá khứ, sự thay đổi chính sách về Việt Nam của Hoa Kỳ đã là một sự thật hiển nhiên mà ai cũng thấy rõ: quyết định bỏ rơi miền Nam Việt Nam đưa đến biến cố tháng tư 1975, rồi 20 năm sau đó lại đổi chiều 180 độ, từ thù địch sang thân thiết, Hoa Kỳ bãi bỏ lệnh cấm vận kinh tế đối với Việt Nam vào năm 1994 và nay thì Hoa Kỳ lại đang giao thương mật thiết với Việt Nam hơn cả nhiều quốc gia khác! Thì ra quyền lợi, sự sinh tồn, hy vọng phát triển, mục tiêu lâu dài, cục diện thế giới thay đổi ... đã là những động lực mạnh mẽ, những luận cứ hùng hồn đưa đến sự thay đổi chính sách. Một khi vì lý do sinh tồn và phát triển mà một hay nhiều chính sách phải thay đổi thì khó có lực nào có thể ngăn lại được. Sự thay đổi chính sách của BSA đối với ICCVS xảy ra ngay trên lãnh thổ Hoa Kỳ, nơi mà số lượng đơn vị và đoàn sinh có liên hệ mật thiết với ICCVS chiếm tới đa số thành phần của HĐTU-HĐVN, không có nghĩa là Ban Thường Vụ HĐTU đã không nỗ lực vun bồi cho mối liên hệ mật thiết sẵn có, mà chỉ cho thấy rõ ràng một khi mà tình hình bắt buộc một bên phải đi đến quyết định thay đổi chính sách để thích nghi với hoàn cảnh đã và đang đổi thay thì bên kia khó thể xoay chiều lại được, nhất là khi mối liên hệ lại dựa trên cơ sở không tương xứng về lực (bên mạnh và bên yếu) thì chác chán là bên yếu không có cách nào khác hơn là phải chấp nhận sự thay đổi mang lại thiệt thòi về phía mình. Nhìn lại sự thay đổi chính sách về Việt Nam của Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới tại Geneva (World Scout Bureau – WSB -VPHĐTG) vào năm 2004 hẳn phải là một kinh nghiệm quý báu cho tất cả chúng ta: Trưởng Jacques Moreillon, người tích cực ủng hộ HĐTU-HĐVN trong hơn thập niên trước) mãn nhiệm Tổng Thư Ký ngày 31.3.2004 được Trưởng Tân Tổng Thư Ký Eduardo Missoni thay thế. Chỉ 48 ngày sau, vào ngày 18.5.2004, Trưởng Eduardo Missoni triệu tập phiên họp của Văn Phòng Tổng Thư Ký để bàn thảo những thay đổi chính sách về Việt Nam. Trưởng Vĩnh Đào cũng được mời tham dự phiên họp này.

Khi phái đoàn chính thức của HĐTU-HĐVN tới thăm VPHĐTG tại Geneva vào ngày 2.6.2004, như đã được

Trưởng Abdullah Rasheed, Giám Đốc Vùng Á Châu & Thái Bình Dương & Tr.Nguyễn Văn Thuát

Tổng Thư Ký Luc Panissod và Tr.Nguyễn Văn Thuát

tôi thu xếp từ tháng 2 năm 2004, Trưởng Eduardo Missoni đã có lời cáo lỗi trước vì đi công tác xa theo chương trình định sẵn, hai Trưởng Phụ Tá Tổng Thư Ký Luc Panissod và Malek Gabr (đã từ trần năm 2007) thay mặt tiếp đón, đã trao cho phái đoàn biên bản phiên họp ngày 18.5.2004 của WSB quyết định sự thay đổi chính sách của WSB đối với ICCVS. Biên bản bắt đầu với việc xác nhận hai mục tiêu của buổi họp là “*kiểm điểm tình hình sinh hoạt HĐ tại Việt Nam*” và “*thiết lập kế hoạch hành động của WSB v/v có thể tái thành lập Phong Trào HĐ tại quốc gia này*”. Tiếp theo, WSB sau khi nhận định là “*ghi nhận với sự hài lòng về sự thực hiện bởi các HDS Việt Nam tại hải ngoại, theo quyết nghị 8/96 của Hội Nghị Hướng Đạo Thế Giới tại Oslo kêu gọi sự hội nhập của các HDS này vào Hội Hướng Đạo Quốc Gia mà họ mang quốc tịch*”, đã quyết định là kể từ nay “*Hướng Đạo Sinh gốc Việt vốn là hội viên của một Hội Hướng Đạo Quốc Gia thuộc Tổ Chức HDTG có thể tham dự vào các sinh hoạt chính thức của HDTG như là một thành phần của Hội Hướng Đạo Quốc Gia mà họ là hội viên*” và “*chỉ những hội viên của các Hội Hướng Đạo Quốc Gia thành viên của Tổ Chức HDTG mới có thể tham dự vào các sinh hoạt chính thức của HDTG ở cấp vùng hay toàn thế giới*”. Biên bản nói trên được trích kèm theo dưới đây (1). Sự thay đổi chính sách

này của WSB đã được tôi thông báo ngay cho Hội Nghị Trưởng HĐVN từ 1 đến 7.7.2004 tại Florida cùng phổ biến trên bản tin HĐVN số 8 tháng 9 năm 2004. Hai tháng sau đó, Trưởng Abdullah Rasheed, Giám Đốc Vùng Á Châu & Thái Bình Dương, đã gửi điện thư đề ngày 23.7.2004 để chính thức phúc đáp lời yêu cầu rất nhiều lần của tôi v/v thư mời ICCVS dự Hội Nghị Vùng tại Brunei. Nội dung của điện thư chỉ là sự lập lại những điểm mà WSB đã quyết định trong biên bản phiên họp ngày 18.5.2004 tại Geneva, nghĩa là tái xác nhận sự thay đổi chính sách của WSB đối với ICCVS. Đoạn quan trọng nhất trong điện thư như sau “*Sau vài cuộc thảo luận nội bộ của chúng tôi vừa qua tại Geneva và mới rồi đây của Ủy Ban Hướng Đạo Vùng v/v thư mời ICCVS tham dự hội nghị vùng sắp tới, chúng tôi đã đồng ý rằng, để tạo sự thuận lợi cho tiến trình chính thức công nhận Hướng Đạo tại Việt Nam bởi chánh phủ (Việt Nam), không nên có sự đại diện chính thức của ICCVS tại Hội Nghị Vùng sắp tới. Xin ghi nhận là chúng tôi không thể gửi thư chính thức mời ICCVS dự hội nghị. Tuy nhiên, là một thành viên đã ghi danh với Hội Hướng Đạo Quốc Gia Úc, lời khuyên của Ủy Ban Hướng Đạo Vùng là anh nên ghi danh tham dự hội nghị qua hội Hướng Đạo quốc gia sở tại, và là một thành viên của hội nghị trong phái đoàn của hội Hướng Đạo quốc gia này. Quyết định này sẽ áp dụng cho anh và cho bất cứ thành viên nào khác của ICCVS tại Úc cũng như tại bất cứ quốc gia nào khác, và điều kiện này cũng vẫn là không có sự đại diện cho ICCVS như là một phái đoàn riêng tại Hội Nghị Vùng hay tại các sinh hoạt khác của vùng...*”. Điện thư nói trên được trích kèm theo dưới đây (2). Các chi tiết làm căn bản cho sự thay đổi chính sách này lại càng được thấy rõ hơn tại Hội Nghị Hướng Đạo Thế Giới Vùng Á Châu và Thái Bình Dương lần thứ 21 tại Brunei từ 6 đến 11.12.2004 với một trong những mục tiêu của kế hoạch 10 năm từ 2004 - 2013 của Vùng được bàn thảo tại Hội Nghị là “*gia tăng số lượng đoàn sinh*” bằng “*nỗ lực phát triển Phong trào đến các quốc gia chưa là hội viên*”, trong đó có Timor Leste, Afghanistan ... nhưng đặc biệt là Việt Nam (dân số khoảng 80 triệu) và Trung Quốc (dân số khoảng 1.3 tỷ) qua sự tiếp sức của Hội Hướng Đạo Hồng Kông. Mục tiêu này thể hiện sứ mạng của Phong Trào HĐ là mang lợi ích đến cho thật đông đảo giới trẻ trên toàn thế giới. Những cuộc tiếp xúc thêm với một số trưởng lãnh đạo HDTG nhân Hội Nghị tại Brunei, đặc biệt là với Trưởng Abdullah Rasheed - đương kim Giám Đốc Vùng Á châu và Thái bình Dương - và Trưởng Luc Panissod - lúc đó là Phụ Tá Tổng Thư Ký HDTG - cho thấy rằng HDTG thay đổi chính sách về HĐVN vì vào lúc đó, một mặt HDTG nhận thấy đang có cơ hội thuận tiện để có thể tái thành

lập Hội Hướng Đạo tại Việt Nam sau chính sách đổi mới đã bắt đầu thực hiện từ thập niên trước cùng Nghị Định 88 về “Thủ tục thành lập hội đoàn” mới được chánh phủ ban hành, mặt khác nhận định rằng các đơn vị HĐVN tại hải ngoại đã thành công trong sự hội nhập vào các hội HĐ quốc gia sở tại mà sự tiếp tục liên hệ mật thiết của HĐTG với HĐTU- HĐVN sẽ không phải là một thuận lợi cho bước tiến tới nêu trên. Các trưởng Abdullah Rasheed và Luc Panissod đều hiện còn tại nhiệm và có thể liên lạc được. Ảnh của Trưởng Luc Panissod (nay là Tổng Thư Ký VP/HĐTG) và Trưởng Abdullah Rasheed (Giám Đốc Vùng Á Châu & Thái Bình Dương) được kèm theo đây để giúp các Trưởng chưa hề gặp mặt có thể nhận ra hai Trưởng này trong các cuộc họp mặt quốc tế và dễ dàng tiếp xúc hơn hoặc kiểm chứng tính cách xác thực của các văn kiện được nêu ra, nếu cần.

Chúng ta đã lần lượt chứng kiến sự thay đổi chính sách của WSB rồi của BSA đối với ICCVS từ tháng 5 năm 2004 đến nay. Biến cố này đã mang lại nhiều bất lợi cho HĐTU-HĐVN. Trong ngót 3 thập niên qua, chúng ta đã không chú trọng đến khía cạnh xây dựng cho ICCVS thành một tổ chức văn hóa giáo dục có thể đứng vững vàng trên trường quốc tế, mà chỉ trông dựa vào những mối liên hệ với WSB và BSA. Nay thì những mối liên hệ đó không còn như lúc trước nữa. Vậy hơn bao giờ hết, để có thể chu toàn sứ mạng “phụ trách liên lạc, phối hợp và hướng dẫn” (3) các đơn vị HĐVN, HĐTU-HĐVN cần là một pháp nhân tự đứng vững vàng và phát triển thành một tổ chức liên quốc gia đặt trọng tâm vào việc giúp giới trẻ Việt thành công trong sự hội nhập vào cuộc sống mới tại quốc gia định cư mà vẫn duy trì được bản sắc dân tộc. Tư thế mới của ICCVS phải là một tổ chức quốc tế không lệ thuộc chính quyền (international non-governmental organization viết tắt là INGO).

Theo các tài liệu có thể tin cậy được thì phải có hơn bốn mươi ngàn (40.000) INGOs trên toàn thế giới (4,5). Trong danh sách này, có nhiều tổ chức rất nổi tiếng như OXFAM International, Medecins Sans Frontières, CARE International, Catholic Relief Services, Bread For The World, ... nhưng một số rất đông khác có nhiều đặc tính tương tự như ICCVS, nghĩa là có địa bàn hoạt động liên quốc gia, theo đuổi những mục tiêu văn hóa hoặc giáo dục hoặc xã hội hoặc phát triển và không lệ thuộc vào bất cứ chính quyền nào. Trong các hội nghị định kỳ của các tổ chức quốc gia hay quốc tế, kể cả của HĐTG, luôn có nhiều INGO được mời để trình bày những thành quả, kinh nghiệm và đề nghị trong lãnh vực chuyên biệt của mình. Nếu ICCVS trở thành một INGO vững mạnh thì ICCVS sẽ có nhiều cơ hội hiện diện tại diễn đàn của các hội nghị quốc tế, kể cả của HĐTG.

Muốn đạt được kết quả này, toàn thể chúng ta cần hợp lực nhau để tích cực vun bồi cho ICCVS. Người xưa đã dạy “Một cây làm chẳng nên non, ba cây chụm lại nên hòn núi cao”. HĐTU-HĐVN được thành lập nhằm theo đuổi một số lý tưởng, nhưng những yếu tố tinh thần và tình cảm vẫn luôn luôn đóng vai trò vô cùng quan trọng trong sự nối kết cùng vận dụng được tài năng của mọi thành viên ở khắp thế giới. Là người trong Phong Trào Hướng Đạo, mỗi

chúng ta cần thể hiện Lời hứa và Luật Hướng Đạo trong cuộc sống của chính cá nhân mình, trong đó tinh thần “cố gắng hết sức”, “tình bạn với mọi người và tình anh chị em với những người Hướng Đạo khác” cần phải luôn được đặc biệt lưu tâm. Thật là thú vị nếu vào một lúc nào đó, chúng ta lại trông thấy HĐTG và/ hoặc BSA thay đổi chính sách đối với ICCVS. Sự kiện này rất có thể sẽ xảy ra, một khi tình hình chung biến đổi, vì chúng ta đang sống trong một thế giới thay đổi một cách nhanh chóng, nhất là khi mà ICCVS đã trở thành một tổ chức liên quốc gia về văn hóa giáo dục vững mạnh.

Nguyễn Văn Thuất

Chú thích:

(1) Trích biên bản phiên họp ngày 18.5.2004 tại Văn Phòng TTK WSB tại Geneva: “ Objective of the meeting:

1. To review (internally) the situation of Scouting in Vietnam.
2. To establish a WSB plan of action for the possible reestablishment of the Movement in this country.

Conclusions: The World Scout Bureau,

1. thanks Jacques Moreillon, former Secretary General of WOSM, for the detailed file of information that he compiled before his departure, which has served as a reference document for this meeting,
2. thanks Vinh Dao and Mario Sica for the comprehensive report of the history of Vietmanese Scouting,
3. notes with satisfaction the implementation, by the Vietnamese Scouts abroad, of the contents of Resolution 8/96 adopted by the World Scout Conference (Oslo, 1006), which specifically calls for their integration into the National Scout Organizations in the countries in which they hold nationality.

With reference to the revival of Scouting in Vietnam:

1. The WSB takes note with satisfaction of the main content of the new legislation for the new associations in Vietnam, notably decree 88 of 30 July 2003, and also of the administrative circular sent out by the Minister of the Interior on 15 January 2004.

2. The WSB observes however that in order to ensure that all of the conditions required by WOSM are fulfilled and Scouting in Vietnam is recognised, it is necessary to proceed with prudence and in stages.
3. The Secretary General of WOSM therefore decides to move ahead according to the following two stages:

1. Before the end of July, if possible, an audience will be arranged with the head of the permanent Mission of the Socialist Republic of Vietnam to the United Nations in Geneva, to discuss the content of the new legislation mentioned above and obtain its confirmation to establish the availability of assistance that can be provided by the WSB with regards to the revival of a National Scout Organization in this country. During this audience, emphasis will be placed on the objectives, principles and methods of contemporary Scouting as defined in the WOSM constitution,

2. Before the end of November, if possible, depending on the outcomes of the audience with the Vietnamese representatives, an introductory visit for information will be arranged for the WSB at Hanoi and then at Ho Chi Minh City to meet the national provincial and local

authorities, as well as the Scout groups that are currently active.
With reference to the participation of Vietnamese Scouts at WOSM events:

1. The Secretary General observed that Scouts of Vietnamese origin who are members of one or another of the National Scout Organizations of WOSM, can participate at the official WOSM events as part of the delegation or contingent of the NGO to which they belong.

2. The Secretary General noted that only NGO members of WOSM can participate in official world and regional events.

24.05.04

JC/ng

(2) Trích điện thư ngày 23.7.2004 của Trưởng Abdullah Rasheed

Date: Fri, 23 Jul 2004 09:08:34 +0200

Subject: Brunei invitation

To: qtscout@tpg.com.au

Cc: aprconf@brunet.bn, brunescout-hq@brunet.bn, cora@apr.scout.org, wsb@apr.scout.org, prassanna@apr.scout.org, jcassaigneau@world.scout.org, at4488@pacific.net.sg, nat.chief.exec@scouts.com.au, chief.com@scouts.com.au, syd@apr.scout.org, kbrown@worldnet.scout.org

From: "Abdullah Rasheed" <rasheed@apr.scout.org>

Dear Thuat,

Greetings from Manila!

Following my earlier note thanking you for the valuable information therein, let me now come back on the issue of the formal invitation to Brunei Regional Scout Conference.

Following some of the recent internal discussions we had both in Geneva and at the recently concluded Regional Scout Committee meeting regarding the formal invitation to the Council (International Central Committee of Vietnamese Scouting - ICCVS) to attend forthcoming regional event, it is agreed that in the best interest of moving towards a formal recognition of scouting in Vietnam by the Government, that there should be no formal representation of your Council - ICCVS, at the forthcoming Regional Conference.

In this respect, please note that we would not be able to send you a formal invitation to ICCVS to attend the conference. However, as an individual, and as you are already registered with the national scout organization of Australia, the Regional Scout Committee's advice is to get your registration to the conference through the national organization and be a part of the national contingent to the Conference. This would apply to you and to any member of your Council in Australia or in any other country, and the requirement would be for them to get the individual registration through the respective national scout organization and not to represent ICCVS as a separate entity, at the Regional Conference or in any other regional event.

With best regards and I would be too happy to explain to you further if you need any further clarifications.

Yours sincerely,

Abdullah Rasheed

Regional Director

(3) Hiến Chương HĐVN, đoạn áp chốt

(4) http://en.wikipedia.org/wiki/Non-governmental_organization

(5) <http://www.ric.edu/ingos/what.php>

Vài ý kiến về phong trào HĐVN tại hải ngoại

Trần Anh Tuấn

"Ông" Chủ Nhiệm yêu cầu tôi có bài cho Liên Lạc số này. Ông còn ra hạn chận lắm là "Thứ Bảy!" Thế thì trong lúc chưa tìm ra một đề tài hứng thú nào cho tạp chí của các Cụ HĐ, tôi xin mạo muội trình bày một số ý kiến có thể là khó nghe đối với một số "trưởng."

Tư cách của con người HĐVN

Trên thế giới này kể cả thế giới HĐ của chúng ta, không ai là con người toàn bích. Nhưng qua lịch sử của Phong Trào, chúng ta thấy nhiều gương sáng của các trưởng tiền bối.

Tư cách của phần lớn các trưởng từ thập niên 1930 cho đến tận ngày 30/4/1975 trong nước lúc nào cũng sáng ngời. Đối với bên ngoài xã hội, các trưởng tiền bối không sợ cường quyền, không tham chức vị, không màng vật chất. Các Trưởng ngay thẳng đến độ ngang tàng với cấp trên nhưng hết lòng cứu mang giúp đỡ kẻ dưới.

Bên trong, đối với anh chị em HĐ khác thì thẳng thắn chia sẻ ý kiến mỗi khi bắt đầu công việc. Có khi to tiếng. Nhiều lúc cãi nhau. Nhưng trong thâm tâm, các Trưởng đều có tình với nhau, một thứ tình cảm sâu xa và bền vững nhiều khi khó giải thích theo lẽ thông thường: Tình Hướng Đạo! Tôi đã từng bồi hồi và nhiều lúc không cầm được nước mắt cảm kích hay gật gù kính nể tư cách của một người sống theo lý tưởng giữa dòng đời khi đọc những bài viết kể lại hành trạng của một trưởng HĐ tiền bối trong quyển *Vài Nét Đan Thanh*, xuất bản tại Sài Gòn năm 2007.

Ngày nay, những tình cảm trong sáng đó không còn nữa, ít nhất là không còn nữa trong một số đông người. Tại sao vậy?

Tôi có một cô con gái. Cháu yêu thích ngành "Hospitality," tức ngành "Hotel management" từ lớp 9 trung học. Lớn lên, cháu theo học ngành này, cháu được huấn luyện từ vai trò làm "waiter/waitress," cách pha rượu, các điệu khiêu vũ, cách nhận biết những món ăn ngon, cách thưởng thức một bộ phim hay, chi tiết về những thắng cảnh... rồi cuối cùng mới học đến cách quản trị một "hotel" như Sheraton hay Carlton, một "theme park" như Disney World hay Seven Flags. Một người được huấn luyện đúng cách và lâu dài như thế, khi họ ra làm việc làm sao không thành công cho được?

Trở lại với tổ chức HĐVN tại hải ngoại của chúng ta hiện nay. Chúng ta chứng kiến nhiều hiện tượng nhảy cóc, hay đi tắt cũng thế.

Có người không một ngày sinh hoạt HĐ thực sự mà được "huy chương HĐ." Có người không một ngày sinh hoạt HĐ thực sự mà được đeo khăn quàng hay vào hội đồng rừng... là những chuyện nhỏ không quan trọng, nhưng quan trọng là khi những "trưởng" này được giao cho vai trò quản lý hay quản trị.

(XEM TIẾP TR.20)

Nhìn lại Những Hoạt Động PHONG TRÀO HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM

Năm 1958 được công nhận là thành viên của HĐ Thế Giới. 1959 Họa bạn Thế Giới thứ X tại Makiling, Phi luật Tân (Lần đầu tiên HĐVN tham dự với 59 HDS).

Một quãng đường dài, suốt theo đó lịch sử của phong trào Hướng Đạo Việt Nam gắn liền với lịch sử đất nước. Năm 1930, khi một số các người tiên phong Việt Nam lập số thiếu đoàn Hướng Đạo đầu tiên tại Hà Nội, đã mang đến cho người trẻ Việt Nam một sinh động mới và phong trào đã lôi cuốn rất nhiều người trẻ tham gia.

Hướng Đạo Việt Nam, tuy chỉ là một phong trào thuần túy giáo dục thanh thiếu niên, cũng bị lôi cuốn vào những biến động lịch sử của đất nước trong suốt quá trình khai sinh, phát triển và lớn lên từ năm 1930 cho đến ngày nay.

1930-1945: Quá trình thành lập

Trưởng Nguyễn Ngọc Thơ và Trưởng Trần Văn Khắc

Năm 1930, ở phố Tô Hiến Thành có đoàn Hướng Đạo Lê Lợi do trưởng Trần Văn Khắc lập và Đoàn Hướng Đạo Sinh Hùng Vương do trưởng Trần Duy Hưng phụ trách.

Cùng thời gian này ông Hoàng Đạo Thúy lập Đoàn Vạn Kiếp, một Âu đoàn đầu tiên cho các em mặc đồng phục (áo nâu). Tiếp theo sau những đoàn Hướng Đạo mới khác xuất hiện ở Hà Nội, Hải Phòng... khởi đầu cho phong trào HĐVN.

Khi Hội Hướng đạo được thành lập, kỹ sư Nguyễn Lễ được mời làm Hội trưởng và bác sĩ Trần Văn Lai làm phó hội trưởng. BCH họp tại trường Trí tri (Hàng Quạt). Phong trào Hướng Đạo Việt Nam xin nhập vào Liên đoàn Hướng đạo Pháp.

Tiếp theo Phong trào Hướng Đạo đến Trung Bộ (có trưởng Võ Thanh Minh); Sau đó, trưởng Trần Văn Khắc vào Nam Bộ và phát triển hướng đạo ở đây; Trưởng Khắc đã tổ chức thành công trại họa bạn Nam Bộ, các đoàn HDS từ Bắc Bộ

và Trung Bộ đều vào tham dự, có Tạ Quang Bửu, Trần Duy Hưng, Mai Liệu, Trần Văn Thao, v.v....

Năm 1937, Raymond Schlemmer (Ủy viên Liên đoàn HĐ Pháp) sang Việt Nam, gặp vua Bảo Đại. Nhà vua cấp 3000 đồng để xây dựng tại núi Bạch Mã (Thừa Thiên - Huế) một khu trại trường làm nơi huấn luyện huynh trưởng hướng đạo Việt Nam, giao tráng sinh Bạch Văn Quế phụ trách thành công;

Năm 1939, một số các Trưởng kỳ cựu tham gia Trại Bạch Mã đầu tiên tại Đà Lạt, nhiều thanh niên, sinh viên đến với hướng đạo. Sau đó ra tờ báo "Tráng sĩ" (cho tráng sinh hướng đạo);

Năm 1940, họa bạn ở Rừng Sặt - mừng 10 năm phong trào hướng đạo xuất hiện tại Việt Nam;

Tóm lại, những năm đầu Hướng Đạo có những hoạt khởi sắc và sôi nổi tại miền Bắc. Tuy số hướng đạo sinh không nhiều, nhưng có phải ngẫu nhiên không mà tráng đoàn Lam Sơn tại Hà Nội trong những năm 1930 qui tụ rất đông những nhân vật sau này giữ những vai trò trọng yếu trên chính trường miền Bắc cũng như miền Nam. Tráng đoàn Lam Sơn trở thành một tráng đoàn huyền thoại trong lịch sử HĐVN. Chỉ trong vòng 15 năm đầu tiên 1930-1945, phong trào hướng đạo đã thu hút một số không nhỏ những nhà trí thức đương thời, những nhân vật như Tạ Quang Bửu, Trần Duy Hưng, Lưu Hữu Phước, Mai Liệu, Trần Văn Thao, Tôn Thất Tùng, Đinh Văn Phúc, Võ Thành Minh, Phạm Ngọc Thạch, Trần Văn Tuyên, Phạm Biểu Tâm... Rõ ràng là lý tưởng hướng đạo có một sức lôi cuốn mãnh liệt đối với những thanh niên thao thức vì thời cuộc, nóng lòng vì đất nước. Vào những năm 1930, nên đại học tại Việt Nam còn phôi thai, số trí thức rất hiếm hoi, vậy mà Tráng đoàn Lam Sơn đã qui tụ được những người sinh viên ưu tú, sau này một số xuất thân làm bác sĩ và một số những người lãnh đạo trong chính quyền cả hai phía.

1945-1955: Phân rẽ vì ý thức hệ Quốc Cộng

Khi Việt Minh lên nắm chính quyền tại Hà Nội vào năm 1945, một số trưởng Hướng Đạo ở miền Bắc đã tham gia chính quyền Cộng Sản thời Hồ Chí Minh vào năm 1945 gồm có: ông Nguyễn Hữu Đăng, Bộ trưởng Văn hóa Giáo dục, Bác sĩ Phạm Ngọc Thạch, Bộ trưởng Y tế, và Tạ Quang Bửu, Thứ trưởng Quốc phòng. Ngoài ra, Bác sĩ Trần Duy Hưng, một tráng sinh Lam Sơn, được bổ nhiệm Thị trưởng Hà Nội. Năm 1946, thêm một trưởng hướng đạo khác tham gia chính quyền là Luật sư Trần Văn Tuyên, giữ chức vụ Thứ trưởng Ngoại giao.

Ông Nguyễn Hữu Đăng đã bị bắt giữ vào năm 1956 trong vụ án Nhân Văn Giai Phẩm, bị xử biệt giam 15 năm tù, sau đó thêm 25 năm quản thúc tại nguyên quán. Ông là một trong những người chủ xướng trong vụ Nhân Văn Giai Phẩm đòi hỏi tự do cho văn nghệ sĩ miền Bắc.

Ông Tạ Quang Bửu, cựu Tổng Ủy viên Hội Hướng Đạo Trung Kỳ, là người thay mặt chính quyền Việt Minh ký tên vào hiệp định Geneva năm 1954. Sau đó, ông giữ chức bộ trưởng Bộ Đại học trong chính quyền Hà Nội. Đầu thập

niên 80, ông xin từ chức, về Huế hưu dưỡng rồi tạ thế ở đó.

Năm 1948, luật sư Trần Văn Tuyên ủng hộ giải pháp Bảo Đại, và làm tổng trưởng Thông tin trong chính phủ quốc gia đầu tiên ở Sài Gòn. Sau đó, ông tiếp tục hoạt động trong chính trường miền Nam. Năm 1965 làm Phó Thủ tướng chính quyền miền Nam, sau đó làm đại sứ tại Anh quốc. Năm 1975 ông bị Cộng Sản bắt, đưa vào trại cải tạo. Ông mất trong trại giam.

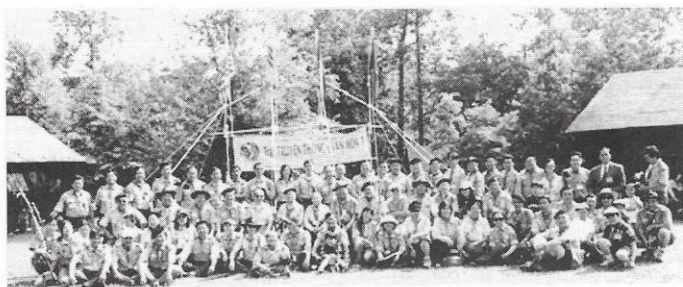
Từ cuối năm 1946, khi chiến tranh Việt-Pháp bùng nổ Hướng Đạo Việt Nam không có hoạt động gì đáng kể. Trong cuộc chiến, gia đình Hướng Đạo Việt Nam, cũng như phần lớn các gia đình Việt Nam phân tán kẻ bên này, người bên kia.

Trong khi gần như toàn thể Bộ Tổng Ủy viên hội HĐVN thành lập năm 1946 đi theo Trường Hoàng Đạo Thúy vào mặt khu, một số trường tham gia chính quyền Cộng Sản tại Miền Bắc. Trong thời gian kháng chiến, Ông Hoàng Đạo Thúy lựa chọn phục vụ trong hàng ngũ Việt Minh, làm giám đốc Trường Võ bị Trần Quốc Tuấn, mang lon đại tá trong quân đội Cộng Sản Việt Nam.

Khi Tr. Trần Văn Khắc vào sống tại Sài Gòn lập ra Hội Hướng Đạo Nam Kỳ, trong khi đó Ông Hoàng Đạo Thúy vẫn giữ nhiệm vụ Tổng Ủy viên của Hội Hướng Đạo Bắc Kỳ. Cuộc đời của hai người được xem là những người sáng lập ra phong trào HĐVN là những trường hợp tiêu biểu cho những lựa chọn đối nghịch.

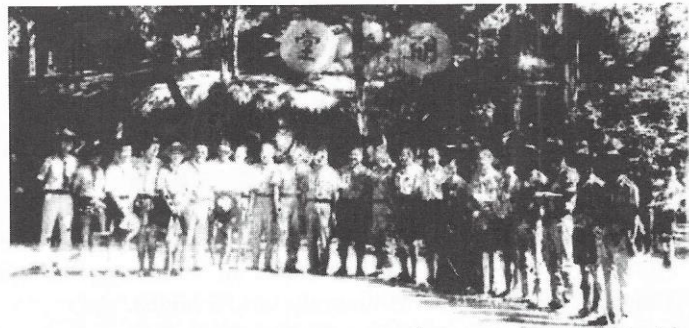
Tại Miền Trung và Miền Nam, bên cạnh các trường và tráng sinh đã có mặt trong phong trào hướng đạo từ lúc đầu gồm một số khuôn mặt lớn gia nhập phong trào khoảng cuối thập niên 1930 và đứng về phe Quốc Gia và tái thiết Phong Trào Hướng Đạo tại Miền Nam, như các Trường: Mai Liệu, Phan Như Ngân, Cung Giũ Nguyễn, Trần Điền... và một số trường kế tiếp trong thập niên 1950 : Trần Văn Thao, Trần Trung Ru, Lê Trường Thọ, Đoàn Văn Thiệp, Nguyễn Trung Thoại, Nghiêm Văn Thạch...

Dù muốn dù không, phong trào Hướng Đạo Việt Nam có những liên hệ mật thiết với những diễn biến của một thời kỳ hết sức sôi động của lịch sử đất nước. Trong những năm đầu thành lập phong trào hướng đạo, khi lý tưởng hướng

Trại Huấn Luyện Trường Hướng Đạo tại Washington DC 2007

đạo có một sức quyến rũ rất mạnh đối với những người thao thức trước vận mạng đất nước, bài hát của một tráng sinh Lam Sơn, Lưu Hữu Phước: “Nâng cao lá cờ Hướng Đạo nhuộm oai hùng...” trở thành hành khúc chính thức của Hướng Đạo Việt Nam. Sau đó, chính phủ quốc gia của cựu hoàng Bảo Đại chọn bài Tiếng gọi thanh niên cũng của Lưu Hữu Phước làm bài quốc ca cho chính thể quốc gia; rồi sau này, trong thập niên 1960, cũng chính Lưu Hữu Phước

CÁC TRƯỞNG TRONG HỘI HDVN TẠI TỰ LỰC-TAM BÌNH-THỦ ĐỨC 1974 (NGUỒN KHA ĐOÀN NGHINH PHONG-VŨNG TÀU)

sáng tác bài hát chính thức của Mặt trận Giải phóng Miền Nam. Chỉ một người là tác giả của ba bài hát thật đặc biệt...

Thêm một trở trêu khác của lịch sử: Tại Geneva năm 1954, ngay sau khi quân đội Pháp thất trận tại Điện Biên Phủ, khởi đầu cuộc hội nghị nhằm tiến tới một giải pháp chính trị cho cuộc chiến tại Việt Nam. Một nhân vật quan trọng trong phái đoàn Việt Minh là Tạ Quang Bửu, thứ trưởng Quốc phòng, cũng là cựu Tổng Ủy viên Hướng Đạo. Bên phía đối nghịch, trong phái đoàn Việt Nam quốc gia, hai trường hướng đạo khác: Trần Văn Tuyên và Cung Giũ Nguyễn. Và ở giữa hai phe, Trường Võ Thành Minh cầm lều, thổi sáo bên bờ hồ Lemman để phản kháng kế hoạch phân chia đất nước. Ông đã được báo chí trong và ngoài nước đặt tên là “người thổi sáo bên bờ hồ Lemman”. Các Trường Trần Văn Tuyên và Cung Giũ Nguyễn đã ra tận lều thăm Trường Võ Thành Minh trong tình anh em hướng đạo.

Hiệp định Geneva được ký kết. Đất nước bị phân chia. Trụ sở Hội Hướng Đạo Việt Nam chuyển từ Hà Nội vào Huế rồi Sài Gòn. 1955-1975 Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam tại Nam Việt Nam phát triển mạnh mẽ:

Trên phần đất phía Nam, phong trào HĐVN có cơ hội thật sự bước vào giai đoạn phát triển và trưởng thành. Trại trường quốc gia Tùng Nguyên được thành lập tại Đà Lạt dưới quyền điều khiển của Trại trưởng Cung Giũ Nguyễn, nơi đào tạo hầu hết các trường của thế hệ 55-75. Hội Hướng Đạo Việt Nam được công nhận là hội viên Tổ chức Hướng Đạo Thế Giới vào năm 1957 và chính thức gia nhập cộng đồng thế giới của phong trào hướng đạo. Hướng Đạo Việt Nam tham gia vào việc thành lập Vùng Châu Á - Thái Bình Dương và được vinh dự trở thành hội viên sáng lập Vùng lớn nhất của Tổ chức thế giới. Trại họp bạn “Phục Hưng” năm 1959 tại Lâm Viên Quốc Gia đánh dấu giai đoạn hưng khởi này của phong trào.

Hai trại họp bạn toàn quốc cuối cùng phải được tổ chức trong vùng phụ cận Sài Gòn, vì tình hình an ninh: chiến cuộc mỗi ngày lan rộng và tiến gần hơn đến thủ đô miền Nam. Trong không khí ngột ngạt của chiến tranh, các đơn vị HĐVN cố gắng thích ứng với hoàn cảnh và tiếp tục phát triển từ Quảng Trị đến Cà Mau. Một tinh thần hướng đạo sắt son được rèn luyện trong suốt hai thập niên khói lửa.

Vào năm 1975, sau khi Cộng Sản Việt Nam chiếm Miền Nam, Hội Hướng Đạo Việt Nam đã phải tạm ngưng

hoạt động. Một số Hưởng Đạo Sinh Việt Nam đi định cư các nước, bắt đầu xây dựng lại sinh hoạt cho các cựu Hưởng Đạo Sinh Việt Nam tại hải ngoại.

Năm 1975, Tr. Trần Văn Khắc từ miền Nam di tản sang Canada. Ông góp một phần đắc lực trong việc xây dựng một phong trào HĐVN tại hải ngoại. (Ông Hoàng Đạo Thúy và Trần Văn Khắc đều mất vào năm 1990, cách nhau vài tháng, một người tại Hà Nội, một người tại Ottawa).

NGÀY VUI TIẾP NỐI .....(trại 2005 CHLB Đức)

Sau nhiều ngày chuẩn bị, cuối cùng rồi cũng đến ngày trại. Trại Bách Hợp 11! Chúng tôi khởi hành từ München (Munich) khoảng hơn 07 giờ sáng trong cơn mưa khá lớn. Vì lễ Phục sinh được nghỉ tương đối nhiều cho nên vấn đề kẹt xe ở xa lộ là điều khó tránh !!. Hy vọng chạy lên hướng Bắc sẽ không ứ đọng xe cộ như xuôi Nam, tôi nghĩ và mong như vậy!. “Phái đoàn miền Nam” .. được 3 người, ngoài tôi còn có anh Gà lôi và con gái tôi, Đoàn Trang - Ớn linh hoạt! Xe chúng tôi không trực chỉ đến đất trại mà đến nhà Trưởng Hoàng Audi để cùng đi chung, đất trại cách nhà Tr. Hoàng chỉ khoảng chừng 15 cây số!

Sau chừng 2 giờ đồng hồ ngựa sắt bon bon phóng, chợt nghe từ Radio báo.. kẹt xe đến 16 cây số, may thay bên hướng ngược lại, hướng xuôi Nam !. Xe chạy khoảng gần nửa giờ thì, eo ôi, nhìn sang hướng bên kia, một chiếc xe bus loại chờ hành khách nằm chổng vó, một nửa nằm trên đường và một nửa trên lề!. Xe cẩu và xe cảnh sát chặn giữa đường !! Thì ra, đây là nguyên nhân kẹt xe! Hướng chạy ngược lại với chúng tôi mỗi lúc một ứ đọng và cũng theo Radio thì đã dài đến gần 30 cây số !!!.. Trời mưa mà chạy nhanh quá...?, tôi chép miệng..

Chúng tôi đến nhà Tr. Hoàng Audi (Beo trầm lặng) hơn 11 giờ. Anh Gà và Beo cùng nhau đi cầm bảng chỉ đường, lý lo là đất trại thuộc một làng nhỏ, dù xe các anh chị em tham dự có mấy hướng dẫn nhưng dù sao thấy được tấm bảng Trại Bách Hợp 11 cũng sẽ.. yên lòng hơn !!.

Giờ hẹn nhận chìa khóa là 13 giờ, tất cả chúng tôi đến nơi trễ.. 5 phút, bà Quán gia đã đợi sẵn..!. Đại đa số người Đức họ rất.. đúng giờ!!

Trời đã tạnh mưa, trong hơn nhưng vẫn không thấy mặt trời.. Lần lượt đến trại là Hùng Vương và Phụ huynh LĐ rồi gia đình Tr. Kiệt, Tr. Thái một mình một ngựa... Tr. Kiệt bắt tay ngay vào việc dựng cột cờ bằng Alu mà Tr. đã nhận làm, với cái chân kim loại để cho cột cờ vào của Tr. Minh Hùng... Trời lại.. âm u !! Tôi thấy Tr. Minh Tân, Trại Trưởng, dựng lều và anh Đức, Phụ huynh của Hùng Vương, cũng dựng lều bên cạnh ..Tiếp đến là anh Tin, cũng là Phụ huynh của LĐ Hùng Vương dựng lều kế tiếp. Qua khỏi cổng là ba cái lều nối nhau cách cột cờ 5, 6 thước, từ trên .. lâu nhìn xuống trông cũng .. đẹp như ai !!. Lều của Tr. Bích Vân thì chiếm riêng một khoảng đất (nhỏ) gần hàng rào .. ranh giới của khu nhà. Trại nào dù lạnh cách mấy, Bích Vân vẫn ngủ lều..! Thiếu Trưởng.. trẻ có khác !!

Đất trại với dãy nhà, trước kia là một trường nội trú, vừa được sửa chữa toàn bộ, vì vậy giường chiếu mền gối hầy còn mới toanh, HĐ chúng ta là người đầu tiên được dùng các thứ này ! So với hầu bao của HĐ thì giá thuê có hơi .. nặng túi, nhưng hy vọng sau Bách Hợp 11, Tr. Hoàng và Sa (nội tướng của Beo) sẽ ra mắt, ít ra, một Đơn vị biệt lập, còn nếu là LĐ thì lại quá hay !. Trưởng Minh Tân đã góp ý cùng anh chị em như thế khi họp bàn chọn địa

điểm ..

Lần lượt Sào Nam, những người ở xa trại nhất, với 2 xe vào công, một do Ngọc Anh và một do Quang Hân... Tay bắt mặt mừng chưa dứt thì lại thấy một xe bus khác cũng .. xông vào công với còi xe, tin tin, chào mừng inh ỏi !!. À, là Tr. Nhi của LĐ Trần Quốc Tuấn.. bật tin lâu nay cùng với ... đám Thanh!! Khung cảnh trước sân cờ bỗng náo nhiệt hẳn lên với những thăm hỏi tíu tít ...!. Ngay sau đó vài phút, lại còi xe.. lần này Thất Sơn, lấy lại phong độ??!(mong như vậy, mong như vậy!!) cũng với 2 xe, một của Hạc- Thanh Quang và một, Đại Thử - Tuấn, LĐ Trưởng của Thất Sơn trước kia!!!. Không cần nói cũng biết không khí trại .. như pháo nổ cỡ nào!!..

14 giờ 30, sau khi các em đứng vào vị trí dưới sự hướng dẫn của Trưởng Đại Thử Bùi hữu Tuấn, Trưởng điều hành buổi lễ hôm nay, Quan khách cùng Phụ huynh – Thân hữu cũng được mời tham dự lễ khai mạc.

Lần lượt các lá cờ được kéo lên, 2 trước, 2 sau. Cờ Đức và Cờ Vàng quốc gia kéo lên trước và tiếp đó là Quốc ca. Sau phút mặc niệm hướng về Tiên nhân, cờ HĐTG và CN kéo lên theo tiếng hát HĐ Hành khúc của anh chị em... Sau lời giới thiệu của Trưởng điều hành, các em theo Đoàn, Đội, Tuân lần lượt đến chào Trưởng Sáng Lập PT-HĐVN như các trại đã qua..Tôi thấy Quan khách nhìn các em..hoi kỹ và gật gù!!

Những phát biểu cảm tưởng của Ông phụ trách Caritas, người Bản xứ, của vị đại diện Phật giáo địa phương và bất ngờ nhất là của Cha Huân, vị Tuyên úy của Quân lực Hoa Kỳ đang ở Đức, cũng ghi thêm là “hai Cự” HĐTrN Bản xứ chỉ đưa tay chào khi được giới thiệu chứ không..có ý kiến! .... Khi lời tuyên bố khai mạc trại của Trại Trưởng, Tr. Minh Tân, vừa dứt là không khí sôi động trở lại ngay với băng reo HĐVN.... Trời cũng thương tình, vừa chầm dứt lễ khai mạc, Quan khách được mời vào thăm phòng ốc thì mưa bắt đầu .. lai rai..rồi nặng hột !!

Kết thúc chương trình Đố Vui Đẻ Học của các em Ấu, với sự cổ vũ và khen ngợi của Quan khách và Phụ huynh – Thân hữu vì các em nói và trả lời bằng tiếng Việt (và chỉ tiếng Việt!) khá lưu loát với những trả lời rất dễ thương.

Đến 19 giờ 30, Cha trông coi giáo xứ đến trại dâng Thánh lễ như Cha đã hứa, mặc dù trong mấy ngày này Ngài rất bận rộn. Cha Huân cũng đã phụ giúp...

Như đã hẹn, tối nay Phụ huynh – thân hữu cùng các Trưởng đại diện bàn tiếp Dự thảo Nội lệ HĐTrN. Buổi họp bắt đầu lúc 22 giờ. Anh Gà lôi bị... (trúng!) gió nhức đầu, muốn .. nôn.. nên không dự tiếp được! Cũng may đang ở Đức chớ ở bên nhà chắc là bị đem .. thiên mắt, vì nghĩ là ..lấy dịch Cúm gà..!! Hú vía cho... tôi!. Những đóng góp, thảo luận sôi nổi với những lời lẽ đầy tình nghĩa HĐ của các Tr. Chiêu, Tr. Dũng, Thái cũng như anh Tin ..v.. v.. và sau cùng được tất cả hiện diện đồng ý là sẽ đem hội ý lần chót trước khi biểu quyết vào kỳ trại sắp đến. Tôi nhìn đồng hồ, hơn 0 giờ 30, lại phải đổi giờ sang Mùa Hè, như vậy..1 giờ 30 rồi!. Vậy mà chúng tôi lại ngồi quanh lửa tâm tình vì sáng mai, Chủ Nhật, có 5 anh chị em..Tuyên hứa HĐTrN! Các Tr. Chiêu và Dũng lại chia xẻ với anh chị em những kỷ niệm chân tình mà các Tr. đã trải qua trong đời HĐ. Trong sự yên lặng của đêm khuya, tôi cũng thật bồi hồi theo lời kể trầm ấm, luôn đề cao PT một cách chân tình của Tr.

Chiều .... Tr. xác quyết là chưa tìm gặp được ở các sinh hoạt khác mà Tr. đã trải qua!

Trại HĐ lúc nào cũng phải có lửa trại chung, chuyện này gần như là ... qui luật nhất định! Tuy lần này lửa một nơi, vì chỗ cho phép được đốt lửa lại quá sức nhỏ, nhảy lửa ...một chỗ khác, nhưng tinh thần thì không vì thế mà giảm sút! Những màn vũ của các Thiếu HV đã làm tất cả... không dám làm ồn!! Tr. Vĩnh Đào không ngớt lời khen ngợi!! Các Âu cũng rất xuất sắc với vũ điệu thuộc lứa tuổi các em cùng với màn biểu diễn ca dao tục ngữ của một em Âu, tôi quên tên mất!, đã làm ..em lớn hẳn với bài ca của trại sinh: Hoan hô, hoan hô chúng ta cùng ca.. À, a, á, các chúng tôi phục em rất nhiều..... Vì năm nay là năm Gà, theo lời mở đầu trò chơi đối đáp ca dao của chị Vân Hạc, người Trưởng thật gần gũi với CN - Đức, cho nên chị đề nghị hai bên đối đáp nhau theo điệu ..Lục Vân Tiên !. Nhóm có anh Gà lôi cứ ...xực đầu cổ mòng cánh ..gà ..v.v. đến chị phát ..ngán, phải yêu cầu ..xực cái khác !! Sau cùng cũng không thể quên trò chơi của Thanh, 4 em Thanh ngồi đầu lưng vào nhau, các em chạy đến mỗi người nói một câu và sau đó Thanh ráp lại theo thứ tự : lúc nào, nhân vật, ở đâu, làm chi ...!! Ban đầu các Âu và Thiếu còn rụt rè, sau đó thì tranh nhau .. Những trận cười vang động vì các câu..không nín cười được, như là : 12 giờ khuya, anh Thanh Quang ở đít cô, gái...mông (đít) !!!!!!! Tr. Thanh Quang to tiếng phân trần....!!

Ngày vui rồi cũng chầm dứt, mới mà lại chia tay nhau... Những nhẩn nhừ chân tình, những nhắc nhở kết đoàn bằng con tim nồng tình HĐ đã được Tr. Vĩnh Đào thay mặt anh chị em CN – Pháp gửi lại cho các em, các Trưởng CN - Đức cũng thật cảm động..... Và với Gia Bình thì lúc nào dự trại bên Đức cũng thấy lòng thật sáng khoái, vui tươi , đúng nghĩa như luật thứ Tư của chúng ta.....chia tay ra về mà cứ .. chào 2, 3 lần mới lên xe..!

Một .. tập tục mới của CN - Đức từ 2 kỳ trại vừa qua : bán đấu giá các thứ còn lại, sau khi trại dùng mà không hết.. Mang về ... cực lắm anh ơi! Tr. Thanh Quang than như vậy cho nên... bán hết, bán hết!! Ôi thôi quanh xe của Tr. Quang, hai lớp bao quanh với những tiếng... đấu giá vui nhộn: Cam to, ngon ngọt. Được, tui mua 5 cent! Hù! OK, 10 cent ... Bán ngay .....

Mong rằng với tình... “ gia đình HĐ ” giữa các Trưởng trong CN - Đức, với sự tiếp tay nồng nhiệt của Phụ huynh – Thân hữu, CN chúng ta rồi sẽ luôn luôn tiếp nối những ngày vui bên nhau như những ngày trại đã qua, như vài ngày trại hôm nay ..... Mong thay !!

Minh Trang...ghi...LL trich

Trại họp bạn Quốc Tế HDVN

- 1985 Thăng Tiến 1: Jambville – Pháp
- 1988 Thăng Tiến 2: Toronto – Gia Nã Đai
- 1990 Thăng Tiến 3: Santa Clara – Hoa Kỳ
- 1994 Thăng Tiến 4: Le Breuil – Pháp
- 1996 Thăng Tiến 5: Úc (không có đại diện tham dự)
- 1998 Thăng Tiến 6: Washington DC, Hoa Kỳ (chung với phái đoàn Bỉ)
- 2002 Thăng Tiến 7: Houston, Hoa Kỳ
- 2006 Thăng Tiến 8: Riverside, Hoa Kỳ
- 2009 Thăng Tiến 9: King City, California USA

PHÂN ƯU

**NHẬN ĐƯỢC TIN BUỒN
CỤ QUẢ PHỤ TRẦN THIÊN PHÚC
Nhũ danh BUI THỊ CHẮC**

**Pháp danh Quảng Thiệt
Là Thân Mẫu của Trưởng Trần Anh Tuấn,
Ban Biên Tập báo Liên Lạc,
HĐTN Làng Bách Hợp Bắc Cali
Từ trần lúc 12:37 giờ ngày Thứ Bảy, 24 tháng 7
năm 2010**

**Nhằm ngày 13 tháng 6 năm Canh Dần
Tại Santa Ana, California
Hưởng thọ 95 tuổi.**

**Báo Liên Lạc thành kính chia buồn cùng
Trưởng Trần Anh Tuấn và tang quyến.
Nguyện cầu cho hương linh
cụ Bà Quảng Thiệt
Vãng Sanh Tịnh Độ**

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Có bốn điều chúng ta không thể cứu vãn

Bạn ơi ! Error! Filename not specified.
* Có bốn điều chúng ta không thể cứu vãn
(There are four things that we can not recover...):
- Viên đá... đã ném khỏi tầm tay
(the stone... after shot).
- Lời nói... đã thốt ra khỏi miệng
(the word... after pronounced).
- Cơ hội... đã đánh mất
(the occasion... after lost).
- Thời gian... đã qua đi
(the time... after gone).

Nhớ Năm Xưa

Đến với đồng hương của tôi, các bạn Hướng Đạo và một người ở 64 Chi Lăng Huế

Sáng mùng một Tết, như thường lệ mỗi năm mẹ tôi thường đi lễ chùa rất sớm để hái lộc. Mẹ tôi đang lạy Phật trong chánh điện, còn tôi ở phía ngoài. Chùa Tịnh giáo hội là một ngôi chùa khá lớn nhất là được xây cao với hàng chục bậc thang trước khi vào chánh điện, từ đây phóng tầm mắt có thể nhìn khắp một vùng quanh chùa. Trời còn quá sớm với cái lạnh đầu xuân dễ chịu không lạnh buốt như mùa đông đã qua, bỗng dưng một nhóm người từ phía ngoài đường xuất hiện với biểu ngữ biểu tình đang la hét và xô đẩy với một số cảnh sát; sau đó có vài tiếng súng nổ, từ trên cao tôi thấy một người có lẽ bị thương nơi đuôi vì anh ta vừa chạy chân thấp chân cao, một tay ôm đuôi chạy về phía hậu liêu, phía sau anh một vài nhân viên cảnh sát tay cầm súng rượt bết gót. Cảnh tượng nhốn nháo xảy ra chớp nhoáng khiến tôi cũng chưa kịp phản ứng thì vừa lúc mẹ tôi chạy ra ngoài, vừa thấy tôi bà cụ chân tay run lẩy bẩy miệng hỏi thúc tôi đi về ngay, trong lúc này tôi thấy Đại Đức Thích Minh Chiêu, chánh đại diện Phật giáo tại Quảng Nam- Đà Nẵng, đang đứng trước hành lang chánh điện và một ngạc nhiên với tôi khi thấy vị lãnh đạo tinh thần này mang trên người khẩu súng nhỏ mà mãi về sau khi tôi vào quân ngũ mới được biết đó là loại súng K54 của quân Cộng Sản (1). Riêng người thanh niên bị thương chạy về phía hậu liêu. Sau này tôi được biết anh là người anh rể của người bạn tôi, một lãnh tụ đấu tranh chống chính quyền miền Nam thời bấy giờ mà hầu như giới học sinh chúng tôi đều biết đến.

Rời chùa tịnh giáo hội, trên đường về nhà không có dấu hiệu nào có thể báo cho biết là tình hình chiến tranh đang xảy ra như ở Huế đang khốc liệt ngoại trừ khi đi ngang qua đồn lính Quân cụ tôi thấy các binh sĩ đang ở trong các vị trí phòng thủ mà tôi cũng đã thường thấy trước đây, đây đó bên đường một số người chuẩn bị vui xuân qua các bàn bầu cua, cá cộp. Như thông lệ đầu năm, các Hướng Đạo Sinh tập hợp để làm lễ chào cờ sau đó vui chơi tại Đạo Quán Hướng Đạo tọa lạc trên đường Hoàng Diệu-Lê Đình Dương. Tôi thay đồng phục Hướng Đạo để đi họp. Đặc biệt năm nay, sau buổi chào cờ có sinh hoạt tâm tình với một trường kỳ cụ của Phong Trào Hướng Đạo, Trương Võ thành Minh, người được mọi người biết đến qua chương trình phát thanh của đài BBC vào thập niên 60-70 với tiếng sáo trầm buồn với lời giới thiệu truyền cảm của xưởng ngôn viên Đỗ Văn vào những ngày 20/7 để kỷ niệm ngày ký kết Hiệp Định Genève chia đôi đất nước sau chiến tranh Đông Dương Việt Pháp. Ngang qua đài phát thanh trên đường Quang Trung ngang hông trường Trung Học Bồ Đề, một số đồng đồng bào đang tụ tập, tò mò ghé hỏi thì được biết một cách không chính xác vì cũng chỉ “nghe nói” rằng nửa khuya lúc Giao Thừa đặc công Việt Cộng đã tấn công đài phát thanh và phía chính quyền đã cho thu dọn chiến trường cũng như vào bắt một số người ở trong khu xóm nơi xuất phát lực lượng tấn công này. Vì cũng gần đến giờ sinh hoạt nên tôi cũng không quan tâm và rời nơi đây để tiếp tục hướng về phố. Dọc theo con đường Quang Trung, rẽ ngang qua Phan Châu Trinh cho đến khi tới Đạo Quán, thành phố vẫn yên tĩnh không có dấu hiệu bất an ninh dù là tối thiểu.

Buổi sinh hoạt đang tiến hành khoảng nửa giờ, bỗng chiếc xe jeep của Cảnh Sát Dã Chiến phóng nhanh và thẳng khấn cấp trước Đạo Quán, một viên chức cảnh sát cấp bậc thiếu tá và một số

tháp tùng tiến nhanh vào nơi đang sinh hoạt, cảnh tượng vừa nói gây một ngạc nhiên cho tất cả đoàn sinh nhưng với một tinh thần kỷ luật cao nên mọi người vẫn ở trong tình trạng sinh hoạt bình thường, Trương Nguyễn Tấn Định, đại diện cho Đạo Trương Hồ Văn Độ ra tiếp viên sĩ quan này và sau một vài phút trao đổi phía bên chính quyền ra về ngay, riêng Trương Định trở lại với chúng tôi và tuyên bố vì lý do an ninh chính quyền yêu cầu giải tán ngay buổi sinh hoạt và Trương Định yêu cầu các Trưởng, các Kha và Thiếu Sinh phải đưa các em Sói về đến tận nhà với sự tiếp nhận của cha mẹ. Chỉ trong chốc lát sinh hoạt đang vui vẻ, ồn ào bỗng trở nên vắng vẻ tại Đạo Quán và cho đến phút này đa số vẫn không biết là Huế đang chìm đắm trong bom đạn nếu có chỉ là “nghe nói”. Đạo Quán chỉ còn lại một vài Trưởng đang trao đổi câu chuyện với Trương Võ Thành Minh, mọi người khuyên Trương Minh không nên ra Huế vào lúc này nhưng ông nhất quyết đi cho dù phải đi bộ ra Huế để gặp các lãnh tụ đôi bên ngừng ngay cuộc chiến tranh tàn sát đồng bào. Và chỉ trong chốc lát Trương Minh đã gọn ghẽ hành trang. Tôi cũng xin dừng nơi đây để nhớ lại “tiếng sáo bên hồ Genève” này. Anh đến Đà Nẵng trước Tết khoảng 2 tuần, không ở nhà ai ngay cả khách sạn vì anh nói là hướng đạo chỉ thích ngủ ở Đạo Quán mà thôi. Người mảnh mai, đi hai tay cứ khuỳnh ra hai bên, lưng hơi khòm xuống và đi rất nhanh, anh trải một tấm poncho trong góc đạo quán với những trang bị thật đơn giản, nói chuyện rất vui vẻ, tôi rất thích nghe anh kể chuyện về hướng đạo ngày xưa như một cậu bé mê nghe chuyện cổ tích, anh vẫn thường nhờ tôi đi mua rau muống cho anh tại chợ cây me không xa đạo quán cho mấy, tôi ngạc nhiên có hỏi thì anh bảo ở bên Tây không có thứ này nên bây giờ anh chỉ thích ăn nó mà thôi, viết đến đây tôi nhớ lại hồi đó tôi tự nghĩ thầm là chế nước Pháp sao tệ đến thế đến nỗi không có rau muống như Việt Nam. Có một điều tôi lấy làm lạ khi thấy các Trưởng lớn tuổi “ít” hay “rất dè dặt” hoặc chẳng đáng đừng tiếp xúc với anh cho đến khi tôi được người bạn mà tôi biết

anh đang làm việc cho an ninh chính quyền cho hay Trường Minh đang bị theo dõi dưới hình thức quản chế. Tìm hiểu thêm được biết Trường Minh đi du học tại Pháp và trong thời gian này có liên hệ với Hồ Chí Minh nên sau 1954 anh nhiều lần bị chính phủ Ngô Đình Diệm khước từ nhập cảnh và sau nhiều lần can thiệp bởi các tổ chức quốc tế, chính phủ Nguyễn Văn Thiệu chấp thuận cho anh về thăm quê nhà nhưng phải chịu những sự kiểm soát.

Nguyên cả ngày 1 Tết, thành phố hoàn toàn yên tĩnh tuy nhiên không được nhộn nhịp như mọi năm, đường phố ít người và hình như mọi người có vẻ lo âu hay đang chờ đợi một điều gì không được an lành sẽ đến, các quân nhân di chuyển vội vã và đến chiều thì thông báo lệnh Thiết quân luật được ban hành, điều này cũng không gây ngạc nhiên cho mọi người vì họ đã trải qua rất nhiều tình trạng như thế qua các lần hỗn loạn về chính trị qua các lần đấu tranh kể từ khi chính quyền Ngô đình Diệm bị lật đổ.

Nhưng đến sáng mùng 2 Tết thì sự việc đã rõ ràng không còn “nghe nói” nữa mà đã được truyền miệng từ người này qua người một cách công khai rằng Huế và các tỉnh thành bị phe Cộng Sản miền Bắc tấn công vào ngay Giao Thừa, đồng thời đài phát thanh kêu gọi đồng bào bình tĩnh và không được tụ họp v...v... tuy nhiên vẫn không chính thức loan tin chiến sự đang diễn biến khốc liệt tại thành phố Huế.

Sáng mùng 3 Tết, đồng bào từ các làng mạc, thị trấn phía Bắc Đà Nẵng và một số cư dân thành phố Huế sau khi đã tìm cách thoát ra vùng giao tranh để xuôi Nam, một hình ảnh hỗn loạn như bất cứ một cuộc chiến tranh nào chiếm dân sinh hoạt bình thường đã xảy ra vài ngày trước.

Đài phát thanh truyền đi lời kêu gọi các đoàn thể sinh hoạt thanh niên trong thành phố hãy tiếp tay với chính quyền nhất là tại nhà thương Toàn Khoa tại đường Nguyễn Hoàng trong việc trợ giúp đồng bào chiến tranh. Nơi đây không khí thật buồn thảm, những người đi tản không có hay chưa kiếm được người thân thuộc nằm ngổn nằm liệt dọc theo những con đường nhỏ trong khuôn viên nhà thương hay trong các hành lang, khu dành riêng cho những người chờ xuất viện sau khi điều trị nay trở thành khu tạm trú cho người di tản, tiếng khóc lóc, tiếng than van khắp nơi, các đoàn thể như thanh niên Cao Đài, Phật tử có lẽ do đặc tính của đoàn thể nên tự động chăm lo phần an ủi, nấu cơm hay chạy đi tìm thân nhân theo yêu cầu của đồng bào, riêng các Hướng Đạo Sinh thì hơi khác, một phần do yêu cầu của bác sĩ giám đốc chúng tôi được huấn luyện cấp tốc để có thể tiếp tay với các y tá trong việc cứu giúp đồng bào. Vì là Tết cho nên bác sĩ, y tá một số đông về quê quán đón Xuân nên nhân sự thiếu trầm trọng mặc dù bác sĩ giám đốc đã kêu cứu phía Quân Y tiếp tay nhưng không được vì số thương binh khắp các chiến trường đưa về khiến tình trạng bác sĩ phía họ cũng đã là vấn đề. Được biết ngoài Bác Sĩ Tùng (phòng mạch tại đường Quang Trung, ông đã qua đời tại Mỹ cách đây vài năm vì bệnh ung thư phổi) còn có Bác Sĩ Phùng văn Hạnh (Gia Nã Đại) và Bác Sĩ Tôn thất Sơn (nói đúng hơn là sinh viên y khoa nội trú năm cuối của Đại học Y khoa Huế, định cư tại Na Uy (?)). Mặc dù đã trải qua 40 năm nhưng mỗi khi hồi tưởng đến Tết Mậu thân, không những tôi và các Hướng Đạo Sinh trong thời gian đó không khỏi cảm kích tinh thần trách nhiệm của các vị nói trên, quả thật các vị xứng đáng với câu “lương y như từ mẫu”. Vì phải trải qua nhiều giờ liên tục trong phòng mổ để cứu đồng bào nên bác sĩ Tùng đã nhiều lần ngất xỉu tại chỗ khiến các y tá phòng mổ e ngại nếu có bề gì thì ai cứu đồng bào trong lúc này đây riêng 2 vị kia trẻ như Bác Sĩ Sơn hay “đô con” như Bác Sĩ Hạnh nhiều khi chúng tôi

đánh thức các ông dậy để thay phiên, các vị dậy không nổi vì quá mệt sau những ca mổ không ngừng. Phải ghi nhận ở đây rằng 3 vị bác sĩ nói trên đã cứu không biết bao nhiêu sinh mạng đồng bào Huế trong biến cố Mậu thân.

Sau khi được huấn luyện về cứu thương xong, chúng tôi tự động đi đến các phòng ngoại thương để “xin việc”, một số tình nguyện tại nơi tiếp nhận đồng bào bị thương do không quân Hoa Kỳ tải thương bằng trực thăng Chinook đến đa số các Kha Sinh, kể từ ngày 3 Tết cứ khoảng 1 giờ các chuyến tải thương nói trên lại mang đến và chúng tôi phải giải quyết thật nhanh, họ cho hay được lệnh ấn định với thời gian ấy vì nhu cầu chiến trường rất khắc nghiệt do vậy ngay khi cánh quạt giảm tốc độ là chúng tôi chạy nhanh đến phi cơ để tiếp nhận đồng bào càng sớm càng tốt đem về khu phân loại dưới sự trách nhiệm của các y tá, sau đó chúng tôi chuyển đến các nơi cứu cấp khẩn như phòng mổ hoặc chờ tùy theo vết thương. Lúc này chúng tôi tình nguyện làm tại một phòng được gọi là phòng cháy bỏng. Phút đầu tiên chị y tá trưởng cũng cho chúng tôi hay về những trở ngại đặc biệt của phòng này là vì lý do phòng nên hầu như các bệnh nhân không thể mặc quần áo chỉ phủ lên người bằng những tấm vải thật mỏng, bên cạnh đó là vết cháy thường có mùi nên rất hôi tanh chưa kể là bệnh nhân trong suốt thời gian nếu may mắn qua được thì ăn uống phải cần sự giúp đỡ ngay cả trong vấn đề đại và tiểu tiện. Chị cũng nói thêm đã có một vài người đã đến giúp nhưng vì không chịu nổi với những trở ngại vừa kể nên sau đó không giúp nữa.

Cùng với tôi là anh Đội Trưởng Đội Nai khi tôi còn ở Thiếu Đoàn Lam Sơn do anh Trần Xê làm thiếu trưởng, anh trước đây là học sinh trường Phan Châu Trinh, sau đó vì lý do gia cảnh cha mẹ lần lượt qua đời sớm để lại một đàn em nhỏ dại nên anh chuyển qua trường tư vì dù sao sự vắng mặt cũng dễ dàng hơn so với trường công và nhất là trường nổi tiếng về uy tín và kỷ luật. Vì Đà Nẵng là thành phố không có trường đại học như Huế, Sài Gòn, Đà Lạt nên ngành Thiếu hoạt động mạnh hơn các ngành khác, một Tráng Đoàn Đồng Đa khai sinh bởi Trường Tôn Thất Lâm (hiệu trưởng trường Nam tiểu học) hoạt động chỉ trong vòng một thời gian ngắn sau đó phải ngưng vì Trường Lâm gia nhập trường Bộ Binh Thủ Đức, anh đã hy sinh trong lúc làm quận trưởng một quận ở trong Nam lúc đó mang cấp bậc đại úy. Ngành ấu cũng tương tự nên tôi xuất ngành thiếu sớm để cùng tiếp tay với vài trưởng hầu xây dựng lại Ấu Đoàn Chí Linh đang không có người phụ trách. Như đã nói ở trên, anh với tôi rất thân ngoài tình thân anh em trong phong trào hướng đạo như BP đã ghi trong 10 điều Luật, anh còn là bạn cùng lớp, chung một bàn. Quả thật như thế, ngay khi vào phòng chúng tôi đội ngay ra vì mùi tanh do những vết thương lại thêm phòng trang bị máy điều hoà không khí nên lại càng khó chịu hơn. Tuy nhiên, khi nghĩ đến nhiệm vụ và tinh

thần của hương đạo sinh là giúp ích, là khó khăn vẫn vui tươi nên hai chúng tôi đều tự nhủ thâm là sẽ phải vượt qua. Chị y tá chúng tôi vừa gặp, Tăng Thị Kim Phượng (2), người đáng thanh tao, ăn nói dịu dàng vui vẻ khiến chúng tôi cũng dễ có cảm tình ngay từ lúc đầu, ngoài chị ra còn có một y sinh đang trong khoá học, một sœur. Tất cả dưới quyền của một bà y tá trưởng người Mỹ đáng người cao lớn chỉ đến vài giờ trong ngày vì bà ta còn phải làm bên bệnh viện Việt - Đức kế cận. Phòng đầy những bệnh nhân vừa mới chuyển từ Huế vào đa số theo sổ tiếp nhận là cư dân của Thượng Tứ, Gia Hội. Số giường không đủ nên một số phải nằm trên băng ca để dưới đất. Thêm được hai anh em chúng tôi mọi người mừng lắm. Ban đầu chị Phượng hướng dẫn chúng tôi việc săn sóc các vết thương bằng cánh tẩy rửa các lớp mù sau đó qua thuốc do chị chế biến theo công thức ấn định, chúng tôi thoa lên các vùng bị cháy bỏng, chích thuốc trụ sinh hàng ngày, cho bệnh nhân ăn uống, giúp đỡ trong việc đại tiểu tiện. Vì là bệnh ngoại thương nên cũng không đòi hỏi những kỹ thuật cao trong ngành y học, bệnh nhân sẽ sống hay chết tùy theo mức độ phỏng mà cơ thể chịu đựng được hay không, có những người sau một thời gian thì hồi sinh, lắm kẻ phải vĩnh biệt người thân và chúng tôi lại trở thành người đưa tiễn xuống nhà xác.

Bà chủ nhà thuốc tây Chợ Cồn sau nhiều ngày ghé tìm thân nhân có ghé phòng chúng tôi. Bỗng một hôm bà ôm lấy một bệnh nhân vừa mới lành lớp da trên khuôn mặt sau khi nhận ra đó là chị ruột mình mà đã ra công tìm kiếm. Bà khóc trong nỗi vui mừng

lần nỗi ân hận là mấy lần đi qua nhưng không biết người nằm đó là người chị của mình. Chúng tôi an ủi và cho biết người chị được chúng tôi nhận về với hồ sơ bệnh nhân vô danh có nghĩa là không thể khai báo tên tuổi khi nhập viện vì trong tình trạng mê man. Bà cảm động khi thấy thân nhân mình được săn sóc chu đáo và đã cảm ơn chúng tôi hết lòng. Những người khác cũng thế sau thời gian chữa trị lành lặn được chuyển khu hay được về nhà bà con đều nắm tay chúng tôi tỏ lòng cảm ơn đã săn sóc trong thời gian ở đây khiến chúng tôi cũng cảm thấy mình đã làm được những điều có ích mà Baden Powell đã dặn chúng tôi, Hương Đạo Sinh giúp ích mọi người!

Khoảng một tuần lễ sau ngày mất Huế, chúng tôi có lệnh họp khẩn do Trường Trần Xê thông báo ở trước hiên nhà của một gia đình quen biết nơi đây một người Mỹ thuộc tổ chức Thanh Niên Chí Nguyễn Hoa Kỳ tên Clark Brown mà mọi giới trẻ chúng tôi ai cũng biết vì anh nói tiếng Việt giọng 3 miền rành rõi và thuộc lịch sử Việt còn hơn cả chúng tôi, cho chúng tôi hay là đêm nay VC sẽ tấn công nhà thương để cướp lấy ngân hàng máu. Vì có tình cảm với Hương Đạo nên anh tiết lộ và anh yêu cầu tất cả nên rời nhà thương trong đêm nay càng sớm càng tốt để tránh nguy hiểm đến tính mệnh. Trường Trần Xê cho chúng tôi rút từng người một và giữ bí mật để tránh làm náo loạn trong nhà thương. Nhà tôi ở xa và phải đi qua một trại lính quân cụ nên tôi đến một nhà người quen tá túc qua đêm. Đêm đó thật quá dài với tôi nhưng may mắn mọi việc không như đã được biết trước đó. Sau 75, trong gần nửa số các Kha Sinh hiện diện ở nhà thương đã trở thành những cán bộ CS nằm vùng và một vài đã ở những chức vụ tinh và thành ủy.

Tin Quân Đội Việt Nam Cộng Hòa tái chiếm lại Huế loan truyền nhanh chóng trong toàn khu nhà thương mọi người mừng rỡ nhất là đồng bào Huế. Họ reo mừng ôm nhau khóc. Ngoài đường các gánh hàng rong bán bún bò và các món ăn Huế bày bán đông và trước cửa nhà thương để mưu sống qua ngày trước đây đã đóng nay còn đông khách hơn như để chung niềm vui lớn. Riêng với chúng tôi lại có công tác mới, đó là được chuyển vận ra Huế để cứu trợ đồng bào, thành phần được chọn là các Kha sinh và Trường tình nguyện dưới sự giúp đỡ phương tiện không vận của Trường Nguyễn Tấn Định DCC toàn quốc. Trường Định nguyên là thiếu tá Không Quân và là trưởng phòng Không Trợ thuộc phi trường Đà Nẵng. Anh là một trưởng tích cực trong việc xây dựng phòng trào hương đạo tại thành phố nhà, chúng tôi thường nói đùa bằng câu vè rằng: "Việc gì khó có Trường Định". Tốt nghiệp khoa 13 Võ Bị Đà Lạt và hiện định cư sau 75 tại Virginia. Số tham dự được phép là 20 Hương Đạo Sinh tối thiểu là Kha Sinh vì lý do chuyên trở và an ninh chưa an toàn ở Huế. 18 Kha Sinh dưới sự trách nhiệm của trường Xê và tôi. Tổng cộng 20 người sau khi được chúng ngừa địch tã chúng tôi có mặt tại nhà Trường Hồ Văn Đệ, Đạo Trường An hải, để được xe chở vào phi trường nơi đó Trường Định đón chúng tôi sau khi đã được mời ăn sáng trước khi lên máy bay trực thăng loại cũ ra Huế. Lần đầu tiên được ngồi trong loại máy bay thấp và chậm tôi tất thích thú khi nhìn được cảnh quê hương dưới tầm mắt nhất là khi bay qua vùng biển Lăng Cô. Đến phi trường Phú Bài, chúng tôi được chuyển về Huế bằng xe quân xa. Càng tiến về Huế thì hình ảnh chiến tranh càng rõ nét và tôi không khỏi xúc động đến độ nước mắt tuôn trào khi xe tiến vào Huế và rẽ hướng về Đại chủng viện phía trường Đồng khánh. Tôi thấy chợ Đông Ba cháy rụi, cầu Trường Tiền gãy nhíp, chung quanh chỗ xe đi qua đổ nát, trên những bức tường chi chít những vết đạn, mọi người tôi gặp đều mang một nét sầu thảm như nhau. Xe tiến vào

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Được tin buồn

Thân mẫu của Trường Bùi Thế Hưng là

Cụ Bà

Maria ĐẶNG THỊ QUA

đã được Chúa gọi lúc 2 giờ 15 chiều ngày 12 tháng 7 năm 2010
tại Sài Gòn, Việt Nam.

thành thật chia buồn cùng Trường Hưng và tang quyến.

Nguyện cầu linh hồn Cụ Bà Maria sớm về hưởng nhan Thánh Chúa

Hội Đồng Trung Ương Hương Đạo Việt Nam

chúng viện tôi nghe toàn những tiếng than khóc thảm thiết. Các cha, sœur lui tới tấp nập lo cho các nạn nhân tạm trú trong khuôn viên. Bàn ghế của chúng viện lán lóc ngang ngửa, thỉnh thoảng đây đó vài nấm mồ chôn vùi ngoài vùng đất trống trải.

Đến cũng đã gần chiều nên chúng tôi chỉ lo việc ăn tối và chuẩn bị đi ngủ, mọi việc sẽ bắt đầu cho ngày hôm sau. Lợi dụng khoảng trống thời gian này tôi dò hỏi tin tức cũng như tình hình chung tại Huế cùng với một số ít các anh hướng đạo thuộc Đạo Thừa Thiên đang có mặt tại đây. Trường Trần Xê hướng dẫn các Kha Sinh riêng tôi vì đã là cấp Trường nên tự lo lấy công tác. Suốt đêm thật khó ngủ vì đâu đâu trong chúng viện đều vang lên những tiếng khóc than không ngớt thỉnh thoảng còn vọng về đâu đó những tiếng súng giao tranh.

Sáng dậy, tôi vội vã thu xếp để đi theo một nhóm hướng đạo địa phương qua giúp đồng bào vùng cửa Thương Tứ và cửa Sập mà theo họ nơi đó cần sự giúp đỡ ưu tiên, nhờ họ lựa chọn một số thư tay do đồng bào ở các phòng bệnh tại nhà thương hay tin tôi ra Huế nhờ chuyên cho gia đình. Chiều hôm qua khi mới đến tôi thật xúc động khi nhìn thấy cầu Trường Tiền gãy nhịp thì sáng nay tôi lại càng xúc động hơn khi chính chân tôi được đi qua nhịp cầu đã gãy đó mà nhớ lại trước đây không lâu lắm tôi đã đi qua cây cầu này, tôi đã dừng lại để nhìn xa xa kia chùa Thiên Mụ ẩn hiện dưới nắng chiều.

Qua khỏi cầu rẽ trái để về cử Thượng Tứ, dọc theo công viên rất nhiều nấm mồ chôn vùi mà tôi còn thấy những bàn chân ló ra khỏi đất, mùi từ khí xông lên nồng nặc đó đây. Ngang qua con đường đi vào cửa Thương Tứ nơi mà trong sổ nhập viện mà tôi ghi nhận được là đa số nạn nhân khi khai báo,

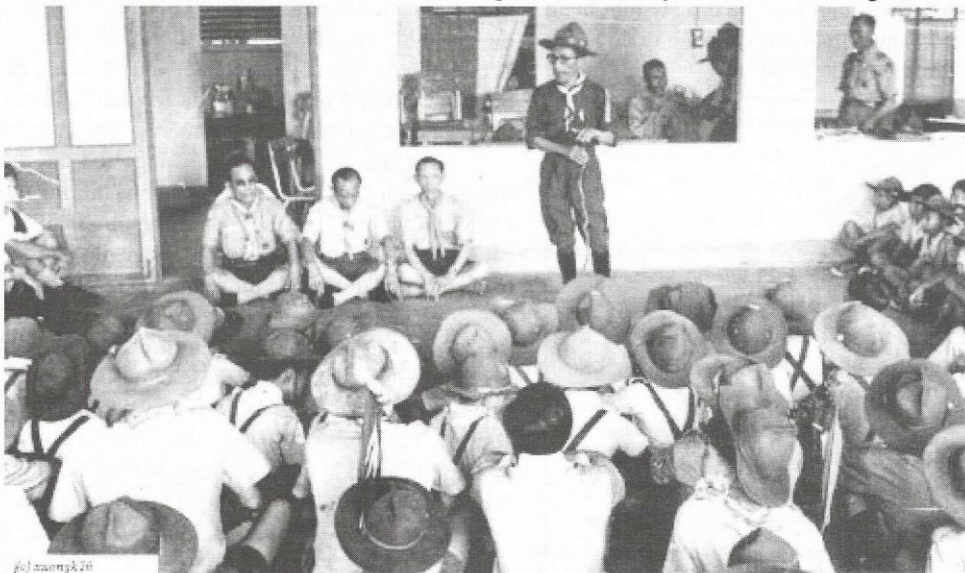
chuyển những lá thư lăm lăm khi gặp đúng thân nhân họ vui mừng khi nghe tôi báo lại tình trạng khả quan của người thân, họ vui mừng khiến tôi cũng một chút thoáng thấy vui. Công việc của chúng tôi là giúp đồng bào dựng lại những gì còn có thể làm được, thỉnh thoảng một vài xe tải gạo đến phân phát, chúng tôi phụ việc phân phối tuy nhiên vì chiến tranh vừa dứt, các cơ sở hành chánh không thể hồi sinh trong một sớm một chiều nên có những khó khăn tuy nhiên chính quyền lúc nào cũng đặt niềm tin của một phong trào có uy tín nên mọi việc tuy không hoàn hảo nhưng dù sao cũng hoàn thành tương đối hoàn hảo. Chúng tôi cũng đã đi đến những nơi đã được khám phá ra những mồ chôn tập thể để an ủi và để làm những gì trong phạm vi và khả năng chúng tôi có thể làm được của tuổi trẻ và của Lý tưởng BP. Ngày lại ngày và thời gian lưu lại giới hạn nên sau 6 ngày tại Huế, chúng tôi phải rời Huế để theo chuyến tiếp

liệu mà Trường Nguyễn Tấn Định đã dự trù.

Về lại thành phố nhà tôi trở lại nhà thương để phục vụ đồng bào tại phòng bông cũ độ khoảng một tuần thì các trường mở cửa trở lại, bệnh nhân cũng đã không còn nhiều, chúng tôi chia tay chị Phượng với tất cả lưu luyến riêng chị vẫn nụ cười hiền hoà, giọng nói triu mến, chị cảm ơn chúng tôi đã đến và giúp rất nhiều. Tôi kể cho chị nghe lúc biến cố Phật giáo xảy ra thì gia đình ông Nguyễn hữu Uẩn, một nhà in và nhà bán đồ đồng nổi tiếng trên đường Hùng Vương có người con bị thương nặng trong lúc biểu tình chống chính phủ và sau đó chết ở bệnh viện Duy Tân. Vì lý do hai bên, một là phía chính quyền và một phe ly khai đang giao tranh nên không thể di chuyển để lấy xác con nên đã nhờ chúng tôi lúc đó được phép di chuyển để mang anh ta về. Chúng tôi đã làm xong chuyện đó và gia đình đã tạ ơn chúng tôi một số tiền là 6000 đồng (trị giá khoảng 1 lượng vàng thời đó). Chúng tôi từ chối và nói rằng chúng tôi là những Hướng Đạo Sinh một khi giúp ích thì không cần nhận sự cảm ơn nào. Chủ nhà nghe vậy ngạc nhiên và hỏi thế thì các anh muốn chúng tôi bày tỏ sự quý hoá của chúng tôi bằng cách nào. Bằng nụ cười chúng tôi trả lời rằng chỉ muốn một ly nước thể thôi. Chị Phượng thích thú sau khi nghe chúng tôi kể lại chuyện đã làm.

Sau này khi đầu tú tài xong tôi rời Đà Nẵng để vào Sài Gòn

tiếp tục việc học và chiến tranh đang ở mức độ leo thang, như bao ngàn thanh niên khác tôi đã nhập ngũ và suốt thời gian thụ huấn tôi đã có nhiều đêm nằm ứng chiến tại trại trường Tùng Nguyên để nhớ về những ngày cũng nơi đây chúng tôi những trại sinh của Tùng Nguyên cuối cùng vào năm 67 nào là bài học về bản đồ của Trường Trương Trọng Trác, những đêm sinh hoạt trong Minh Nghĩa Đường, những màn hành xác nhập trại vào ngày đầu với Trường Đình Xuân

Trường Võ Thành Minh vào ngày mừng 1 Tết Mậu Thân 1968 và chết tại Huế vài ngày sau

Phúc...

40 năm trôi qua như nước lã lẽ chảy qua cầu nhưng cứ mỗi độ Xuân về lòng tôi không khỏi không xao xuyến khi nhớ về một mùa xuân không thể quên: Mùa Xuân Mậu thân !!

Paris

Nguyễn Hữu Xương

Thiếu Sinh Thiếu Đoàn Lam Sơn

Trường Bảy Chí Linh

Đạo An Hải Đà Nẵng

Trải qua các trại trường huấn luyện Bạch Mã, dự bị Rừng Huế, tham gia cứu thương trong biến cố Phật Giáo tại Danang 1966, Tùng Nguyên Đà La.t 1967, Đạo Hồn Việt Galang 1982, Làng Nam Quan Paris 2006.

(1) đã được xác nhận với một cựu SQBĐQ tại Paris

Chúc Mừng Đại Thọ Chín Mười TRƯỞNG LÃO TRẦN BẠCH BÍCH

Chúc mừng Đại Thọ 90
Trưởng Trần Bạch Bích vui tươi tuổi già.
Tuổi già nhưng tính chẳng già
Tâm hồn vẫn trẻ như là thời xuân.

Vẫn đi dự trại xa gần
Ân tình Bách Hợp kết thân đậm đà.
Tuổi già, nhiệt huyết chẳng già
Tinh thần xây dựng vẫn đà hằng say
Nồng nàn chỉ vẽ đường ngay
Dắt diu lớp trẻ vung tay lên đường.
Tuổi già chí vẫn cương cường
Xây nhà Hướng Đạo nên gương sáng ngời.
Tuổi già vẫn vững trọn đời
Niềm tin cao cả, ơn Trời thăm sâu.
Mừng Đại Thọ, xin chúc câu
□□Hồng ân Thượng Đế nhiệm màu thương ban□□
Chúc Trưởng Lão được khang an.

Chân Thành Chúc Mừng.
Tuấn Việt
(Renton, Washington 2010)

Trại HỌP BAN THỂ GIỚI (Jamboree) tại Trảng Bom

Trích một đoạn hồi ký của 1 HDS Đà Lạt trên trang DCVOnline. Tựa do LL đặt

Xin phép HDS Trần Ngọc Toàn, vì không biết địa chỉ của anh cho nên mạn phép anh trích đăng. Mong anh thứ lỗi

TRƯỞNG NIÊN HỌP MẶT TẠI OAKLAND, CA

Dưới chế độ Việt Nam Cộng Hòa đầu tiên, vào tháng 11 năm 59, Hướng-đạo Việt Nam đã hãnh diện đứng ra tổ chức Trại Họp Ban Thể Giới (Jamboree) tại Trảng Bom, Long Khánh. Đang là Đội-trưởng Nhất của Thiếu-đoàn Quang Trung tại Đà Lạt, tôi thật nao nức chuẩn bị đi dự trại. Đột nhiên, giấy gọi trình diện nhập học khóa 16 đến nhà. Chẳng buồn hỏi ai, tôi nhất quyết đi họp bạn hướng-đạo rồi mới vào trình diện trường Võ Bị. Khi trở về lại Đà Lạt, từ lâu đã nghe nói lúc mới vào trường khóa đàn anh “quay” dữ lắm nên tôi không mang gì theo ngoài chiếc quần jean cũ bạc màu (xin của nhà thờ Tin Lành) với áo da đen và đôi giày “mocassins” cho nhẹ chân chạy. Nào ngờ cả khóa 16 đã nhập học đầy đủ cả tuần lễ rồi. Người ra đón tôi ở trạm gác công Chi Lăng là SVSQ khóa 14 Nguyễn Kim Thịnh, cán bộ Tiểu-đoàn-trưởng Tiểu-đoàn 1 Tân Khóa Sinh. Anh nhìn tôi từ đầu đến chân rồi chẳng nói chẳng rằng ra dấu cho tôi đi theo vào doanh trại. Sau khi đầu tóc bông bênh đã được gọt sạch, tôi nhập học khóa với bộ quần áo “du dãng” ấy suốt cả hai tuần lễ đầu. Luôn luôn chạy cuối hàng quân và được “tận tình chiếu cố”. Tôi được xếp vào đại đội 7 TKS coi là đại đội thặng số và nằm cùng phòng với “ông Tổng Võ Bị hai nhiệm kỳ” T.K.T. và sát giường của một người hoàng-tộc họ Tôn Thất rất “Tây” nên được đặt tên là “Đờ Lăng”. Bù lại, tôi cũng được cả khóa gọi là “cao bồi” để phân biệt với “ông Tây già” họ Hồ. Sau này, khi về TQLC tôi đã gặp lại NT Nguyễn Kim Thịnh nhân dịp bàn giao vị trí đóng quân năm

64. NT Thịnh đã cùng Á-khoa K14 Thái Trần Trọng Nghĩa về binh chủng này năm 60.

(Trần Ngọc Toàn, K16 ghi □)

(TIẾP THEO TR.10)

Chưa thủ đắc tinh thần HĐ và chưa biết sống theo tinh thần ấy mà cầm nắm vai trò trong sinh hoạt HĐ là bước đầu dẫn đến những lầm lạc hay sai hỏng, dù các đương sự có thiện chí đến đâu! Trong sinh hoạt HĐ bản địa tại Hoa Kỳ, người ta khuyến khích các phụ huynh trở thành “trưởng.” Nhưng đó là cung cách sinh hoạt của HĐ Hoa Kỳ, phù hợp với xã hội và mục tiêu của họ. Nhưng tôi dám chắc là HĐ Hoa Kỳ không hề đem đăng cấp “Eagle Scout” ra làm mỗi nhữ các phụ huynh cho con em gia nhập phong trào Hướng Đạo!

Môi trường song ngữ và đa văn hóa nơi hải ngoại không giúp gì cho sự phát triển văn hoá truyền thống thuần Việt. Nhưng nếp sống văn minh trong thế kỷ XXI với cung cách lịch sự trong khi tiếp xúc với đông loại, chưa nói đến tính cách đồng chủng, đồng văn, đồng bào, và đồng Phong Trào của những người có học thì tôi thiết tưởng ở đâu cũng phải có mức tối thiểu chứ?!

Mong lắm thay!

Hội Đồng Trung Ương làm được việc gì?

Vấn đề này được đặt ra từ đầu thập niên 1990, cách nay đã hai mươi (20) năm. Và Trưởng Vĩnh Đào có lẽ là người đầu tiên lên tiếng đáp ứng câu hỏi đó trong tư cách Chủ Tịch HĐTU-HĐVN nhiệm kỳ đầu 1993-1997.

Trong bài “Thay lời tựa. Hội Đồng Trung Ương làm được việc gì?” trong *Nội San Trưởng* (Tiếng nói của Ban Thường Vụ HĐTU-HĐVN, số 5&6, phát hành ngày 15/7/1995, trang 3-5), Trưởng Vĩnh Đào cho biết HĐTU-HĐVN không gì khác hơn là một tập thể những trưởng tình nguyện, hy sinh thời giờ và công khó để chu toàn những công tác sau đây:

1. Thực hiện một tờ nội san
2. Tổ chức những khoá huấn luyện
3. Tổ chức những trại họp bạn Thăng Tiến
4. Giúp tổ chức những xóm làng Hướng Đạo Trưởng Niên với nội san *Liên Lạc*
5. Giữ liên lạc với các tổ chức HĐ Thế Giới.

Điều quan trọng là trong bài viết, Trưởng Chủ Tịch HĐTU-HĐVN lúc ấy nhấn mạnh đến sự hợp tác cần thiết của mọi người trong Phong Trào. Trưởng đưa ra câu nói xúc

tích và hùng biện phỏng theo câu nói của một tổng thống Hoa Kỳ (TT John F. Kennedy) để nhắc nhở những ai chỉ biết phê bình: “*Các Trưởng đừng nên hỏi là HĐTU đã làm gì cho các đơn vị, mà nên hỏi là các đơn vị đã làm gì được cho HĐTU?*”

Cái nhìn của Trưởng Vĩnh Đào là cái nhìn từ trong nhìn ra. Cái nhìn của tôi là cái nhìn từ ngoài nhìn vào. Căn cứ vào thực trạng từ năm 1983 -năm HĐTU-HĐVN được thành lập- đến nay, sau khi các trưởng tiền bối đã lần lượt ra đi hay không có mặt trong HĐTU nữa, tôi nghĩ với diễn tiến của hoàn cảnh thực tế thì vai trò của HĐTU-HĐVN cần phải thay đổi cho phù hợp để tồn tại như một thực thể hữu ích và hữu dụng trong niềm ngưỡng vọng của mọi người.

Chủ tịch đầu tiên của HĐTU-HĐVN là trưởng Trần Văn Khắc, vốn là người sáng lập Phong Trào năm 1930. Tiếp theo trưởng Khắc là trưởng Nguyễn Văn Thơ, vốn là Chủ Tịch Hội HĐVN trong nước cho đến năm 1975.

Đây là những trưởng đã lãnh đạo phong trào trước và trong suốt thời VNCH, và tiếp tục lãnh đạo tại hải ngoại nên lòng người rất yên tâm và ngưỡng vọng. Uy tín của Trưởng Khắc bao trùm Phong Trào đến độ ngày nay, trong sinh hoạt của nhiều nơi và nhiều trại vẫn có “Ngày Trần Văn Khắc.” Sự nể trọng của anh chị em HĐVN khắp nơi trên thế giới cùng sự tín nhiệm của Văn Phòng HĐ Thế Giới đối với trưởng Nguyễn Văn Thơ cũng không hề sút giảm so với trước năm 1975 tại quê nhà.

Thành phần lãnh đạo HĐTU-HĐVN như thế đã tạo ra sự phục hoạt mạnh mẽ đầy hứng khởi vì lòng người ai ai cũng hướng về HĐTU-HĐVN như ngọn đuốc soi đường. Những quyết định của các trưởng lãnh đạo lúc ấy có sức nặng của lương tri HĐ khiến không một ai dám phản đối. Bằng chứng là quyết định của trưởng Trần Văn Khắc khai trừ ra khỏi Phong Trào một “trưởng” từng có chân trong cơ cấu trung ương của Hội Hướng Đạo Việt Nam thời VNCH, nhưng sau này tại Hoa Kỳ đã có khuyết điểm nặng lại không biết phục thiện dù đã được, nói như người Mỹ, cho một cơ hội thứ hai. Thế mà “trưởng” ấy cũng chỉ âm thầm phản ứng, chứ không dám công khai chống đối.

Nhưng thời gian đã khiến các trưởng tiền bối trở thành luống tuổi, ngoài đời gọi là “các cụ già!” Do đó mà HĐTU-HĐVN dần dần trở thành một cơ cấu gồm thành viên là các trưởng trẻ lớp sau, uy thế chưa tạo dựng được, và uy tín cá nhân không ra khỏi địa phương nhỏ hẹp so với hải ngoại bao trùm năm châu bốn biển.

Không ai chối cãi tinh thần phục vụ Phong Trào, khả năng lãnh đạo, và kinh nghiệm sinh hoạt, cùng nhiều đức tính khác nữa của các trưởng được bầu vào Ban Thường Vụ HĐTU-HĐVN những năm sau này. Nhưng các trưởng này không ai khác hơn là những liên đoàn trưởng trong rất nhiều liên đoàn trưởng đồng trang lứa khác.

Vì thế, tôi đề nghị một số công tác cụ thể để HĐTU tham khảo. Đề nghị của tôi là HĐTU-HĐVN chỉ nên tập trung vào ba công tác sau đây:

1. Phối hợp tổ chức những trại huấn luyện trưởng HĐ.
2. Phối hợp tổ chức những trại họp bạn Thăng Tiến.
3. Liên lạc thường xuyên với các tổ chức HĐ Thế Giới.

Tôi biết Hiến Chương và Nội Lệ 1983 vẫn còn đó, và là những bản văn căn bản cho hệ thống HĐVN tại hải ngoại.

Bản văn chỉ có giá trị khi những điều trên giấy trắng mực đen được thực thi. Tuy danh xưng “Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam” gọi lên hình ảnh một tổ chức đầu đàn của cả Phong Trào rộng lớn với các đoàn viên trên toàn thế giới, nhưng thật ra “*cơ quan được đặt ra chính thật chỉ là một uỷ ban quốc tế liên lạc và phối hợp các đơn vị Hướng Đạo Việt Nam tại hải ngoại.*” (Nguyên văn trích trong “Phụ Lục. Danh xưng tiếng Anh của Hội Đồng Trung Ương HĐVN” trong *Tập San Trường* số 3, bộ mới tháng 7-2000, trang 8).

Hoàn cảnh và nhân sự đã thay đổi thì sinh hoạt cũng cần thay đổi cho phù hợp. Có thể, tính chất và mục đích buổi ban đầu mới đạt được mặc dù thời gian đã khác.

Hướng Đạo Trưởng Niên với Hội Đồng Trung Ương

Tổ chức HĐTN có cần thống thuộc vào HĐTU-HĐVN hay không? Hơn một lần, sự việc này đã được xác định là “có thống thuộc.”

Ở đây, tôi đặt vấn đề thực chất và thực tế. Tôi muốn yêu cầu HĐTU hãy tự hỏi mình làm được gì để giúp đỡ ngành HĐTN, thay vì hỏi HĐTN làm được gì dưới “quyền” của mình?!

Sinh hoạt của ngành HĐTN hiện nay không khởi sắc cũng chẳng phong phú. Điều này dễ hiểu. Tuyệt đại đa số anh chị em HĐTN người nào người nấy 60 hay 70, thậm chí có trường đã trên 90 tuổi đời. Tinh thần HĐ qua ngọn lửa nhiệt tình có thể còn nghi ngút, nhưng gân đã chùng và gối đã lỏng nên sinh hoạt HĐ cụ thể cần sức khoẻ như đi trại, họp đoàn... của các anh chị em HĐTN không còn, là phù hợp với lẽ tuần hoàn của Tạo Hóa.

Mặt khác, bây giờ mới là lúc anh chị em HĐTN vốn là những chân chạy -đã là HĐ thì ai mà không là chân chạy?!- có thời giờ hưởng thú du lịch. Chúng tôi đề nghị chúng ta thực hiện ngay một mạng lưới toàn cầu trên tờ Liên Lạc. Như thế, anh chị em HĐTN các nơi có thể tiếp xúc, rồi đón tiếp và hướng dẫn những anh chị em HĐTN khác khi họ du lịch đến địa phương mình.

Đây sẽ là một sinh hoạt cụ thể, thực tế, dễ thực hiện và trên hết, giúp cho tình HĐ giữa anh chị em bốn biển năm châu trở thành sự thật ngay trong đời sống hàng ngày, chứ tình HĐ không chỉ chết cứng trong điều luật Thứ Tư của mỗi người chúng ta.

Tôi mạo muội đưa ra một số ý kiến để mong sự góp ý thảo luận rộng rãi. Mong quý độc gia của Liên Lạc lên tiếng để Phong trào HĐVN tại hải ngoại được tồn tại và phát triển qua những sinh hoạt cụ thể và thực tế. Tránh bệnh hình thức.

Bài này không phản ánh ý kiến hay chủ trương của Ban Biên Tập Liên Lạc. Ngoài ý kiến HĐTN nên lập thành một mạng lưới đón tiếp anh chị em HĐ du lịch thế giới là ý kiến của Trương Nguyễn Văn Hiệp, cựu đạo trưởng đạo Thủ Đô trước năm 1975 hiện đang cư ngụ tại miền Bắc California, tất cả những ý kiến khác trong bài viết này là ý riêng của người ký tên và chịu trách nhiệm dưới đây:

Sóc Lý-luận Trần Anh Tuấn
17/7/2010

PHÂN ƯU
NHẬN ĐƯỢC TIN BUỒN

Cụ bà
NGUYỄN THỊ HUYỀN
thân mẫu Trưởng Phạm Duy Thắng Ủy Viên
PTLLHĐVN Miền Trung Hoa Kỳ
tạ thế ngày 6 tháng 7 năm 2010 tại Cần Thơ
Việt Nam, hưởng thọ 90 tuổi.
Thành kính chia buồn cùng Tr. Thắng và tang
quyển.
Nguyễn Cầu Linh hôn Cụ Bà Nguyễn Thị
Huyền
sớm được về nơi Vĩnh Cửu.

THANH KINH PHAN UU:

Quy Ước Tu Thân

Đỗ Quý Toàn

Tu thân nghĩa là tự sửa mình cho tốt hơn. Khi bước vào tráng đoàn, bạn sẽ chọn một cuốn sổ tay, hoặc một folder trong máy computer cá nhân của mình, dùng phương tiện đó lập ra một quy ước tu thân. Sau đó, ghi lại những kết quả của công việc tu thân. Chúng ta gọi đó là một “quy ước,” tức là gồm những điều ấn định để làm theo (*quy*) và mình hứa sẽ làm đúng (*ước*). Mục đích của các quy ước đó là tự sửa mình.

Quy Ước Tu Thân của các Tráng Sinh là một tập tục đặc biệt của Hướng Đạo Việt Nam. Hai chữ Tu Thân nhắc đến truyền thống Khổng Giáo trong văn hóa người Việt qua hàng ngàn năm lịch sử. Hiện nay, sang thế kỷ 21, ở các nước Á Đông như Nhật Bản, Nam Hàn, Đài Loan và cả trong nước Trung Hoa đang có phong trào học lại phương pháp giáo dục theo Khổng Giáo; cũng vì nền giáo dục này chú trọng đến việc tu thân. Hầu hết các huynh trưởng Hướng Đạo Việt Nam đầu tiên từ thời 1930 đều được giáo dục ngay trong gia đình theo tinh thần Khổng Giáo, chúng ta thấy từ phương pháp, ngôn ngữ cho tới nghi lễ của Hướng Đạo Việt Nam đều mang nặng ảnh hưởng này.

“Tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ” là bốn công việc chính trong cuộc đời của một “người quân tử,” tức mẫu người lý tưởng của đạo Khổng. Bốn bốn phạm này được nêu lên trong chương đầu của sách Đại Học, một trong bốn cuốn sách căn bản trong giáo dục Khổng giáo (gọi là Tứ thư: Luận Ngữ, Mạnh Tử, Đại Học, Trung Dung). Sau khi nêu ra bốn bốn phạm và các điều thiết yếu để thực hành, Đại Học ghi tiếp câu Khổng Tử nói rằng: “Tư ông vua cho tới người dân thường, ai cũng phải lấy việc tu thân làm gốc” (Tự thiên tử dĩ chí ư thứ nhân, nhất thị giai dĩ tu thân vi bản.) Nếu cái gốc mà loạn thì phần ngọn không thể yên trị được (Kỳ bản loạn nhi mạt trị, phủ hỹ).

Dưới ảnh hưởng của nền giáo dục đó, Hướng Đạo Việt Nam đã có tập tục đề nghị các tráng sinh, những người bước vào tuổi trưởng thành, tự mình lập quy ước tu thân. Phải có ý thức về công việc tu thân, phải tập thói quen sửa mình, suốt đời tiếp tục tu thân không nghỉ.

Nâng đỡ tinh thần

Tráng đoàn là một cộng đồng huynh đệ sống ngoài trời và giúp ích. Đó là lời mô tả của B.P., có thể coi là định nghĩa của tráng đoàn, của một toán tráng sinh. Cộng đồng huynh đệ này sẽ giúp mọi tráng sinh và từng tráng sinh một khung cảnh tốt để thực hiện việc tu thân. Như câu tục ngữ Việt Nam vẫn nói, “Ăn cơm có canh, tu hành có bạn,” ngay trong việc rất riêng tư là tu thân chúng ta vẫn cần một hay nhiều người bạn đồng hành, để khích lệ mình, để nâng đỡ và góp ý kiến khi cần đến. Mà thế nào cũng có lúc cần đến. Tuy nhiên phải nhớ công việc tu thân là trách nhiệm của riêng mỗi người.

Khi gia nhập tráng đoàn, thế nào bạn cũng chọn một người “anh tinh thần” hoặc “chị tinh thần” (còn gọi bằng chữ Hán là bảo huynh, bảo tỷ). Những người anh hay chị đó, cũng như anh chị em trong toán sẽ giúp bạn trong công

việc tu thân. Nhưng tu thân bao giờ cũng là một việc riêng tư, nhiều khi rất riêng tư. Cho nên bảo huynh hoặc bảo tỷ không nhất thiết phải can thiệp vào việc thiết lập bản “nội quy” bạn tự đặt cho mình, cũng như việc theo dõi quá trình thi hành các quy ước đó. Bảo huynh, bảo tỷ phải rất tế nhị, khôn ngoan. Nên nghĩ mình sẽ đóng vai trò khích lệ, cổ vũ, chứ không phải vai trò thanh tra, kiểm soát. Phương pháp giáo dục Hướng Đạo, từ tuổi sói con, chim non cho tới tuổi lớn hơn, vẫn luôn luôn nhắm khích lệ các hành vi tốt, chứ không dựa vào việc trừng phạt những cái xấu. Chúng ta cần thực hiện công việc tu thân một cách tích cực, lạc quan, chứ không nên biến thành một không khí u ám với một thái độ tiêu cực. Tu thân không nhằm tự phê bình, kiểm điểm những lỗi lầm trong cuộc đời, như việc ăn năn sám hối trong các tôn giáo. Các hướng đạo sinh đều phải có sinh hoạt tín ngưỡng, và sẽ làm công việc tự kiểm soát, tự phê phán trong khung cảnh, theo tinh thần và nghi lễ tôn giáo của họ. Trong tráng đoàn, tu thân là một cuộc hành trình tích cực. Chúng ta tin tưởng rằng mỗi người đều có khả năng tự sửa đổi mình, tráng đoàn tạo khung cảnh giúp mọi đoàn sinh làm công việc đó một cách lạc quan, yêu đời.

Cho nên, một tráng sinh có thể tường thuật và xin ý kiến bảo huynh, bảo tỷ về những tiến triển của mình khi thực hiện quy ước tu thân; có thể đem chuyện đó ra trình bày trong cả toán hay tráng đoàn; nhưng lúc nào cũng nên giữ nguyên tắc là mọi người phải tôn trọng tính chất riêng tư của việc tu thân. Bạn có thể kể với người anh hay chị tinh thần rằng, “Em đang đạt được một vài tiến bộ,” hoặc “Em đang gặp khó khăn,” mà không nhất thiết lúc nào cũng nêu rõ chi tiết. Tất nhiên, nếu những người anh hay chị đó biết rõ thì vẫn hơn, vì họ có nhiều kinh nghiệm về phương cách tự thúc đẩy mình cho việc tu thân có hiệu quả thêm, hoặc biết đối phó với các khó khăn một cách dễ dàng hơn. Nhưng bảo huynh và bảo tỷ không đóng vai kiểm soát viên, vai thanh tra theo dõi, mỗi tráng sinh chịu trách nhiệm với chính mình trong việc tu thân.

Sửa mình như thế nào?

Tu thân nghĩa là sửa mình. Khi nói “sửa mình” chúng ta có thể hiểu nhiều cách khác nhau. Các bạn trẻ lớn lên mang trong đầu những dự định tương lai cho chính mình và cho xã hội, trong đó có hình ảnh lý tưởng về con người mà mình muốn đạt tới. Khi thiết lập một chương trình tu thân, chúng ta sẽ đặt mục tiêu là thay đổi mình để có ngày trở thành mẫu người lý tưởng đó.

Đây là một chương trình lớn, rất đáng theo đuổi, nhưng quá lớn trong phạm vi sinh hoạt của một tráng sinh trong một toán, một tráng đoàn.

Chúng ta có hình ảnh một mẫu người lý tưởng, với 10 điều luật và ba lời hứa của Hướng Đạo, với châm ngôn “Giúp Ích” của ngành Tráng. Phong trào Hướng Đạo tạo khung cảnh cho thanh thiếu niên xây dựng mình theo mẫu người lý tưởng đó. Phương pháp Hướng Đạo khuyến khích các em “sói con nghĩ tới người khác trước;” hoặc “sói con sạch sẽ, sói con thực thà, sói con vui vẻ;” đều là những bước chân nhỏ nhỏ để tập đi trên con đường lý tưởng. Các thiếu sinh tập thói quen giữ lời hứa, tập đúng giờ, tập mỗi ngày làm một việc thiện cho người khác thêm an vui. Đó cũng là những bước nhỏ nhỏ tiến tới cùng một mục đích. Tráng sinh đến tuổi tự mình gánh trách nhiệm việc đào luyện chính mình, tự

quan sát mình, tự sửa mình, chúng ta dùng quy ước tu thân.

Cho nên hãy sử dụng quy ước tu thân như một phương tiện nhỏ, để làm những việc nho nhỏ trước đã. Những việc vĩ đại sẽ còn nhiều thời giờ để theo đuổi, có thể để suốt đời mà theo đuổi. Ý thức như vậy sẽ giúp chúng ta không bị vướng vào thái độ “cầu toàn” (perfectionist) thường dễ gây tình trạng chán nản, bi quan, khi mình tu sửa mãi vẫn chưa thấy con người lý tưởng xuất hiện, hoặc xuất hiện trong giây lát rồi lại biến mất!

(1) Việc sửa mình không phải là sửa đổi con người, sửa đổi toàn diện tính nết của mình.

Hãy giới hạn, chúng ta chỉ có thể thay đổi một số hành động, tác phong, một số thái độ, phản ứng, gọi chung là những hành vi, hoặc “động thái”. Giáo dục người, hay tu sửa chính mình, trước hết là thay đổi một số hành vi, động thái, tiếng Anh là behavior modification. Nhà giáo dục không nên có tham vọng thay đổi luôn tánh tình, bản chất một con người, ngay cả những đứa con nhỏ do mình sinh ra. Có nhiều thứ không thể sửa đổi được, hoặc sửa rất khó, hãy biết trước như vậy.

Tu thân đi từ nhỏ tới lớn. Trước hết, hãy đặt mục tiêu thay đổi một số hành vi (như cách nói năng, giọng nói, nét mặt, cách phản ứng, cư xử, đối đáp, vân vân). Theo lối giáo dục Việt Nam đời xưa, học trò mới đến nhà thầy phải tập cách quét nhà, pha nước, nói năng (gọi là sái, táo, ứng đối) trước khi học chữ. Tu thân là đặt một chương trình thay đổi một số hành vi của mình, từng bước một, chứ không phải là suy nghĩ, ước ao về một con người lý tưởng mà mình mong đạt được. Những hành vi thay đổi rồi sẽ ảnh hưởng và cải thiện các thói quen, những tập khí khác; tổng cộng các hành vi được thay đổi sẽ tạo ra một con người mới. Không nên nghĩ chúng ta cần thay đổi bản chất hoặc tính tình mình rồi sau đó các hành vi sẽ thay đổi theo. Nên làm ngược lại: Thay đổi hành vi, con người sẽ chuyển hóa.

(2) Hãy bắt đầu một quy ước tu thân với lời tự hứa mình sẽ thay đổi một vài thói quen không tốt. Không tốt, nghĩa là nó có hại cho bản thân mình, hoặc làm cho người chung quanh mất an vui. Không nên liệt kê 100 thói quen cần thay đổi ngay lập tức; hãy thử thách mình với 2, 3 thói xấu thường mắc phải mình muốn sửa. Lập quy ước tu thân bằng những bước đầu nho nhỏ và đi từng bước một, không vội vã. Mỗi bước đi tới đích sẽ giúp cho các bước đi tiếp theo mạnh mẽ hơn, có hiệu quả hơn và nhanh chóng hơn, một thứ “synergy” khi cộng hai bước lại thì kết quả lớn hơn tổng số của hai bước đó.

(3) Phải chọn những điều cụ thể để thay đổi chứ không phải những khái niệm trừu tượng. Thay vì viết: “Tôi tự hứa sẽ giữ đức trung tín” thì hãy chọn một hành động là “Tôi sẽ chỉ hứa khi thấy mình làm được”; hoặc “Tôi sẽ giữ đúng giờ khi hẹn với người khác.” Thay vì nói “Tôi sẽ ăn ở sạch sẽ hơn” thì hãy chọn một thứ chỉ tiêu, thí dụ: “Tôi sẽ lau nhà vào ngày Thứ Ba và Thứ Bảy;” hoặc “Tôi nhất định mỗi buổi tối đều đánh răng.”

Chọn quy ước tu thân dựa trên các việc cụ thể như vậy có rất nhiều ích lợi. Thứ nhất là chúng dễ quan sát. Có làm được hay không, thấy ngay. Đức trung tín là một điều trừu tượng, giữ đúng giờ hẹn là một hiện tượng cụ thể, có đúng giờ hay không, hẹn với ai, vào lúc nào, mình biết liền!

Thứ nhì là những chuyện cụ thể mình có thể đo lường được, để biết mình có tiến bộ trong việc sửa mình hay thụt

lùi. Nói “Chừa bớt thuốc lá” đã là cụ thể, nhưng nói “Mỗi ngày không hút hơn hai điếu thuốc” thì cụ thể hơn và dễ thấy kết quả hơn. Trong mấy ngày qua mình có làm đúng lời hứa chỉ hút 2 điếu thuốc hay không? Sau đó, giảm xuống còn một điếu mỗi ngày, rồi sẽ đến lúc bỏ hút thuốc, mọi bước tiến bộ đều có thể đo lường được. Khi chọn các động thái có thể đo, đếm được, chúng ta dễ tu thân, sửa mình hơn. Nếu đạt được tiến bộ, sẽ cảm thấy hăng hái phấn khởi. Có thể tự phân tích xem mình đã tiến hoặc lùi trong những hoàn cảnh nào, do đó biết cách tạo thêm những hoàn cảnh thuận tiện giúp mình tu thân; và tránh các “ngịch cảnh” phá hủy công trình tu tính của mình.

(4) Lúc đầu nên chọn một số mục tiêu thay đổi hành động, cử chỉ, hoặc ngôn ngữ (tức là cách nói năng) của mình mà có ảnh hưởng đến người chung quanh, chứ không nên chỉ tu sửa những thói, tật mà chỉ một mình biết thôi. Bởi vì khi tự mình quan sát mình thì khó tránh chủ quan; còn khi hành vi của mình thay đổi ảnh hưởng tới người khác người ta sẽ nhận ra và có thể đáp ứng liền. Quan sát phản ứng, thái độ của người khác thì dễ thấy, và khi thấy mình đạt được kết quả tốt thì được khích lệ.

Thí dụ, chúng ta quyết định tập thói quen không ngắt lời người khác. Hay là tập thói quen nhìn thẳng vào mắt người khác khi họ đang nói. Tập được một trong những thói quen đó phải mất hàng tháng, hàng năm. Nếu trong một năm mà mình tập được thì thế nào cũng tạo được không khí an vui hơn cho mọi người chung quanh mình, có thể thấy thái độ của mọi người đối với mình cũng thay đổi. Nhưng khi tập các thói quen trong hành vi như vậy, tự nhiên chúng ta cũng tập được thói quen nội tâm, tức là lúc nào cũng ý thức được mình đang làm gì, đang nghĩ, đang nói như thế nào. Một cách gián tiếp, đó chính là cách ta thay đổi con người mình.

Thí dụ khác: Tập thói quen không vút rác, những mẩu rác nhỏ bắt cứ chỗ nào; luôn luôn bỏ vô thùng rác. Không có ai chứng giám, khen ngợi mình mỗi khi làm đúng lời tự hứa đó, nhưng chính mình sẽ nhìn thấy có tiến bộ hay không. Niềm vui khi giúp cho xã hội chung quanh sống sạch sẽ, an vui hơn, chỉ một mình mình biết, nhưng sẽ khích lệ mình thực hiện những điều tu thân khác.

(5) Không nên chọn những mục tiêu kiên cố khó tấn công quá. Thất bại, hoặc chiến đấu quá nhiều năm tháng mà vẫn chưa thấy hút kết quả nào, sẽ ngã lòng. Hãy bắt đầu với những mục tiêu nho nhỏ, những tật xấu lâu năm nhưng vẫn dễ thay đổi, hoặc những thói tốt nho nhỏ mà mình hay sao lãng. Nhớ lời người xưa: “Đừng thấy những việc thiện nhỏ mà không làm, đừng thấy những việc ác nhỏ mà không tránh.”

Năng suất tăng dần

Tu thân là một việc làm suốt đời, tuổi tráng sinh là lúc chúng ta bắt đầu làm việc đó một cách có ý thức, một cách chủ động. Nên nhớ, con đường tu thân không giống một con đường thẳng, theo trình t□, bước một bước rồi thêm một bước nữa, từng bước một theo nhau (sequential). Tu thân là một diễn trình năng động và phức tạp, với kết quả tăng dần dần.

Trong kinh tế học người ta hay nói đến quy tắc “năng suất giảm dần.” Đầu tư một đồng có năng suất lời 20%,

nhưng đồng vốn thứ hai chắc sẽ chỉ có lời 18%; và cứ thế giảm dần đến xuống đến số không. Nhưng trong đời sống, có nhiều hiện tượng với năng suất tăng lên chứ không giảm, ngay cả trong phạm vi kinh tế. Khi chỉ có 100 người dùng internet thì lợi ích còn nhỏ, khi 100,000 người dùng thì lợi ích tăng gấp bội, khi hàng trăm triệu người dùng thì lợi ích không thể nào dự đoán trước được.

Tu thân cũng vậy. Chúng ta không phải chờ bước thứ nhất đạt được rồi mới thử đi bước thứ nhì. Có khi ba bước cùng tiến tới một lúc thì có hiệu quả hơn là chờ đi từng bước một. Lợi ích khi thực hiện đủ 5 bước sẽ lớn hơn tổng cộng những lợi ích của từng bước đó; thay vì tăng gấp 5 thì lại tăng lên gấp mười.

Khi nói đến tu thân là chúng ta đã chấp nhận rằng mình cần tu sửa và muốn sửa đổi. Nhưng nói “lấy việc tu thân làm gốc” không có nghĩa là tất cả quá trình tu thân chỉ là những hành động tiêu cực, đi tìm những cái xấu, cái dở, rồi sửa đổi chúng dần dần. Tu thân không phải là tự chỉ trích, tự hành hạ, tự si và mình suốt đời. Ngược lại, chúng ta có thể chọn một thái độ tích cực hơn: Tu thân tức tập các thói quen tốt.

Khi ta vun trồng được những thói quen tốt, phát triển các phản ứng đẹp trước mặt mọi người, thì nhân đó mà nhiều thói quen xấu, tính xấu, phản ứng xấu có thể sẽ tự chúng từ từ biến đi. Thí dụ như tính nóng nảy, hay nổi giận khi nghe những lời nói trái ý mình, tính này cần phải bỏ. Muốn giảm bớt được tật xấu này rất khó. Nhưng chúng ta hãy tập một thói quen tốt, thí dụ hãy mỉm cười nhiều hơn. Mỗi khi nghe ai nói gì cũng lắng nghe và miệng mỉm cười. Trong lúc đang tập thói quen tốt này thì tật nóng nảy, tật nói năng lỗ mãng, hồ đồ tự nó giảm bớt đi. Khi nghe người khác nói, nhìn vào nét mặt người đó và trong đầu đã tự hỏi tại sao người đó nói như vậy. Tập nghe chỉ cốt để hiểu ý người khác, mà không phán đoán khen chê, không phản ứng ngay, thì chính thói quen tốt này sẽ lần lần phát triển làm cho thói quen xấu cũ bớt đi.

Trong mỗi con người của chúng ta có biết bao nhiêu thứ tốt nằm sẵn, như các hạt giống chỉ chờ được tưới nước vào là đua nhau mọc lên, ngày càng nhiều hơn. Tu thân là làm công việc tưới bón đó hàng ngày, coi đó là một thú vui, tạo thành một “hobby” chơi suốt đời không chán.

Có những thứ trong đời mà khi mình đem cho thì không những mình vẫn giữ được cái mình đang có, không hề bị mất, mà còn khiến cho cái mình đang có chính nó lớn hơn trước nữa. Thí dụ tình yêu thương. Thí dụ, nụ cười hay lời nói ngọt ngào. Một cách tu thân là đem chia sẻ những thứ vốn quý báu của mình với người khác. Những cử chỉ, hành động, lời nói của mình giúp tăng niềm vui hoặc giảm bớt phiền não cho người khác, mình hãy tập trước đi, vui lắm. Đem việc tu thân của mình làm một tặng phẩm kín đáo gửi cho người chung quanh. Đó là một phương pháp gia tăng năng suất của việc đầu tư vào chính mình. Càng đem tặng cho nhiều người, ích lợi đem về cho mình càng lớn hơn.

Xin chúc các bạn tráng sinh thành công.

Đỗ Quý Toàn

Cựu Ủy viên ngành Tráng Hương Đạo Việt Nam (1965 - 1968)

Lời Tò So n: Đây là một Kiến Nghị của một Trưởng Niên tại Virginia, Tr. Nguyễn Đức Tùng. Kiến nghị này được gửi lên Diên Đoàn Trưởng Niên cho Đại Hội Đồng HĐVN nhân Hội Nghị Trưởng và Ban Thường Vụ HĐVN nhóm họp tại Montreal, Canada ngày 11/7/2010. Đã có 2 ý kiến góp ý cho đề nghị này. Nhận thấy đây là một ý kiến gửi đến HĐTN, nhưng không phải tất cả mọi Trưởng Niên, hoặc HĐS đều có thể được đọc. Vì lý do đó, trong nhiệm vụ thông tin, Liên Lạc xin được phổ biến đến quý TN và ACE Hương Đạo để tường.

KIẾN NGHỊ ĐỀ ĐẠI HỘI ĐỒNG HƯƠNG ĐẠO VIỆT NAM THẢO LUẬN

Nguyễn Đức Tùng

Thưa quý trưởng trong Hội Đồng Trung Ương và trong Ban Thường Vụ Hương Đạo Việt Nam và quý trưởng tham dự đại hội đồng Hương Đạo Việt Nam tại Canada năm 2010,

Chúng tôi, Nguyễn Đức Tùng, xin đề nghị một số thay đổi như sau để đại hội đồng thảo luận.

ĐỀ NGHỊ I : Thay đổi danh xưng hiện tại trở thành HƯƠNG ĐẠO VIỆT NAM TẠI HẢI NGOẠI để khẳng định tự thể độc lập với Hương Đạo Việt Nam trong nước. Các tổ chức khác đã làm từ lâu như Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất tại hải ngoại, Hội Ái Hữu Đồng Khánh Quốc Học tại Texas, tại California hay tại Pháp chẳng hạn v.v.. Văn phòng hương đạo thế giới đã chấp nhận cho Cambodia làm hội-viên thì có thể sẽ đến lượt Việt Nam. Sống ở hải ngoại khó lòng chúng ta có thể đại diện cho hương đạo Việt Nam trong nước và ngược lại. Song song với chuyện này chúng ta không nên đặt nặng việc tìm kiếm sự công nhận của văn phòng Hương Đạo thế giới vì thực tế không có được; sau thế chiến thứ hai các hội hương đạo ở đông âu đều mất thế hội viên. Chúng ta cũng không có liên hệ gì với hương đạo Á Châu Thái Bình Dương vì không có nhiều đoàn sinh sống trong vùng đó; đây là chuyên nội bộ của chi-nánh Hương Đạo Việt Nam tại Úc sống trong vùng liên hệ. Chúng ta dồn nỗ lực vào các chuyện phát triển khác.

ĐỀ NGHỊ II : TÁCH RỜI CHỨC VỤ CHỦ TỊCH HỘI ĐỒNG TRUNG ƯƠNG VÀ CHỦ TỊCH BAN THƯỜNG VỤ. Đây không phải là điều mới mẻ. Năm 1969(?) trưởng Huỳnh văn Diệp đắc cử chức vụ chủ tịch ban thường vụ và trưởng Diệp đã mời bác-sĩ Nguyễn văn Thor làm hội trưởng Hội Hương Đạo Việt Nam; trưởng Diệp được bầu ra và trưởng Thor được mời. Chủ tịch ban thường vụ có thể là người rất trẻ, sinh ra ở hải ngoại và có thể chưa hề sinh hoạt hương đạo ở Việt Nam cũng không sao. Một hai thập niên nữa điều này sẽ đến khi tre tàn măng mọc. Chủ tịch hội đồng trung ương là một chức vụ biểu tượng cao quý mà các trưởng và đoàn sinh trông lên và cộng đồng Việt nam ở hải ngoại nhìn vào khác gì một vị vua trong chính thể

quân chủ lập hiến có thủ tướng như Anh quốc, Thái Lan,.. Theo thiên ý của chúng tôi vị này cần có quá trình sinh hoạt và đóng góp cho hướng đạo lâu dài, tối thiểu phải là trường đã được ân thưởng bậc đầu bội tinh của Hướng Đạo Việt Nam.

ĐỀ NGHỊ III : TẠI HOA KỲ THÊM CẤP ĐẠO GIỮA CẤP LIÊN ĐOÀN VÀ MIỀN :
Xin thay đổi trở lại như tổ chức trước 1975. Ngày nay chúng ta đều nhận diện quá khứ nhau bằng cấp Đạo, ví dụ tôi thuộc đạo Long Biên, anh thuộc Đạo Ái Tử, chị thuộc đạo Lâm Viên. Thực tế trong một Miền các đơn vị có khi chỉ gặp nhau ở trại Thăng Tiến mà thôi ví dụ đơn vị ở Maine có gặp thêm đơn vị ở florida bao giờ hay là hàng năm làm sao đơn vị ở Minnesota hay Michigan có thể về Texas dự trại Miền Trung Nam Hoa Kỳ được. Sống chung trong một vùng địa lý hẹp hơn có thể có sinh hoạt chung, đó là Đạo là Châu ở Việt Nam trước 1975.

ĐỀ NGHỊ IV : THAY ĐỔI THỂ THỨC BẦU CỬ Ở ĐẠI HỘI ĐỒNG :
Đề nghị các trường đơn vị phải được bỏ phiếu ở đại hội đồng cho chính đơn vị của mình, nếu không ít nhất cấp liên đoàn trường phải được có phiếu bầu. Điều này sẽ khuyến khích trường đơn vị về tham dự đại hội đồng đông hơn. Khi họ được trực tiếp bầu họ sẽ xây dựng và bảo vệ tổ chức trung ương mạnh hơn. Đời sống kinh tế và địa lý xa xôi nếu chỉ ngồi dự thỉnh ít ai buồn đi. Có những vị huynh trưởng mà uy tín kinh nghiệm lớn lao phải có phiếu bầu. Cụ thể là ban cố-vấn HĐTU phải có phiếu bầu (trong football tại Mỹ hay trong tennis gọi là wild card vì người đó chơi hay quá nên được mời không cần xếp hạng hay rank gì cả). Cách bầu cử hiện nay cho phép bốn vị đại diện Miền ở Hoa kỳ quá nhiều quyền hạn. Cá nhân mỗi vị này “drop” mỗi người một lúc 25-35 phiếu vào thùng trong khi các chi nhánh Canada, Âu Châu, Úc Châu chỉ vài phiếu, bầu cho vui chứ có ảnh hưởng gì đâu. Các chi nhánh này nếu nghiêm được cũng không cần đến đại hội đồng làm gì. Bốn vị đại diện Miền này quyết định vận mệnh của Hướng Đạo Việt Nam tại hải ngoại. Cuộc bầu cử tại đại hội đồng thực tế sẽ trở thành một ván bài poker chỉ bốn người chơi. Điều này cần phải thay đổi ngay. Thực tế trong một Miền rộng lớn các đơn vị, các liên đoàn sẽ bỏ phiếu khác nhau và việc tiến gần về trực tiếp bầu phiếu này sẽ phản ảnh kết quả bầu cử trung thực hơn. Làm sao mà 10-20 liên đoàn trong một Miền “nhất trí” tổ chức Thăng Tiến ở đâu hay “nhất trí” bầu một trường nào đó vào một chức vụ gì; hình thức cho phép đại diện Miền “vote a unique block” 25-35 phiếu không nói lên được ý nguyện của các đơn vị vì vị đại diện này sẽ vote theo ý của mình. Có nhiều vấn đề “pop up” ngay trong đêm đại hội đồng thì cá nhân vị đại diện miền này sẽ vote 25-35 phiếu theo ý mình mà thôi. Cách thức “winner takes all” trong bầu cử tổng thống hoa -kỳ cho cấp tiểu bang không nên áp dụng trong Hướng Đạo. Từ ngày học trung học chúng ta đã biết khiếm khuyết này và thực tế ông Al Gore được nhiều dân bỏ phiếu làm tổng thống hơn là tổng thống Bush. Thừa quý trường, vì công việc sinh sống chúng tôi không về dự thỉnh đại hội đồng được nên mới viết kiến nghị này đề trình lên đại hội đồng thảo luận,

Góp Ý

Tô Văn Phước

Đề nghị I: Từ trước hội nghị ở Costa Mesa, chúng ta đã dùng “ Hướng Đạo Việt Nam Hải Ngoại “ (đính kèm Angefügt). Sau hội nghị Trường Costa Mesa, chúng ta có “ danh xưng mới “: Hội Đồng Trung Ương (HĐTƯ) - HĐVN!. Thiết nghĩ tự danh xưng này “ đã xác định vị trí “ của chúng ta. Chắc chắn trong chúng ta không ai không biết rằng đối với Văn Phòng HĐTG, may ra chúng ta là một cảm tình viên, không bao giờ sẽ được công nhận.....

Trong tương lai, hướng đạo trong nước Việt Nam sẽ được văn phòng HĐTG chấp nhận làm hội viên là quyền của văn phòng, không là chuyện của chúng ta. Có một điều, theo ngu ý, dứt khoát là anh chị em trong nước sẽ KHÔNG CHỌN DANH XƯNG HĐTU – HĐVN nộp cho văn phòng HĐTG! Thật ra giữa chúng ta và trong nước, “ không ai có thể đại diện cho ai !” Huống chi, theo một văn thư minh xác trước đây của Trường TTK Trần Hoàng Thân, đại ý các Đơn vị HĐ chúng ta hiện nay là xuất phát từ cộng đồng người Việt tị nạn...; song song một văn thư khác nhấn mạnh Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ là biểu tượng chính của HĐTU – HĐVN lại càng cho thấy: “ .. không ai đại diện cho ai cả !” khi mà 2 biểu tượng hoàn toàn trái ngược nhau !!

Kết luận: Chúng ta không cần thiết thay đổi danh xưng.

Đề Nghị II: Theo ghi nhận của Trường LÊ NGỌC BUU trong quyển tìm về cội nguồn HĐVN (lưu hành nội bộ - tủ sách Ngành Trăng 2006) chương mười một Huynh Trưởng HĐVN 1930 – 1975 trang 378: “ 10. Nhiệm kỳ 1967 – 1969 - Hội Trưởng: Luật sư Phan Thanh Hy ; - Tổng Ủy Viên : Trường Huỳnh Văn Diệp “. Trang 387: “ Trường Nguyễn Văn Thơ - Hội Trưởng HĐVN 1970 – 1975 “ (thời gian này Tổng Ủy Viên: Trường Trần Văn Lược ..sđd trg 378). Việc Tr. Diệp mời Tr. Thơ không thấy ghi !

Nhiệm vụ và quyền hạn của Trường Chủ tịch HĐTU bao gồm những gì? Quyền hạn và nhiệm vụ của Trường Chủ tịch BTV thì đã rõ! Như vậy nên hay là không nhất thiết phải tách rời hai nhiệm vụ này?

Ngày 13.3.2010, Trường Chủ tịch BTV, Võ Thành Nhân, ký và phổ biến quyết nghị thành lập Ban tổ chức bầu cử trách vụ Chủ tịch BTV và Ủy viên Kiểm soát tài chánh. Dựa theo quyết nghị của Tr. Chủ tịch BTV và đề nghị của Tr. Tùng, nếu chúng ta cùng tán đồng việc tách rời hai nhiệm vụ thì xin đề nghị (cụ thể):

- Chủ tịch HĐTU chủ tọa các phiên họp của HĐTU cũng như điều hành việc bầu cử.
- là Trường Ban, cùng các thành viên, có nhiệm vụ tổ chức bầu cử hai trách vụ nêu trên.
- nhận các khiếu nại của Thành viên chính thức thuộc HĐTU đối với “ cá nhân trong BTV “ sau khi đã gửi đến BTV mà không được cứu xét theo thời gian qui định.
- giữa Chủ tịch HĐTU và BTV không tìm được giải pháp, Chủ tịch HĐTU sẽ triệu tập hội nghị bất thường.....

Khi hội đủ yêu cầu của Ban phụ trách bầu cử qui định về Ứng viên, các Trường đang sinh hoạt đều có quyền nộp đơn. Điều kiện đã hay không đã sinh hoạt với HĐ trước năm 1975, có hay không

có huân chương Bắc Đẩu, không là, và không nên là, điều kiện “ ất có và đủ (?) “ cho việc ứng (hay đề) cử.

Đề Nghị III: Tuy đây là việc (riêng!) của Hoa Kỳ, cũng xin được thưa:

Với mục đích tạo điều kiện để các Đơn vị (ĐV) sinh hoạt đạt được kết quả mong muốn, thiết nghĩ trong chúng ta không ai ... khư khư bảo thủ mà sẽ linh động dựa theo thực tế kiện toàn tổ chức, nếu nhu cầu cần phải ! Nếu tán đồng thì Đạo sẽ là kết hợp của một số các Liên đoàn gần nhau (ít nhất 2 hay 3 LĐ?) và Miền cũng sẽ gồm các Đạo, hiểu là Châu như Tr. Tùng ghi trên.

Đề Nghị IV: Việc tham dự Đại Hội Đồng (ĐHĐ) theo qui định hiện hành, phải là Thành viên chính thức. Nếu chúng ta cùng đồng ý cải tổ theo đề nghị III nêu trên thì Cấp Đạo sẽ là Thành viên chính thức tham dự ĐHĐ. Ngoài những điều khoản chung trong nội qui đã ban hành, cấp Miền (hay Đạo) có nội lệ riêng nhằm phù hợp với địa phương. Trong đó việc qui định bỏ phiếu ở ĐHĐ như thế nào là tùy ý kiến của các LĐ trực thuộc. Dù sao cũng phải chấp thuận “ luật chung “: đa số thắng thiểu số !

Cấp Đơn vị và LĐ không thể là Thành viên chính thức !
Cổ vấn là do BTV mời trực tiếp nhằm giúp ý kiến theo chuyên môn. BTV có thể không mời, trừ điều Nội qui ghi: Cựu CT-BTV (đương nhiên) là Cổ vấn...

Vì vậy, thiết nghĩ Trưởng Ban Cổ vấn thay mặt bỏ phiếu là đủ !
Ghi chú sau cùng: không ai nghĩ rằng... dự ĐHĐ cho vui, nếu không bị trở ngại ...Ăn cơm nhà vác ngà voi thì chắc là có khác với bầu bán ngoài HĐ! Trưởng Vĩnh Đào, Trưởng Thuật cũng đã là Chủ tịch BTV ...

Tô Văn Phước

BAI GOP Y

Với Trưởng Nguyễn Đức Tùng
Về đề nghị cải tổ Hội Đồng Trung Ương HĐVN

Cypress, Ngày 10 Tháng 5 Năm 2010

Thân gửi Trưởng Nguyễn Đức Tùng
Ủy viên 50/50 BTV/HĐTƯ/HĐVN.

Nhân đọc bài đề nghị thay đổi danh xưng và cơ cấu tổ chức HĐTU của Trưởng trên diễn đàn HĐTrN. Tôi thấy đây là một vấn đề rất quan trọng và tế nhị, nên xin mạo muội trao đổi với Trưởng một vài ý kiến:

Có lẽ vì Trưởng quá bận rộn với công việc của một lương y, không có thì giờ đọc tập hồi ký của Tr. Trần Văn Khắc viết về lịch sử HĐVN, nên Trưởng không biết những chuyện gì đã xảy ra trong những năm 1975-80, thời gian người Việt tỵ nạn CS mới đến định cư tại Hoa Kỳ, vì thế Trưởng mới cao hứng đề nghị HĐTU/HĐVN cải sửa danh xưng thành “**HĐVN hải ngoại**”, một tổ chức từng gây quá nhiều tai tiếng cho phong trào HĐVN không còn ai muốn nhắc đến nữa.

Tục ngữ có câu: “không biết thì không có tội” vì vậy tôi không phàn nàn gì về đề nghị này của Trưởng, mà chỉ trình bày sơ lược về Tổ chức này để Trưởng và những anh chị em huynh trưởng trẻ, mới tham dự cuộc chơi HĐ sau này

có thể hiểu biết tận tường hơn.

1/ **Hướng Đạo Việt Nam Hải Ngoại (Vietnamese Overseas Scouting):**

Tổ chức “**Hướng Đạo Việt Nam Hải Ngoại**” là một cơ quan bất vụ lợi (Non profit) do mục sư Nguyễn Quang Minh thành lập và đăng ký tại Bộ Thương Mãi Tiểu Bang Oregon (Department of Commerce Corporation Division State of Oregon) ngày 15 tháng 3 năm 1976. Chủ tịch tiên khởi là Tr. Mai Liệu và Tổng Thư Ký là mục sư Nguyễn Quang Minh, đặt trụ sở tại nhà Việt Nam số 1972 SW Broadway, Portland Oregon với mục đích giáo dục và từ thiện “education and charity”. Có ra bản tin lấy tên “**Bản Tin HĐVN hải ngoại**” từ số 1 đến số 14 cho tới tháng 4.1978 mới đình bản.

Năm 1978, Vì lem nhem tiền bạc, nên trụ sở “**Nhà Việt Nam**” bị đóng cửa, ms Minh bị truy tố trước pháp luật, b□ Tòa án Portland phạt 8 tháng tù ở và 5 năm quản chế, gây tai tiếng không tốt cho phong trào HĐVN.

Tháng 8 năm 1980, khi các Tr. Trần Văn Khắc, Phan Thi Nguyệt Minh (bà Bs Thơ), Nguyễn Trung Thoại, Đỗ Quý Toàn, Trần Văn Đường, Đinh Xuân Phúc, Trần Cao Linh... đến Portland dự trại kỷ niệm 50 năm HĐVN do hai Trưởng Mai. Liệu và Nguyễn Quang Minh tổ chức, đã có buổi họp riêng với các Trưởng địa phương tại nhà Tr. Liệu và khuyến cáo nên bỏ cơ cấu này để tái lập phong trào Hướng Đạo Việt Nam và văn phòng HĐVN hải ngoại không nên dính dấp vào chuyện xin tiền để bảo trợ cho đồng bào tị nạn tại Đông Nam Á nữa.

Khi tái hoạt động tại Orange County vào năm 1980, thành viên Ban Chi Đạo của tổ chức này từ 3 được tăng lên 11 người (trong đó có tôi), đã quyết định giải tán tổ chức HĐVN hải ngoại và thành lập Hướng Đạo Việt Nam. Lúc bấy giờ ms Minh gửi thư xin từ chức Tổng Thư Ký để lo công việc gia đình và truyền giáo. Tr. Trần Văn Khắc nhận được thư từ nhiệm của ms Minh, liền biên thư đến Tr. Nguyễn Văn Thơ nhờ liên lạc với HDTG, và các Trưởng Phan Như Ngân, Trần Văn Thao v.v.. để bàn tính việc thành lập Hội Đồng Trung Ương HĐVN.

Sau khi tham dự hội nghị Costa Mesa trở về, ms Minh có gửi thư yêu cầu cho anh ấy thì giờ để giải tán cơ quan này trong danh dự và trách nhiệm, nhưng anh ấy chỉ nói vậy thôi, chứ vẫn dùm trì tổ chức này cho đến ngày nay. Vẫn cứ dùng nó để gây quỹ và thực hiện những kế hoạch như huấn luyện trưởng tại Thái Lan, đưa HDS từ VN đi dự ASEAN Jamboree tại Indonesia v.v...theo kế hoạch và dự định của anh ta như chúng ta đã thấy.

Một tổ chức gây cho HĐVN mang nhiều tai tiếng như thế, không lẽ chúng ta đổi danh xưng HĐTU/HĐVN thành HĐVN hải ngoại để mang tiếng nhục hay sao?

2/**Hội Đồng Trung Ương HĐVN (The International Central Committee of Vietnamese Scouting”.**

Mặc dù không phải là thành viên chính thức của Tổ Chức HDTG như Hội Hướng Đạo Việt Nam trước 1975, Hội Đồng Trung Ương HĐVN thành lập tại hội nghị huynh trưởng Costa Mesa thế theo đề nghị của Văn phòng HDTG (thư đề ngày June 7, 1983 của Tiên sĩ Laszlo Nagy gửi Bác sĩ

Nguyễn Văn Thơ và Tr. James W Sands Giám Đốc Quốc Tế Vụ BSA.), trong thời gian hội nghị, có đại diện của hội BSA và hội Nữ HĐ Hoa Kỳ đến quan sát và sau đó, nhanh chóng thừa nhận chúng ta..

3/Nhiệm vụ của HĐTU/HĐVN:

Hiện nay chúng ta đều là công dân các nước Hoa Kỳ, Anh quốc, Canada, Pháp quốc, Đức Quốc hay Úc châu vv... Về chương trình đảng thứ hay phương án giáo dục để huấn luyện đoàn sinh, chúng ta phải áp dụng theo chương trình của HĐ bản địa quy định để con em chúng ta theo kịp trình độ HĐ các trẻ bản x□. Nhiệm vụ của chúng ta là làm sao cho thanh thiếu nhi Việt Nam sinh trưởng tại đây biết bảo tồn và phát huy văn hoá truyền thống dân tộc để không mất gốc như mục tiêu đã được đề ra trong Hiến Chương Costa Mesa.

Trong bài “**Đường hướng và Truyền Thống HĐVN**” của Tr. Mai Liệu đăng trên Bạch Mã số 64 tháng 3 năm 2009, Tr. Liệu cho biết chúng ta chỉ xứng danh Hướng Đạo Việt Nam, nếu chúng ta duy trì được truyền thống của mình trong khi phải thích ứng với hoàn cảnh mới, tại các nước, và phải “thỏa hiệp tốt đẹp” với các hội, Liên hội, hoặc tổ chức HĐ quốc gia, và chúng ta đã sinh hoạt theo đúng đường hướng này hết sức thuận lợi.

Trong gian đoạn 1980-1990, chưa có bóng dáng HDS tại Việt Nam, HĐTU đã từng được Vùng AC/TBD xem như hội viên liên kết (associated member) được mời quan sát Hội Nghị Vùng 2 lần. Tr. Vĩnh Đào cũng đã làm gạch nối để các Trưởng cao cấp Trong nước tiếp xúc với Văn phòng HĐTG như trường hợp Tr. Nguyễn Duy Thu Lương, Trần Văn Lược, Phan Kim Phụng gặp Tr. Moreillon, Tổng Thư Ký HĐTG. Dàn xếp để Tr. Kim Kyu Young, Giám Đốc Vùng AC/TBD đến Saigon gặp các Trưởng cựu lãnh đạo hội HĐVN. Ngoài ra, các hội HĐ quốc gia trong vùng còn gửi thư mời HĐTU giới đại diện đến tham dự các event của họ, như Hội HĐ Hong kong mời tham dự Trại Hợp bạn đón chào Tân Thế Kỷ năm 2000 tại Hongkong do Tr. Võ Thánh Nhân đại diện v.v...

Từ ngày vị “**Đầu Bếp mới**” mà Trưởng Tùng nức lòng đề cử vào dịp ThăngTiến 6 năm được HĐTU tại Thăng tiến 7, thì HĐTU trở nên một bóng mờ trước Văn phòng HĐTG và Vùng AC/TBD, chúng ta bị bỏ rơi và không còn được mời tham dự Hội Nghị Vùng với tính cách quan sát viên như trước nữa, tại vì ông “**Đầu Bếp**” mới này đã vô tình hay cố ý ngồi chơi xơi nước quên tiếp xúc liên lạc với VP Hướng Đạo Thế giới và Vùng Á Châu/Thai Bình Dương trong suốt hai năm liền, từ 2002 đến 2004, thời gian hai cơ quan này thay người điều khiển mới. Trong lúc đó, msNguyễn Quang Minh không ngớt biên thư cho Tr. Rhassset tân giám đốc Vùng AC/TBD để nói láo và đề cao anh Phan Thanh Hiệp, bảo rằng anh ta đã lập ra Châu Saigon, ms Minh còn bay sang Singapore tìm gặp Tr. Anthony Thng Chủ Tịch Vùng AC/TBD để đấu láo và chụp hình chung với ông ta. Rốt cuộc HĐTU bị ra rìa, Vùng AC/TBD cho phép hai Tr. Phan Thanh Hiệp và Phan Đức Đô sang dự học khóa LT và quan sát hội nghị Vùng, trong lúc vị đầu bếp mới. của Trưởng phải tháp tùng phái đoàn HĐ Úc để đi quan sát hội nghị chứ không được Vùng AC/TBD chính thức gửi thư mời như hai

lần trước.

Trưởng Tùng hiện là Ủy viên 50/50 của Ban Thường Vụ HĐTU, Trưởng có thấy HĐTU bị ảnh hưởng và chi phối bởi tổ chức HĐVN ở trong nước không? Nếu không, thì. việc gì phải đặt thành vấn đề để đem so sánh với Giáo hội Phật Giáo Thống Nhất hay các hội đoàn khác? Đặt vấn đề chưa có hay không có ra để so sánh như thế là không xác đáng. Chúng ta là một tổ chức HĐ độc lập, có hiến chương, nội lệ, có bản luật và lời hứa, có huy hiệu riêng. Ở trong nước hiện nay chưa có hội Hướng Đạo Việt Nam. Và nếu có thì cũng khác chúng ta nhiều phương diện về tinh thần, đồng phục sinh hoạt và quản trị v.v...

Chúng ta không phải là một tổ chức tôn giáo hay chính trị, chúng ta là một đoàn thể giáo dục thanh thiếu nhi gồm những anh chị em yêu mến phong trào kết hợp nhau lại để đem nguồn vui Hướng Đạo đến cho giới trẻ Việt Nam nơi đất nước mới định cư. Chúng ta không có trụ sở, không có tài chánh dồi dào, và quan trọng nhất là không có nhân lực. Hệ thống liên đoàn hiện nay rất phù hợp với hoàn cảnh của HĐTU. Theo tôi nghĩ, các Trưởng trẻ hiện đang hoạt động với phong trào đều vì lòng yêu thương các em mà dám hy sinh thì giờ tiền bạc công sức của mình để phục vụ chứ không một ai có đầu óc xôi thịt muốn thành lập thêm Đạo, thêm Châu hay một Hội Hướng Đạo Việt Nam để chia nhau chức tước cả.

Nhân đây tôi cũng xin nói để Trưởng biết thêm về cấp Châu. Trước 1960 hội HĐVN có tổ chức Văn phòng Châu, như Châu Thăng Long, Châu Hải Trung, Châu Hải Nam, Châu Gia Định v.v... Từ 1961, cấp Châu đã được bãi bỏ, các Đạo là đơn vị hành chánh làm việc trực tiếp với Bộ Tổng Ủy Viên. Đến năm 1970, vì nhu cầu huấn luyện huynh trưởng, mới đặt lại cấp Châu để phụ trách các khóa huấn luyện dự bị Bằng Rừng. Châu trưởng không phải là cấp điều khiển hành chánh, không do các Đạo trưởng bầu ra, không được bỏ phiếu tại Đại Hội Đồng. Trong kỳ Đại Hội Đồng 1972 Tr. Tôn Thất Đông Châu trưởng Quảng Thừa đòi rút lui nếu không cho mình bỏ phiếu, và sau đó vì kính nể một Trưởng lão thành, Đại Hội Đồng cũng chịu theo. Từ đó Châu trưởng được bỏ phiếu tại Đại Hội Đồng và phát sinh ra một tệ trạng mới, là Bộ Tổng Ủy Viên tổ chức ra nhiều Châu để bổ nhiệm Châu Trưởng và lấy phiếu tại Đại Hội Đồng. Khi còn là một cố vấn của HĐTU, chính tôi đề nghị việc bầu cử chủ tịch chỉ dành cho các đơn vị trưởng, còn Cố Vấn là thành phần được chủ tịch mời, chỉ bỏ phiếu khi bàn thảo về kế hoạch hoạt động mà thôi. Nay Trưởng đề nghị để các cố vấn có quyền bầu cử, là có ý muốn quay trở lại những vết xe đổ ngày trước hay sao?.

Trưởng không theo sát tình hình HĐ tại Cambodia và VN mà chỉ phỏng đoán nên mới bảo rằng” VP/HĐTG đã chấp nhận cho Cambodia làm hội viên thì có thể sẽ đến lượt Việt Nam”. Còn khuya mới có chuyện đó!

HĐ Cambodia vận động để được HĐTG thừa nhận bắt đầu từ năm 1993. Trước kia, họ cũng có hai nhóm khác nhau, nhưng đều có tôn giáo và biết tương nhượng nhau để hợp nhất, để soạn thảo qui trình và nội lệ, do đó, trong cuộc viếng thăm của Tr. Kim Kyu Young ngày 8.7.1999, họ đã được Vùng AC/TBD nâng đỡ

xem tiếp tr. 32

mã thư

Tr. Hoàng Ưông Lễ, xóm Oakland.

Nhận được thư anh, mừng như vớ được vàng. Đã nhận được địa chỉ mới, điện thoại nhà và cell, lại còn gởi giúp “10 bó củi”. Tôi vẫn thường gặp anh chị em xóm Oakland, nhưng đã lâu lắm không thấy anh, đã tưởng anh biệt tích giang hồ, mong được gặp lại anh ngày gần đây. tabtt, NĐTuan.

Tr. Nguyễn Khoa Hoat, Houston, TX

Đã nhận được 3 số báo Liên Lạc chưa? Mừng gặp lại Hoat trong dịp đám tang Trường Thư, mấy hôm sau được gặp lại anh chị em tại nhà Hoàng thật là vui. Mong nhận được tin của ACE Đạo An Tiêm. Nhớ gởi địa chỉ của từng người để gởi báo. tabtt, Tuấn

Tr. Nguyễn Thanh Viêm, Chisholm, Australia

Trường Viêm thân mến,

Đã nhận được tài liệu Tr. gửi qua bằng bưu chính viễn thông, nhưng thú thật với Tr. là không có thì giờ để đánh máy lại, bài viết quá dài. Tr. cũng có cho email, nhưng đến nay chưa thấy hồi âm. Xin Tr. vui lòng nói với người em cho biết có nhận thư qua email không? Hiện nay, việc thông tin liên lạc qua email là tiện đôi ba bề. Cũng có cái khó của những Tr. cao niên, không thể nào xử dụng rành cách gửi và nhận. Chưa chừng nhờ vậy mà bưu chính viễn thông còn có việc làm. Hơn nữa, nhận được lá thư qua bưu điện thì hạnh phúc lắm, nhìn được nét chữ của người thân. Với số tuổi đời của Trường mà còn đi lại và sinh hoạt với các ACE HDTN được là còn quý hóa lắm.

Nhân đây xin được gửi lời chúc Thọ đến Tr. Chúc cho sức khoẻ khang kiện, tinh thần thoải mái, đời sống bình an.

Kính chúc Tr. Luôn vui thú điền viên cùng con cháu. Đã nhận được 2 tấm hình của Tr., sẽ giữ lại trong kho ảnh của LL. Cảm ơn Tr. Đóng góp củi lửa.

Mong được đón nhận thư của Tr. thường xuyên hơn.

TABTT

Tr. Trung Nguyễn-Walnut Creek, CA

Trung thân mến, Trong số LL kỳ này có bài của Trung. Nói riêng thôi nhé... (đừng cho ai nghe) Chắc chắn anh Thoại sẽ vui lắm. Ít ra vẫn còn hậu duệ (nói theo người ta ở ngoài đời) của anh Thoại đi theo con đường của anh.

Trung đi dự Trại Kỷ Niệm 80 Năm HĐVN, vui ghê. Anh cũng muốn đi...nhưng (cái chữ nhưng này quá ách thiệt) anh bận bịu với công việc, với tuổi già...cho nên đành ở nhà nhìn theo bước chân của em, và hy vọng em sẽ mang về Mỹ hơi lạnh của Motreal, mang theo hơi thở của “cái nôi Liên Lạc”. Mong rằng em sẽ gặp lại những người bạn HĐ của be em, và các “chúc ấy” sẽ gửi theo hành trang của em

những món quà cho LL.

Cho anh gửi lời thăm mẹ nhé. Chúc mẹ sức khoẻ và vui sống.

TABTT

Tr. Lê Văn Lê, Australia

Vẫn nhận được thư của Tr. Lê nhiều lần. Dường như LL có duyên với xứ sở của những chú Kangaroo hay sao ấy... Ở “miệt dưới” có nhiều TN thường thư qua tin lại với LL nhiều hơn ở các nơi khác. Có lẽ “xứ nóng tình nồng” chăng?! Gấu tôi làm thầy bói mù sờ mu rùa mà đoán đại như vậy. Ở trong sinh hoạt của HĐ mình có trò chơi Thầy Bói Mù, không biết giờ này các đoàn HĐVN của chúng ta ở khắp nơi có còn nhớ trò chơi đó không?

Tôi có nhận lời phàn nàn của ACE ở bên đó về việc phân phối LL. Anh em đã cập nhật địa chỉ và sẽ gửi báo. Xin Tr. vui lòng làm “việc thiện” là giúp cho biết tin tức nếu có gì thiếu sót. Lần này LL sẽ gửi đến Tr. với số lượng nhiều hơn để phòng hờ có thất lạc.

Trường Lê có biết không? Anh chị em phụ trách rất mừng khi có đồng bạn đọc, và rất muộn phiền khi báo chẳng đến tay người nhận. Có thể còn sơ sót nhiều lắm. Mong quý Tr. nhận lời xin lỗi của anh chị em phụ trách.

TABTT

Tr. Tuấn Việt, WA

Nhận được bài thơ của Tr. gửi, lại nhận được củi lửa cho LL. Vậy thì sợ gì mà LL không sống phải không thưa Tr. Tuấn Việt. Anh chị em HĐ khác với nhau rằng “Nhà thơ Tuấn Việt không phải là một HDS, mà làm thơ HĐ... ai cũng tưởng rằng Tr. TV là một huynh trưởng kỳ cựu của phong trào tại VN.” Hổng biết tin này đúng được mấy mươi phần trăm...nhưng mà Tr. TV ơi! Tr. là một trưởng kỳ cựu của phong trào là đúng rồi, vì sao? Theo lời ông tổ của phong trào...cụ BP có dạy “Chỉ cần anh có lòng yêu trẻ, và làm gương cho trẻ...anh là một trưởng HĐ.” Đó! Thấy chưa??? Đâu cần phải mặc đồng phục, đeo “phu-la” mang dây bôt, cầm gậy nặng, vai ba-lô, băng đồng, ngủ rừng...biết nút dây, thổi “tu-huyết”...là HDS đâu hả Trường. Nếu mà Gấu tui nói đúng, lại xin Tr. cho bài thơ cho số báo LL 65 nhé Tr.

TABTT

Tr. Nguyễn Văn Thuật, Sydney

Có bài của Trường rồi. Nói kiểu mấy ông già nam kỳ thì nó như vậy: “Dữ thần ôn nghen. Lóng rày mần cái giống chi mà lâu quá hổng thấy mặt mũi đâu hết tron dzậy?” Nay Tr. đã có bài, mà bài có ý nghĩa 80 năm nữa mới là vui.

Trường Thuật thân mến! HDS dù đến già vẫn là một HDS. (nói nhỏ kéo cụ Mai Liệu nhà mình không cho gọi là HDS đâu nghen. Sinh là con nít, mà chúng ta già hai thứ tốc...đâu còn là sinh...gì nữa) Đã là HDS thì lúc nào cũng là “bước đường đầu”. Chúng ta (HĐVN) bước đi 80 bước, người HK vừa bước được bước thứ 100, và chúng ta vẫn còn phải học hỏi. Bài tham luận (tôi xin phép Tr. đặt tên như vậy) của Tr. là một suy nghĩ, một trăn trở bản khoản của những anh chị em HĐVN đang sinh hoạt tại các quốc gia ngoài VN. Vừa rồi cũng có một vài anh chị em có ý kiến là thay đổi một vài danh xưng...v.v. hoặc có những “trắc trở” gì đó trong

anh chị em...trong và ngoài...âu cũng là trong định luật của tạo hóa, của tự nhiên mà thôi. Chúng ta cứ làm hết sức mình, và mọi chuyện sẽ tuần tự nhi tiến. Hy vọng sẽ còn đọc được những bài có dấu bưu chính từ xứ sở Kangooroo...

Thân ái BTT.

Tr. Nguyễn Thị Tuyết Nga, Azusa (Quả phụ Tr. Nguyễn Trung Hải)

Thân ái chào chị Tuyết Nga,

Nhận được thư của chị và những lời chúc nồng ấm tình huynh đệ ti muộii HĐ. Cảm ơn chị đã có thư trả lời về những "tò mò" của người phụ trách LL. Như vậy chị có bà con với Tr. Nguyễn Trung Thoại, và Tr. Thoại đã giúp đỡ gia đình chị trong những bước đầu.

Thưa chị, không phải tôi khen những người HĐ đâu chị nhé. Mà thật là người HĐ đúng nghĩa phải sống như "anh Thoại". Nghe anh chị em sinh hoạt chung với Tr. Thoại kể về những việc làm, cách hành xử của anh, chúng tôi là người đi sau thấy hãnh diện lắm. Người HĐ lúc nào cũng "gắng sức" như Sói con, "sắp sẵn" như thiếu sinh và...luôn luôn giúp ích mọi người bất cứ lúc nào. Xin chị cho tôi khoe một chút như vậy chị nhé.

Trong số báo này có bài của một huynh trưởng HĐVN, anh là cựu Ủy Viên Ngành Tráng, anh có viết bài về một sinh hoạt của tráng sinh. Thật hay chị ạ. Xin giới thiệu với chị, và nếu chị còn con hoặc cháu đến tuổi trưởng thành (là tráng sinh) xin giới thiệu cho các em đọc.

Kính chúc chị bình an

Thân ái

Tr. Lê Đăng, TX.

Thưa trưởng, thành thật mà nói là tôi quên mất...trong 3 tháng vừa qua dường như có nhận được thư của Tr. hay không? Chưa giã mà đầu óc đã mụ rồi. Xin Tr. tha lỗi cho. Và kính chúc Tr. vui mạnh. Nhờ viết thư hoặc vào hộp thư chung của Trưởng Niên để cùng trao đổi ý kiến, chia sẻ vui buồn. Hộp thư của HĐTN là HDTrN@yahoo.com

Tabtt

Kha Đoàn Hùng Vương, San Jose, CA

Ngày 8 tháng 5 năm 2010 tại Thung Lũng Tình Thương San Jose, nhân dịp họp mặt kỷ niệm 35 năm kha đoàn Hùng Vương, các thành viên trong Kha Đoàn đã vui vẻ đóng góp \$350.00 tại chỗ để giúp vào quỹ của Liên Lạc. Ngoài ra, hai kha sinh khác là Thiện Vinh, luật sư San Jose tặng \$200 và Vanessa Văn, chủ nhân body shop T&H ở San Jose cũng tặng \$200.00.

Tổng cộng số tiền quyên góp từ kha đoàn Hùng Vương như vậy là \$750.00 đã được giao tận tay Trưởng Bernard Nguyễn, tân Xóm Trưởng Xóm HĐTN San Jose, trong ban yểm trợ Báo Liên Lạc, để xúng vào quỹ của đặc san Liên Lạc.

Nếu quý trưởng và các đơn vị khác cũng đóng góp ngân khoản, bài vở, hay thông báo tin tức địa phương cho "Tiếng nói của phong trào HĐTN" thì Liên Lạc chắc chắn sẽ tồn tại và phát triển càng ngày càng vững mạnh.

Xin cảm ơn và hoan hô kha đoàn Hùng Vương!
AAAAAAAAAAAA

Tr. Nguyễn Đức Chánh, MI

Thưa Tr., LL đã nhận được củi lửa của Tr. Thật vui, nhưng...nếu có thêm bài viết mỗi số nữa thì thật tuyệt vời. LL có đọc được bài của Tr. ở Bạch Mã, quá hay và hữu ích nữa. Ước chi LL cũng được như vậy. Nói Tr. nghe, anh chị em HĐ khắp nơi, có những địa phương ít người Việt đó thưa Tr. thì ACE ở nơi đó rất quý mỗi một tờ báo gửi đến tận nhà. Còn gì sung sướng cho bằng, sáng ra thùng thư thấy có tờ báo Liên Lạc. Chà! Thuyệt vời, và ngày đó được thêm niềm vui. Mong lắm.

TABTT

Tr. Trần Đỗ Cung, CA:

Thưa Tr. LL đã nhận được củi lửa của Tr. rồi. Nhưng không có bài đó nhen. Cuộc đời của Tr. kinh qua nhiều giai đoạn, mà các Tr. trẻ sa này cũng cần biết lắm đó. Kể lại đơn sơ thôi...tí như chuyện buồn vui khi đi HĐ, những món ăn, thức uống của quê nhà...hoặc là những chuyện chung quanh bờ biển Monterey cũng được mà. Ôi thôi! Có quá nhiều chuyện để kể. Thú thiệt với Tr. Cung, em mà viết thì có nhiều chuyện lắm, nhưng mà hông lẽ mình ên làm hoài...coi kỳ quá hông có được, nên em mới kêu cứu Trưởng. Chẳng lẽ nào Tr. làm nger cho đành!

Thân chúc Tr. sức khoẻ và bình an.

Tr. Nguyễn Đức Tùng, VA:

Số này, LL có đưa ý kiến của Tr. lên báo. Và 2 góp ý của Tr. Gà Lôi Tô Văn Phước và Tr. Cọp Gia Lai Tôn Thất Hy. LL hy vọng sẽ là cầu nối để ACE cùng đóng góp xây dựng HĐVN tại hải ngoại càng ngày càng phong phú và sinh động hơn.

TABTT

Tr. Đỗ Quý Toàn, CA:

Thưa trưởng, LL số này hân hạnh có bài viết của Tr. Một bài viết rất cần thiết và bổ ích cho sinh hoạt của phong trào, nhất là sinh hoạt của ngành Tráng. Nhìn chung thì sinh hoạt của ngành Tráng tại Hoa Kỳ dường như không có, các ACE nào đã qua tuổi tráng sinh tại VN còn hiểu biết chút ít; ngoài ra phần lớn, các tráng đoàn (nếu có) tại HK và các nơi chẳng có một tài liệu nào khả dĩ làm tài liệu. LL rất mong, mỗi 3 tháng Tr. dành cho ít thì giờ ghi lại các nguyên tắc, tập tục sinh hoạt của ngành Tráng. LL ước mong sau một thời gian sẽ ấn hành thành 1 tập sách gói đầu giường cho các Tráng sinh VN tại hải ngoại. Ước mong sao điều đó sẽ trở thành sự thật.

TABTT

Nhắn tin chung: Thưa tất cả ACE đọc giả HĐ. Hiện nay BBT và Điều hành tờ báo có thêm người. Ít nhất là có 5 người phụ trách. Hy vọng rằng càng ngày càng thuần thực hơn, ít lầm lỗi hơn. Tuy nhiên, LL cũng xin được thông báo, việc thất lạc, hoặc báo đến trễ có nhiều lý do. Chúng tôi, ACE phụ trách đang cố gắng hoàn thiện mỗi phần việc. Mong quý Tr. và ACE có nhìn thấy sơ sót, lỗi lầm xin vui lòng cho biết để BBT và Điều hành sửa chữa.

Xin vui lòng gửi email, hoặc điện thoại cho chúng tôi.

Tabtt

Trại Họp Bạn Mừng 80 Năm Hướng Đạo Việt Nam và Hội Nghị Trưởng 2010 Đã Được Trưng Bưng Tổ Chức Tại Gia Nã Đại.

Tin: Thủy Tiên.
Ảnh: Hồ Đăng

(Tamaracouta - Montreal) Hướng Đạo Việt Nam thuộc chi nhánh Canada đã tổ chức thành công 3 ngày trại họp bạn tại Tamacouta, Montreal. Đánh dấu 80 năm tồn tại và phát triển của một phong trào giáo dục thanh thiếu niên được du nhập vào Việt Nam vào năm 1930.

Được biết phong trào Hướng Đạo do Huân Tước Baden Powell sáng lập vào năm 1907 tại Luân Đôn Anh Quốc. Hiện nay phong trào có trên 28 triệu thành viên ghi danh tại 160 quốc gia thành viên đang sinh hoạt khắp nơi trên thế giới. Riêng Hướng Đạo Việt Nam tại hải ngoại có khoảng 5300 thành viên thuộc 51 Liên Đoàn đang ghi danh với các hội Hướng Đạo Canada, Úc, Pháp, Đức và Hoa Kỳ. Riêng Hoa Kỳ có trên 4500 Hướng Đạo Sinh đang ghi danh sinh hoạt với hai Hội Nam (BSA) và Nữ Hướng Đạo Hoa Kỳ (GS-USA).

Chương trình khai mạc trại Họp Bạn 80 Năm HĐVN và Hội Nghị Trưởng được diễn ra vào ngày thứ Sáu 9 tháng 7 năm 2010 (Trưởng Nguyễn Minh Phúc & Trưởng Nghiêm Phương Mai điều khiển) với nghi thức chào cờ Canada, Việt Nam Cộng Hòa, Hướng Đạo Ca và giây phút mặc niệm kính nhớ tiền nhân cùng quý huynh trưởng có công khai sáng và gây dựng phong trào. Hiện diện trong suốt kỳ trại họp bạn chúng tôi ghi nhận có quý trưởng đại diện các Miền Đông Hoa Kỳ (Trưởng Nguyễn Diệu Hạnh), Miền Trung HK (Trưởng Ngô Vinh Khoa), Miền Tây Bắc HK (Trưởng Nguyễn Hồng Hải thay mặt Trưởng Lê Quang Tuấn), Miền Tây Nam (Trưởng Nguyễn Tư Nhân), các Chi Nhánh Canada (Chi Nhánh Trưởng Trần Quang Thanh Trang), Úc (Trưởng Phạm Văn Chương, thay mặt Chi Nhánh Trưởng Nguyễn Tự Hiệp), Pháp (Chi Nhánh Trưởng Nguyễn Phương Túy), Đức (Chi Nhánh Trưởng Nguyễn Ngọc Anh ủy quyền cho Trưởng Trần Xuân Đức), Trưởng Hồ Đăng (Ủy Viên PT/LL HĐ Trưởng Niên, đại diện Trưởng Nguyễn Tiến Minh). Đặc biệt có sự hiện diện danh dự của Trưởng Nguyễn Tấn Định (Cố Vấn HĐTU), Trưởng Đỗ Phát Hai (Cố Vấn HĐTU), Chị Phương Thu & Kim Phượng, hai ái Nữ của Trưởng Trần Văn Khắc, Trưởng Dương Kim Sơn (Cựu Chi Nhánh Trưởng Canada), Trưởng Nguyễn Kim (Cựu Chi Nhánh Trưởng Canada), Trưởng Nguyễn Hữu Tường con trai út của Trưởng Nguyễn Trung Thoại và quý Trưởng thuộc HĐ Trưởng Niên của Ottawa, Toronto, Montreal, Calgary và Pháp (Trưởng Trương Hữu Ngộ). Về ban tổ chức thì chúng tôi ghi nhận có quý Trưởng Võ Minh Thi (Trại Trưởng), Nguyễn Hữu

Côn (Trại Phó) và quý Trưởng thuộc Liên Đoàn Lạc Việt. Riêng Ban Thường Vụ thì có Trưởng Trần Xuân Đức (Phó Chủ Tịch), Trưởng Bùi Ngọc Tố Quyên (Thủ Quỹ), Trưởng Lê Đức Phẩm (Ủy Viên Truyền Thông), Trưởng Nguyễn Trí

Tuệ (UV Tin Học kiêm Phụ Tá Tổng Thư Ký) và Trưởng Hồ Đăng (UV Phát Triển và Liên Lạc Hướng Đạo Trưởng Niên).

Chương trình Hội Nghị Trưởng 2010 gần như chiếm hầu hết thời gian của quý Trưởng thuộc Ban Đại Diện Hội Đồng Trung Ương (HĐTU). Theo Ban Thường Vụ qua 3 họp liên tục, HĐTU-HĐVN đã đạt được những kết quả cụ thể:

1/ Tín nhiệm Chủ Tịch Hội Đồng Trung Ương (Trưởng Võ Thành Nhân) & Kiểm Soát Viên Tài Chánh (Trưởng Phạm Duy Chiêu) thêm một nhiệm kỳ (2010-2014).

2/ Tu chính và kiện toàn các thủ bản của HĐTU-HĐVN

3/ Hoàn bị mô thức, phương cách tổ chức để thực hiện hữu hiệu các đồ án của HĐTU-HĐVN trong tương lai.

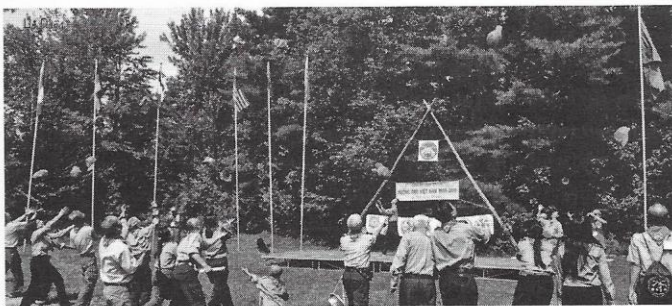

Nhân dịp mừng 80 năm, ban tổ chức Trại Hợp Bạn đã phối hợp cùng Ban Thường Vụ trang trọng tổ chức nghi thức trao Huân Chương Bắc Đẩu đến Trưởng Nguyễn Tân Hồng và Bách Hợp Huân Chương cho Trưởng Nguyễn Minh Phúc ngay sau nghi thức chào cờ sáng thứ Bảy 10/7/2010. Theo ban tổ chức ngày thứ Bảy còn là ngày Văn Hóa. Ngày hội có sự tham dự của rất đông quan khách thuộc Cộng Đồng VN tại Montreal, quý Hội Đoàn, quý Hội thân hữu, Cựu học

sinh. Đặc biệt là hội Trống Lạc Việt và Võ Học Sa Long Cương đã đóng góp những màn trình diễn có sức thu hút và hấp dẫn cho toàn thể trại sinh và quan khách.

Hội Nghị Trưởng HĐVN chấm dứt vào lúc 12 giờ trưa Chúa Nhật 11/7/2010, toàn thể trại sinh về thành phố Montreal để tham dự Da Yến Mừng 80 Năm HĐVN tại nhà hàng Tung Bor. Chương trình buổi dạ tiệc được xen kẽ với các màn trình diễn văn nghệ Hướng Đạo với sự tham gia của các Liên Đoàn Lạc Việt, Liên Đoàn Bạch Đằng, Liên Đoàn Hải Đăng, Liên Đoàn Khởi Hành và quý Trưởng thuộc HĐTU-HĐVN. Chương trình dạ tiệc được chấm dứt với

tiết mục cắt bánh sinh nhật mừng 80 năm và cùng nhau vừa hát vừa múa vũ khúc Tamaracouta do Trưởng Lê Đức Phẩm sáng tác và đạo diễn.

Quý Trưởng Hướng Đạo Việt Nam chia tay nhau về với gia đình ngay trong khuya Chúa Nhật để lại rừng núi Tamaracouta vang vang “.. Hướng Đạo Việt Nam được thiêng soi đường, Hướng Đạo Việt Nam khó khăn coi thường ..”

Tham Dự Hướng Đạo Một Ngày

An Sơn

Dẫn nh

Hướng Đạo Một Ngày có “tiền thân” là “Trại Cát Vàng” đã được tổ chức 5 lần từ năm 1997 (Cát Vàng 1) và sau đó cách 2 năm có một cuộc họp “Cát Vàng” (Cát Vàng 2 năm 1999, Cát Vàng 3 năm 2001, Cát Vàng 4 năm 2003, Cát Vàng 5 năm 2005). Cuộc họp mặt kéo dài từ chiều thứ sáu và kết thúc trưa thứ hai.

Sau vì tình trạng sức khỏe và tình trạng số người tham dự càng ngày càng ít, nên từ cuộc họp mặt 3 ngày trở thành cuộc họp mặt 1 ngày và tên “Cát Vàng” không còn nữa.

Theo như chỉ thị của trại trưởng -Trưởng Tuấn “ Trại sẽ bắt đầu lúc 9:00 giờ sáng” thành chúng tôi -Les trois Mousquetaires-(Tôi làm bác tài, Bernard là người chỉ .... đường : quẹo phải, quẹo trái, và chị Linh lo ẩm thực cho bác tài cùng phụ tài) phải khởi hành từ San Jose lúc 7:00 giờ sáng . theo đúng phương châm của Hướng Đạo là “Sắp Sẵn” và nhờ thế chúng tôi là kẻ đến sớm nhất ... nhưng đến sớm cũng như không vì không biết các bạn ở Oakland ... lựa chọn/ thuê chỗ đất nào trong trại vì đất trại khá rộng.

Trong khi chờ đợi, chúng tôi chuẩn bị rờ/tháo những đồ mang theo như nước uống, bảng chỉ đường, nồi bỏ kho (do chị Linh nấu và theo như chị kể chị phải thức dậy từ 3 giờ sáng để làm cho ... ngon) , khăn, ... và may thay phái đoàn Oakland cũng vừa đến chỉ cho chúng tôi chỗ đất trại và không khí vui nhộn hẳn lên vì ... những lời chào mừng, hỏi thăm... tay bắt, mặt mừng Mọi người bắt tay vào công việc: người lo hâm nóng lại thức ăn, người lo treo cờ Hướng Đạo, và dần dần số người tham dự tăng lên cùng ồn ào nhiều hơn và có cả những thân hữu đến chung vui nữa; nắng bắt đầu lên cao nhưng chúng tôi vẫn ...cảm thấy lạnh

“Có thực mới vực được Đạo” thành việc “tiền đâu” là thu tiền trại phí cũng như tiền ủng hộ cho Báo Liên Lạc, sau đó là việc ăn uống . Sau khi ăn trưa, các Trưởng có thì giờ từng nhóm đi thăm đất trại . Khu cắm trại rất rộng và đường đi cũng bằng phẳng nhưng các Trưởng đều “sắm” cho mình

một cây gậy cho chắc ăn.

Trong khi đó, các Trường khác dành thì giờ xem những huy hiệu đạo để các Trường nhớ lại những kỷ niệm mà các Trường đã một thời hoạt động trước năm 1975.

Trường Tuấn bắt đầu tuyên bố hợp mặt sau khi nghi thức chào cờ, hát quốc ca VNCH cùng bài “Hương Đạo Hành Khúc”. Tiếng hát của các Trường vút cao trong khu cắm trại. Sau đó là một phút mặc niệm để tưởng nhớ những Trường đã lìa rừng mà cả đời đã hy sinh cho phong trào HĐ (Trường Hiệp điều hành phần nghi thức chào cờ và tưởng niệm). Trong buổi họp hôm nay có Trường Đăng và bề trên cùng nhiều khuôn mặt quen biết của vùng San Jose và Oakland, Stockton.

Rất vất vả nhưng đầy đủ, Trường Tuấn chào mừng những người đến tham dự cũng như cho biết chương trình ngày hôm nay theo đó có việc bầu xóm trường San Jose, đường lối của Hương Đạo trong tương lai cùng việc bán đấu giá gậy quỹ cho HĐTN

Trong việc bầu/đề cử Xóm Trường San Jose, Trường Bernard đã được đa số ủng hộ vì quá trình hoạt động cũng như lòng tích cực hăng say phục vụ cho Hương Đạo trong suốt thời gian qua.

Có quá nhiều mục vui trong ngày thành mở làng xin từ từ tường trình cùng quý Trường. Trước hết, Trường Đăng dẫn đầu “một đoàn voi”, (sau đó là Trường Linh, Trường Ngọc Minh....) vừa gơ tay giả làm con voi vừa ca hát

“..Trông kia con voi, nó đứng rung rinh”
“Nghiêng mình trong nắng cỏ xanh thật xinh
“Anh chàng voi ta, thích chí mê ly
“Liền mời anh khác, cùng nhau đùa vui...”

Thật không thể tưởng tượng được một Trường trên 90 tuổi mà vẫn còn vui đùa hòa nhịp cùng những Trường khác, sự nhanh nhẹn cùng vẻ mặt tươi vui của Trường Đăng làm mở lòng nghĩ đến mình mà thẹn,

Sau màn mở đầu này, các Trường khác như Trường Tuấn, Trường Tinh (Oakland), Trường Hiệp, Trường ...vui lây sự trẻ trung và hăng say của Trường Đăng thay nhau và cùng nhau hợp ca những bài ca rất phổ thông trong Hương Đạo như “Nói Vòng Tay Lớn”, “Việt Nam Quê Hương Ngạo Nghê”, “Con Đường Vui”... (nhiều lắm nhưng mở làng không nhớ hết

Mục hấp dẫn và lôi cuốn khác trong ngày là việc đấu giá bức hình của Bi Pi. Bức hình rất đẹp do Trường Bernard nhờ in cùng khung bằng tre do Trường Tuấn làm đã được đấu giá theo lối Mỹ và gây hào hứng từ lúc bắt đầu cho đến lúc cuối do Trường Minh, Trường Hiệp, Trường Trần Anh Tuấn thay nhau làm MC cùng những màn trả giá gay go giữa Trường Liêm (Stockton), Trường Tinh và Trường Đăng, cuối cùng bức tranh/hình về tay Trường Đăng

Sau đó là cuộc bán đấu giá những huy hiệu HĐ tại Việt Nam. Trường Nguyễn trung Tường đã đấu giá được bức này.

Màn hào hứng nữa trong ngày là mục đơn ca của Trường Minh sau khi đã bán đấu giá xong. Với giọng hát vui và dáng điệu dí dỏm, Trường Minh đã ru hồn thính giả qua những câu ca “..lấy chồng từ thuở mười ba...”

Cuộc vui rồi cũng đến lúc chia tay vào lúc 4:00 giờ chiều cùng ngày sau khi chụp bức hình lưu niệm. Hẹn gặp

lại các Trường trong ngày kỷ niệm 80 năm sẽ được tổ chức trong ngày tới. (Trường Tuấn – tiên chỉ- cùng các anh em họp chọn ngày và sẽ thông báo cho biết sau)

Mở Làng báo cáo

tiếp theo tr. 27

và sau cuộc viếng thăm từ ngày 14-17.2.2006, HĐTG Vùng AC/TBD đã duyệt xét lại quy trình nội lệ và vận động với nhà cầm quyền trong nước cho thành lập Hội HĐ Cambodia.

Đối với HĐVN thì lại khác, tại Trại Hợp Bạn 25th APR Scout Jamboree, Sattahip, Thái Lan từ 28.12.2005 đến 03.01.2006, hai phái đoàn VietNam Scout Council của anh Phan Thanh Hiệp và VietNam Scouts của anh Phạm Quang Thùy cùng lấy danh dự cam kết trước HĐTG sẽ kết hợp thành một và hợp với các nhóm khác trong nước để soạn thảo quy trình nội lệ gởi cho HĐTG vùng AC/TBD trong vòng ba tháng. Buổi họp rất cảm động, cùng nắm tay nhau hát bài “Nguồn Thật”. Ai cũng tưởng sẽ thành công, nhưng khi về tới VN thì đường ai nấy đi. Việc này rất khó giải quyết, vì một phe theo lời hứa của cựu Tr. Hoàng Đạo Thúy không chấp nhận ghi bốn phần đối với tín ngưỡng tâm linh trong lời hứa, một phe có tín ngưỡng tâm linh, xem tiếp tr. 33

Gây quỹ Liên Lạc

Gây quỹ cho *Liên Lạc* là điều chúng ta giúp cho tờ báo được tồn tại một cách thiết thực nhất. Vì thế, tôi xin mời quý trường tham dự vào công cuộc gây quỹ mà tôi trình bày vắn tắt sau đây.

Hiện tôi đang thực hiện một dự án, lấy tên là "*Lịch sử bưu chính Việt Nam (Vietnam postal history)*" Để thực hiện dự án này, tôi cần phong bì có dán tem và dấu bưu điện Việt Nam.

Các phong bì dán tem Việt Nam thời kỳ nào cũng được: Pháp thuộc, Bảo Đại, VNCH, VNDCCH, CHMNVN, và CHXHCNVN, với số lượng càng nhiều càng tốt. Có thể tôi mới có thể khảo sát và rút ra những kết luận đáng tin cậy trong một thiên nghiên cứu lịch sử.

Nếu quý trường hay thân nhân bạn bè có những phong bì CHXHCNVN thời nay, loại phong bì dán tem chứ không phải loại phong bì Bưu Điện đóng dấu giá tiền, xin gửi cho tôi theo địa chỉ:

Trần Anh-Tuấn
P. O. Box 1413
Alameda, CA 94501
USA

Mỗi phong bì tôi sẽ gửi US\$0.50 cho chủ nhân và gửi US\$0.50 cho LL. Nếu chủ nhân không nhận, thì mỗi phong bì tôi sẽ gửi US\$1.00 thẳng vào quỹ LL.

Mong quý trường hưởng ứng "chiến dịch" này. Mọi thắc mắc hay có câu hỏi liên quan đến dự án, xin quý trường liên lạc qua email của tôi: att411@comcast.net, hay điện thoại (510) 220-1535.

Trần Anh Tuấn
22/7/2010

Vài hình ảnh Trại Kỷ Niệm 80 năm

tiếp theo tr. 32 không thể nào hòa hợp được. Thêm vào đó, CS không bao giờ chịu cho lập Hội HĐVN độc lập với chính quyền. Năm 2004 Bác sĩ Ed.Missonni Tổng Thư Ký HĐTG đã họp với Trường VinhĐào tại Geneve để kiểm điểm tình hình HĐVN và hồ hời cử đại biểu tiếp xúc với đại diện CS tại Liên Hiệp Quốc ở Geneve để giúp thành lập HĐVN, nhưng bị thất bại một cách chua cay vì họ không đồng ý. Ngày 1.3.2008, Giám Đốc Vùng AC/TBD Rasheed cũng đích thân sang Saigon tiếp xúc với các nhóm (hiện có 4 nhóm khác nhau tại VN) và thúc đẩy việc soạn lập qui trình n□i lệ, nhưng sau khi rời VN trở về Philippines thì tình trạng lại như trước. Còn tại Camdodia, dù sao cũng là chính thể quân chủ, lời hứa có tín ngưỡng tâm linh được chấp nhận dễ dàng và mau chóng trở thành thành viên của HĐTG.

Năm 1990, khi Tr. Nguyễn Khanh Trường Chi nhánh Hoa Kỳ thành lập một Hội Đồng Quốc Gia và gọi hồ sơ yêu cầu BSA thừa nhận, Tr. Afred D Morin, Giám Đốc Quốc Tế Vụ BSA đã từ chối và phúc đáp như sau:

Dear Mr. Nguyen:

"In answer your recent letter, as you know, there is one committee recognized by the World Bureau and the Boy Scouts of America "The international Central committee on Vietnamese Scouting" that was founded on July 2-3,1983.

The stated purpose of this committee "is a communication line and coordinating guide to comply with the policies of the World Bureau of Scouting along with policies of activities of each country (nation Scout Association) where they reside."

Under the policies of the Boy Scouts of America we do not recongize nor do we have in existence a National Committee on Vietnamese Scouting, and we do not see the need for one.

One of the strengths of the Boy Scouts of America is that the local council is the important body that delivers the program. The national council structure is there to support local councils. The present policies of the International Central Committee and the "policy for participation in the BSA Program by those living in Exile" read the way they do is to be supportive an to work in harmony with the local council.

The oppotunities available to Scouters like yourself to make the program of the Boy Scouts of America available to as many young people of Vietnamese heritage as possible, working with a local council, are endless.

The goal of increasing the awerness and understanding of young people to be proud of their heritage is worthy one. The Boy Scouts of America has within its means all that is necessary to support tha goal using existing structures.

I'm sure local councils that have units that are predominately Vietnamese stand ready to work with Vietnamese adult leadership in efforts to strengthen Vietnamese culture in the program os those units. Boundless energy directed to working with local councils is very commendable. Your efforts in that direction would be very welcome.

Sincerely
Alfred D.Morin, Jr

Tôi chép lại cả lá thư để Trưởng Tùng thấy rõ chánh sách của BSA dành cho HĐTU/HĐVN như thế nào.

Hoàn cảnh của Phong trào HĐVN hết sức đặc biệt. Chúng ta là đoàn viên của BSA, phải tuân thủ các điều lệ và biết ơn sự ưu đãi của BSA dành cho chúng ta. HĐTU đầu phải là Hội HĐVN trước 75 mà đem chuyện Trưởng Thơ với Trưởng Diệp năm xưa ra mà so sánh.

Trưởng có nghĩ đến trường hợp sau khi cải tổ danh xưng và cơ cấu mới, lúc gọi hồ sơ xin thừa nhận, bị VP/HĐTG và BSA từ chối thì sẽ ra sao? Trưởng bảo rằng không cần xin HĐTG thừa nhận, vậy với BSA thì sao? Trưởng dựa vào đâu để hoạt động HĐ trên đất Mỹ nếu không ghi danh với BSA? Trưởng có nghĩ rằng chúng ta cứ tổ chức Châu, Đạo, Hội để hoạt động theo ý chúng ta và không cần biết đến BSA được hay sao?

Trưởng Tùng mến,

Là một vị bác sĩ trẻ tài ba, có nhiều năng lực và uy tín lại đầy sáng kiến,, Tôi đề nghị Trưởng hãy can đảm dấn thân một lần, thử đứng ra kêu gọi và tổ chức một Hội Hướng Đạo Việt Nam với những anh chị em cùng chung chí hướng để thực hiện lý tưởng của mình xem kết quả sẽ như thế nào!

Còn các em nhỏ thuộc các đơn vị HĐVN hiện nay, xin Trưởng hãy để cho đám trẻ đó được yên tĩnh chơi cuộc chơi Hướng Đạo và lớn khôn dưới bóng cờ và sự che chở của Hội Đồng Trung Ương HĐVN thì thật muôn vàng cảm tạ.

Thân mến BTTT

Tôn Thất Hy
Cố vấn HĐ Trưởng Niên VN

Bản sao kính gửi: -Ban Thường Vụ HĐTU/HĐVN
-Văn Phòng Liên Lạc Trưởng Niên HĐVN
-Diễn Đàn HĐTrN@yahoo.com
“Để thảo luận với đề nghị của Tr. Tùng”

(tiếp theo tr. 6)

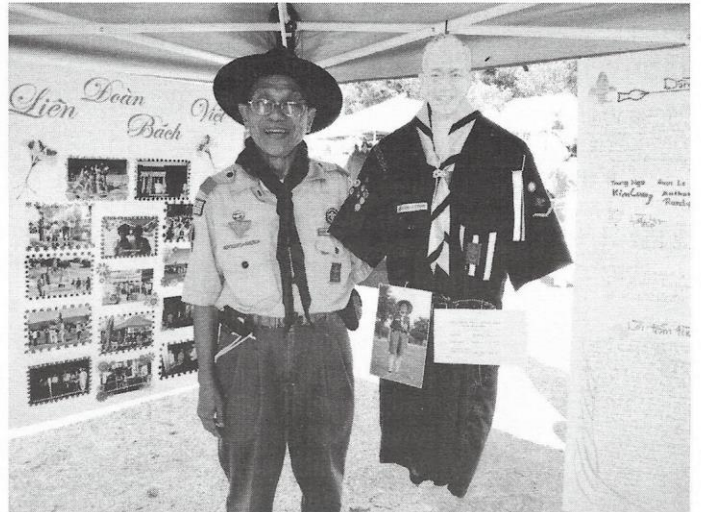
chiều là sinh hoạt tự do. Sáng ngày 27 đúng 7:30', một xe bus đưa một số anh em đạo Công Giáo đến nhà thờ Việt Nam dự buổi lễ sáng. Tôi và số anh em còn lại đi chuyến xe bus thứ hai khởi hành lúc 8:00' giờ. Xe chúng tôi cũng đến nhà thờ Công Giáo nhưng tất cả đứng ngoài nhà thờ

chờ buổi lễ tan. Trưởng Phụng (Florida) đã có mặt trước nhà thờ chờ chúng tôi đến. Trông thấy tôi Trưởng Phụng mừng rỡ. Gặp nhau tay bắt mặt mừng. Hôm qua tại phở Hoà chúng tôi có gặp nhau nhưng không có thì giờ hàn huyên nhiều như sáng hôm nay. Những kỷ niệm cũ của kỳ trại Trưởng Niên năm 2004 được chúng tôi nhắc nhớ lại. Thời gian như tên bay mới đây mà đã 6 năm qua rồi. Lễ tan, con chiên trong nhà thờ toả ra. Trước cửa nhà thờ anh em hướng đạo vây quanh vị Linh Mục mặc áo choàng trắng và xanh. Tôi là người ngoại đạo ít khi thấy Linh Mục mặc áo choàng màu này. Màu áo đẹp, sáng rực rỡ. Thấy cách trang phục của vị Linh Mục tôi đoán đây là vị chủ trì tinh thần nhà thờ này. Quả vậy vị Linh Mục chào đón anh em chúng tôi. Nhân cơ hội này cả đoàn cùng chụp chung với vị Linh Mục vài tấm hình làm kỷ niệm.

Người trong nhà thờ có thông báo mời toàn thể con chiên (trong đó có chúng tôi) xuống nhà ăn dùng bữa ăn sáng. Trưởng Tùng từ chối vì cả đoàn phải lên đường ngay cho kịp cái hẹn vào buổi trưa với Tu Viện Cát Trắng. Tu Viện này cách nhà thờ về hướng đông thuộc thành phố Mims khoảng nửa giờ lái xe. Tôi được Trưởng Tùng giao nhiệm vụ liên lạc với Tu Viện. Gần đến địa điểm Tu Viện, hai xe bus chậm chậm hướng vào con đường nhỏ đá sỏi với nhiều hàng cây cảnh lá um tùm vây quanh. Tôi đã thấy Trưởng Vinh (Florida) đang chỉ dẫn xe bus tiến vào Tu Viện. Xe bus đầu đi nhầm đường hướng vào một trang trại gần Tu Viện. Khi quay đầu trở ra, xe bị lún cát. Xe bus thứ hai có tôi trên xe đi đúng hướng tiến đến Tu Viện an toàn.

Mọi người xuống xe. Tôi, nhà tôi và Trưởng Loan (bề trên Trưởng Tùng) đi trước để liên lạc với chùa. Cảnh rừng âm u với một ít gió. Con đường có tên Knost Drive dài khoảng 500 mét là một con đường mòn nhỏ, sỏi trắng dẫn vào Tu Viện ẩn dưới rừng thông. Thiên Đường là một ngôi nhà lớn nằm giữa mảnh đất. Trước mặt Thiên Đường là một cái hồ rộng có những bông súng vàng, trắng nổi lên mặt nước. Kế bên Thiên Đường là một căn nhà lớn dùng làm nhà ăn tiếp đón phái đoàn. Trên con đường, tôi đọc được vài hàng chữ trên cây cổ thụ tôi đi ngang qua “Suốt con đường dẫn tới Thiên Đường là Thiên Đường” và “Mỗi bước đi trong cuộc hành trình là chính cuộc hành trình”. Vừa đi tôi vừa lắng nghe sự tĩnh lặng trong không gian. Tôi có cảm tưởng rằng tôi đang đắm mình trong không khí thiên. Đầu óc tôi bắt đầu lùng lùng Tôi không dám nghĩ đến nữa.

HÌNH ẢNH XƯA VÀ NAY THƯ VIỆN ẢNH LIÊN LẠC

Tôi gặp một nữ tu lớn tuổi mặc áo nâu sòng đứng chờ chúng tôi trước Thiên Đường. “A Di Đà Phật” tôi chấp tay trước ngực cúi đầu chào vị nữ tu. Tôi và phái đoàn được vị nữ tu hướng dẫn vào Thiên Đường. Tiếng chuông Thiên Đường vang lên. Tất cả anh em bước vào trong Thiên Đường tượng Phật và đánh lễ.

Sau đó tất cả qua nhà ăn dùng bữa ăn chay buổi trưa. Nói là cơm chay nhưng sô chề là chính và trái cây ăn thêm. Trời nóng, nhiều chị trong đoàn mua quạt giấy. Âm thanh tiếng quạt phành phạch nghe vui tai.

Sau một tiếng đồng hồ ăn uống tôi được Trương Phạm thông báo yêu cầu tôi cho anh em ra xe. Đã đến giờ ra về cho chương trình thăm viếng Kennedy Air Space Center vào buổi chiều. Trên đường bước ra khỏi Thiên Viện vài vị nữ tu chạy ra mời phái đoàn ở lại ăn bắp luộc. Trên 150 trái bắp đã luộc xong. Nhưng phái đoàn phải ra về. Tôi không hiểu làm cách nào mà ngày hôm sau tôi thấy Trương Tùng mang bắp luộc chia cho anh em mỗi người một bắp. Đến Kennedy Air Space Center phái đoàn ở chơi nửa tiếng đồng hồ rồi ra về. Theo chương trình ngày 28 là ngày tắm biển tại bãi biển Clear Water.

Clear Water là nơi có bãi biển nổi tiếng đẹp. Nước biển ấm. Màu nước biển trong xanh. Đây là lần thứ hai tôi đến tắm tại bãi biển này. Lần thứ nhất là dịp tham dự trại họp bạn Trường Niên năm 2004 tại Orlando, Florida. Trại có tổ chức tour đi chơi và tắm biển tại Clear Water. Tại bãi biển Clear Water tôi chỉ tắm được nửa tiếng đồng hồ vì đang tắm thì trời đổ cơn mưa dữ dội. Lần đến Clear Water này tôi quyết định sẽ tắm lâu hơn. Thật may mắn xe bus đưa chúng tôi đến bãi biển sớm nên tôi có nhiều thì giờ tắm và vui chơi trên bãi biển. Một nhóm anh em khác không thích tắm biển dẫn các em thiếu và ấu theo xe bus thứ hai đi Disney World, Sea World hay Universal Studios ...

Khoảng 2:30' trưa, đang tắm biển tôi thấy mây đen kéo đến phủ mờ chân trời. Có chút kinh nghiệm về mưa năm 2004 tại bãi biển này, tôi thu dọn đồ đạc: ghế, dù, khăn tắm, quần áo. Tôi ra dấu cho số anh em tắm biển cạnh tôi biết là trời sắp mưa. Trong khi anh em đang thu dọn đồ đạc trời bắt đầu đổ mưa. Cơn mưa lớn. Sấm chớp đùng đùng. Mọi người chạy trú mưa trong một căn nhà lớn trên bãi biển. Chỉ một thoáng suốt một bãi biển dài vắng bóng người. Tất cả dón vào các tiệm ăn, tiệm fast food hay trong các nhà trú mưa. Mưa mãi cho đến 4:15' thì ngừng. Bãi biển lại sống động.

Tôi theo mọi người trong đoàn đến địa điểm xe bus đón. Một ngày vui chơi tắm biển thoải mái. Xe bus lăn bánh ra về. Những tiệm ăn, những con đường, những Hotel đẹp để lùi dần phía sau lưng tôi.

Theo chương trình ngày 29 hai xe buss đi Miami và Key West. Để có đủ thời giờ thăm viếng và vui chơi tại Miami và Key West, hai xe bus khởi hành sớm vào lúc 6:00' giờ sáng. Từ Orlando đến Miami mất trên 4 giờ. Gần 11:00' giờ trưa chúng tôi đến bãi biển South Beach, Miami. Trên con đường đẹp của bãi biển này, một bên là các tiệm ăn đầy du khách, một bên là thảm cỏ với những cây dừa cao dọc theo bãi biển. Trên ngọn dừa lưa thưa vài buồng dừa nhỏ. Trương Tùng giải thích cho anh em biết là dừa lớn đã được hái xuống để tránh dừa chín rơi rụng trúng đầu du khách. Tôi nghe lạ tai vì tôi chưa hề nghe ai nói về việc dừa rơi trúng đầu du khách trước đây. Đi một ngày đàng học một sàng khôn. Xứ sở Hoa kỳ có khác. Chúng tôi có 3 giờ đồng hồ để vui chơi tại Miami. Ai muốn tắm biển thì tắm. Ai không muốn tắm biển thì nghỉ ngơi trên thảm cỏ dưới bóng dừa hay đi bộ dọc theo bờ biển hay tham

quan đường phố. Tôi và một số anh em ngồi trên bức tường đá xây dọc theo bờ biển. Một toán khoá sinh khoá huấn luyện life-guard (cứu người trên biển) đang chạy dọc theo con đường sau lưng tôi. Mặt họ đầy mồ hôi. Họ chạy theo nhịp đếm của người trưởng toán vừa chạy vừa hát những bài hát tôi nghe quen quen trong các phim huấn luyện quân sự cho các sĩ quan

Mỹ tại quân trường. Trời nóng. Gió biển mang hơi nước vào bờ làm không khí bờ biển dễ chịu hẳn lên.

Đúng 2 giờ trưa. Chúng tôi giả từ biển South Beach, Miami tiến về hướng Key West.

Tôi được anh em nhường chỗ ngồi phía trên sau lưng tài xế về phía bên phải, giúp tôi quan sát dễ dàng cảnh bãi biển rộng và các rừng cây bao la trước mặt.

Vùng đất phía nam Miami chung quanh có các vườn cây ăn trái và các thành phố mỗi ngày một tân trang được gọi là cửa ngõ vào các đảo (Gateway to the Keys). Chúng tôi đi trên con đường số 1. Phía bên phải của con đường là Vịnh Mexico. Phía bên trái con đường là Atlantic Ocean. Con đường này được thiết kế nối liền trên 100 đảo lớn nhỏ với nhau. Từ hòn đảo lớn nhất, Key Largo tới cây số 0 của Key West có 42 chiếc cầu được trải dài trên 126 dặm Anh. 50/100 thời gian du lịch trên đảo là đi trên các chiếc cầu.

Điểm nổi bật của Key West là tận cùng về phía nam có thành phố cổ (Keys West - Old Town). Thành phố với các con đường, nhà cửa có lối kiến trúc nhà cửa đường xá vùng nhiệt đới.

Anh em bảo thành phố này giống như thành phố Vũng Tàu. Đường phố nhỏ. Cửa hàng san sát nhau. Có hoa Phượng nở rộ trên cành. Có nhà nghỉ mát “Little White House” của tổng thống Harry Truman. Có căn nhà của nhà văn hào Ernest Hemingway, nơi đây ông ngồi viết quyển sách nổi tiếng thế giới “Ngư Ông Và Biển Cả”. Chúng tôi có 4 tiếng đồng hồ để vui chơi trên đảo. Thăm viếng các nơi. Mua sắm trên đường phố.

Chúng tôi dành hơn một giờ đồng hồ để thưởng thức cảnh mặt trời lặn tại khu Mallory Square nằm cuối con đường Duval Street. Các quán ăn, nhiều gian hàng bán đồ kỷ niệm, các trò múa rối trên đường. Du khách đông nghịt. Muốn mua sắc trước cảnh mặt trời lặn về hướng tây. Chúng tôi đến từ miền Đông Bắc Hoa Kỳ nên thích thú được nhìn thấy cảnh hoàng hôn trên bờ biển. Đến Key West mà không xem cảnh mặt trời lặn là một thiếu sót lớn.

Trước khi rời Key West chúng tôi có ghé lại cột đánh mốc cây số 0 dặm Anh (mile) của Key West để chụp hình kỷ niệm. Một bảng chứng hùng hồn rằng anh em hướng đạo vùng Hoa Thịnh Đốn đã du lịch đến điểm tận cùng của phía nam nước Mỹ. Phái đoàn về lại Orlando 2:00' giờ sáng ngày 30. Tuy mệt mỏi nhưng ai cũng vui thích.

Mãi đến trưa chúng tôi mới tiếp tục chương trình đi biển Daytona beach. Biển Daytona beach có đặc điểm là bãi cát trắng. Xe hơi chạy trên bãi biển được. Bãi

biển cũng là chỗ parking xe. Cách đây 2 năm tôi đã tắm ở bãi biển này. Nhưng tôi tắm ở phía bên phải bãi tắm vì phía bên phải tại bãi biển có chỗ đậu xe. Mọi người cần chỗ đậu xe nên bãi biển phía bên phải rất đông du khách tắm biển. Năm nay đi theo phái đoàn. Xe thả chúng tôi trước bãi biển nên tôi đi bộ về phía bên trái bãi tắm.

Tôi chọn tắm nơi đây vì có ít du khách. Nước biển xanh, khá lạnh. Sóng biển lớn nên anh em không thích tắm lâu. Trên đường về lại Hotel anh em đánh giá tắm biển tại Clear water thích hợp hơn tắm tại bãi biển này. Sáng 1 tháng 7 theo chương trình chúng

tôi đến Melbourn, ăn trưa tại nhà hàng Việt Nam của Trường Hoa (Florida), thăm vườn cây ăn trái, tắm biển tại bãi biển Melbourn. Tuy nhiên chương trình có thay đổi chút đỉnh. Đến Meibourn, chúng tôi ghé tiệm ăn của Trường Hoa (không gặp Trường Hoa vì Trường còn ở ngoài chợ). Phái đoàn không ăn tại đây mà chỉ order món ăn (carry out). Chúng tôi gặp Trường Hoàng (Florida) và Trường Tôn Thất Sam tại tiệm của Trường Hoa. Trường Hoàng hướng dẫn phái đoàn đi thăm vườn cây của một người Mỹ. Trang chủ cũng là hướng đạo đi từ hồi còn là sói con.

Tại vườn cây chúng tôi được trang chủ hướng dẫn và cắt nghĩa từng loại cây trồng. Năm nay Florida bị ảnh hưởng thời tiết nên trái cây mất mùa. Phái đoàn đặt mua 200 pounds trái vải nhưng trang chủ chỉ cung cấp 50 pounds mà thôi. Trường Hoàng mua dùm 200 pounds vải từ một trang trại khác trong vùng. Đến thăm vườn cây chúng tôi tưởng được hái trái thoải mái và ăn thử trái cây nhưng trang chủ không cho. Khác hẳn vùng Washington D.C, khi đến thăm vườn cây mọi người được tự do hái, muốn ăn thử bao nhiêu thì ăn, ăn xong mới mang trái cây ra ngoài cần và trả tiền. Từ vườn cây chúng tôi đến bãi biển Melbourn.

Trời nắng gắt và nóng. Sóng biển lớn. Tại bãi biển có một căn nhà to dùng cho du khách nghỉ ngơi. Trong căn nhà có một số bàn ăn và ghế ngồi. Phái đoàn tập trung tại căn nhà này.

Đồ ăn được mang đến từ tiệm ăn của Trường Hoa. Mỗi gia đình ra nhận phần ăn của mình. Ai tắm biển thì tắm. Ai không tắm thì nghỉ ngơi, ăn trưa tại chỗ.

Biển không hấp dẫn như bãi biển tại Clear water hay Daytona. Anh em ra về trong lòng không lưu luyến lắm vì bãi biển không đẹp. Trên đường về phái đoàn có ghé lại một khu thương mại (Outlet) gần Hotel để mua quà kỷ niệm cho gia đình. Sáng ngày hôm sau anh em chuẩn bị trả phòng. Xe lăn bánh rời Orlando 8:00' giờ sáng ngày 2 tháng 7 hướng về Virginia. Xe về đến Khu Thương Xá Eden Virginia 2:00' giờ sáng ngày 3 tháng 7 năm 2010. Một tuần lễ vui chơi qua mau. Trong lòng tôi cất lên tiếng hát bài hát tạm biệt:

“Ngày vui ngắn vì thời gian. chân ra về, lòng không rời về chớ quên nơi này đầy vui sướng”. Hôm nay ngồi tại nhà tường thuật lại chuyến đi tour Florida này, tôi phải cảm ơn Ban Tổ Chức đã tổ chức được một chuyến đi tour dài ngày an toàn, trại phí rẻ, thăm viếng được nhiều nơi, tắm được nhiều bãi biển, các em được vui chơi thoải thích tại Disney World, Sea World và Universal Studios ..., các Trường được dịp gặp mặt nhau, hiểu biết thêm về tiểu bang Florida. Trường Tùng có phát phiếu đánh giá chuyến đi để Ban Tổ Chức tìm hiểu rút ưu và khuyết điểm tổ chức cho chuyến đi tour năm 2011 tốt đẹp hơn. Anh em đánh giá chuyến đi như thế nào tôi không rõ nhưng riêng tôi đã cho ban Tổ Chức điểm tốt tối đa.

Maryland, Hoa Kỳ sau chuyến đi Tour Mùa Hè năm 2010.

CÔNG BÈN CHI / NHỮ VĂN TRI.

Quốc Vinh, MBA
408.661.5355
3501 Thomas Rd #3
Santa Clara, CA 95054
CA Lic. 0F24169

HÀNH TÍN
Financial Services

401(k) - IRA - Tax - Life - Health

T+HƠ

KHO TÌNH

*Kho tình một núi ngồn ngang
Em xếp cho gọn vào trang thơ tình
Xếp rồi, mới thấy ra Minh
Hóa ra là bóng với hình theo em.*

Á Nghi,
7-6-2010.

Danh Sách Củi Lửa Liên Lạc

(Sau BLL 63)

Nhận từ Tr. Lê Bình (Bàn giao)	\$120.00
TH Body Shop (KĐ 75)(San Jose)	\$200.00
Luật Sư Vinh (KĐ 75)(San Jose)	\$ 200.00
Kha Đoàn 75(San Jose)	\$350.00
Tr. Tôn thất Cảnh (San Jose)	\$20.00
Tr. Trần văn Thông (San Jose)	\$30.00
Nguyễn thị Tuyết Nga(CA)	\$20.00
Tr. Hoàng uông Lễ (Union City)	\$100.00
Tr. Tuấn Việt (WA)	\$ 20.00
Tr. Lê xuân Đăng (San Jose)	\$100.00
Tr. Bùi Thắng *	\$10.00
Tr. Lê xuân Sang *	\$10.00
Tr. Nguyễn Bernard *	\$10.00
Tr. Trương ái Chung *	\$20.00
Tr. Dũng (Salinas) *	\$ 20.00
Tr. Nguyễn mạnh Hùng *	\$20.00
Tr. Nguyễn văn Tâm *	\$5.00
Tr. Trần tử Huyền *	\$ 20.00
Tr. Vũ trọng Tiến *	\$ 20.00
Tr. Nguyễn văn Phó (MN)	\$30.00
Tr. Đặng H□i (San Jose)	\$ 20.00
Tr. Trần Trang(Canada)	\$ 40.00
Tổng c□ng	\$1385.00

Mới nhận sẽ tổng kết vào số sau:

Tr. Nguyễn Đức Chánh	\$40.00
Tr. Robert Trando	\$20.00
GĐ Tr. Nguyễn Trung Thoại	\$200.00
Tr. Nguyễn Mạnh Kym	\$20.00

Chú thích

*Những đóng góp thu trong ngày “Hương Đạo Một Ngày” tại Oakland (ngày 27 tháng 6 năm 2010) (Tr. Nguyễn phú Thiệu chi phiếu \$30 gửi lại Tr. Thiệu vì tên người nhận là Tr. Nguyễn đình Tuấn mà không đề tên “Báo Liên Lạc”)

Tr. Võ Thành Nhân và các Tr. trong Ban Điều hành.

Nâng cao lá cờ Hướng Đạo...ta cũng đi cùng xây đời mới...

Làm HT Hướng Đạo có khó không? Nếu biết thương yêu và hy sinh.

Niềm vui của HĐ là được đi cắm trại và sống giữa thiên nhiên.

Dô Ta! A Đô Ta! Đô Ta! A Đô Ta! Đô Ta! A Đô Ta! ...A!!!!

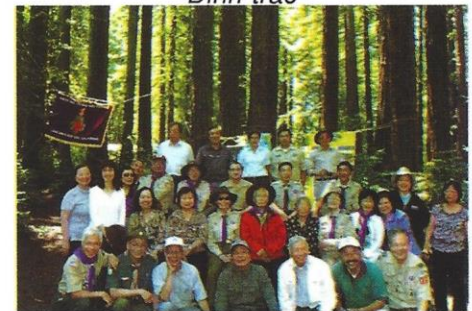
Tr. Nguyễn Tấn Hồng nhận Huân Chương Bắc Đẩu. Tr. Nguyễn Tấn Đình trao

Nghi thức khai mạc Trại Kỷ Niệm 80 Năm HĐVN. Lễ Chào Quốc Kỳ.

Tr. Lê Xuân Đăng tham dự họp mặt Hướng Đạo Làng Bách Hợp Bắc California

Trưởng Niên, Làng Bách Hợp Bắc California tham dự trại "Hướng Đạo Một Ngày" tại Oakland.

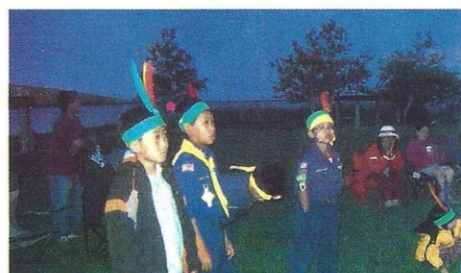
Tr. Nguyễn Hữu Xương tham dự đi bộ tại Hòa Lan.

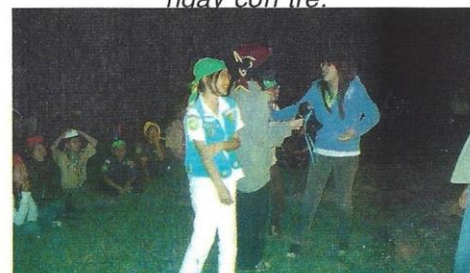
Trưởng niên không đồng nghĩa với cao niên. 60 vẫn còn hăng hái như ngày còn trẻ.

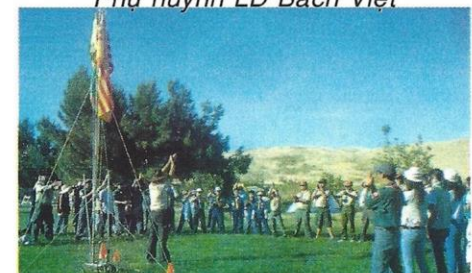
Phụ huynh là một thành phần trong sinh hoạt HĐ. Phụ huynh LĐ Bách Việt

Sói Con, Bảy Lạc Long Quân, LĐ Bách Việt San Jose tham dự lửa trại Thử Thách.

Thiếu nữ Nhị Trưng, Thanh sinh Trần Quốc Tuấn, Bách Việt San Jose.

Tiếng reo truyền thống của HĐVN khai mạc trại hè năm 2010, LĐ Bách Việt.

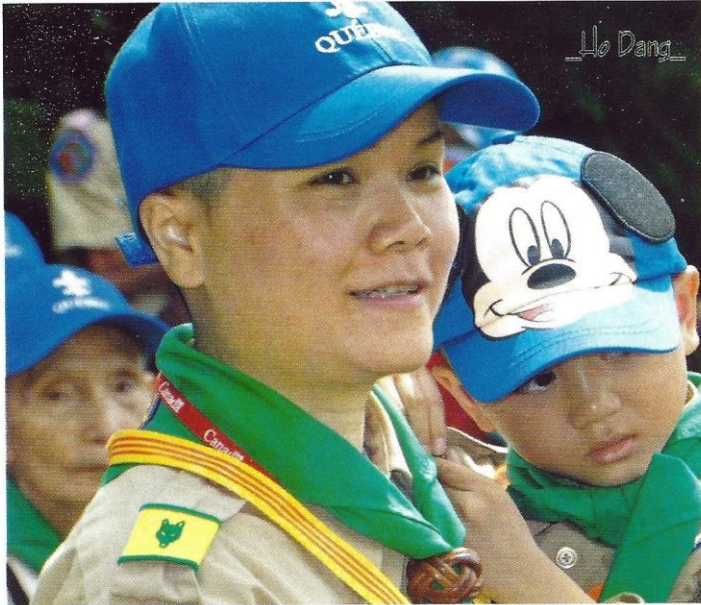
THEO BƯỚC CHÂN PHÓNG VIÊN HĐTN TẠI TRẠI KỶ NIỆM 80 NĂM HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM

Trưởng Hồ Đăng, Ủy Viên Liên Lạc và Phát Triển VP/HĐTN người đã ghi nhận những giây phút lưu lại ngàn sau. Tinh Huynh Đệ Tử Muôi của Hướng Đạo Việt Nam sau 80 năm chặng đường phát triển. Nhiều thế hệ Chung Một Ngọn Cờ

Đường đi khó không khó vì ngăn sông cách núi..Ba thế hệ: Dựng Cờ

Hai thế hệ, một màu cờ: Mẹ Con

Tiếng trống vang vọng từ thời đại Hùng Vương mở nước. HĐVN tiến về phía trước. "Chúng ta một lời."

Cách biệt nhau về tuổi tác. Khác nhau về vóc dáng hình hài. Nhưng anh và em vẫn chung 3 Lời Hứa.

Hướng Đạo Việt Nam 80 năm sống giữa lòng dân tộc, cộng đồng. Ra hải ngoại, Cộng Đồng người Việt vẫn là môi trường không thể rời xa. Các đại diện CĐVN-Canada chào đón chúng ta.